

เสียงรัก

ยักษ์ใหญ่ผู้อ่อนน้อมใน
ประวัติศาสตร์ของเรา
น. 16, 62, 65

วิธีประสพอิสรภาพ
ที่แท้จริง น. 32

เมื่อความสุจริตของท่านอยู่ใน
อันตราย น. 40, 48

สร้างธงแห่งเสรีภาพให้
ครอบครัวท่าน น. 60

“ผู้บุกเบิกของ
ศาสนจักรยุค
ใหม่ในวันนี้...
อาศัยอยู่ในทุก
ประชาชาติและ
เรื่องราวของความ
บากบั่น ศรัทธา
และการเสียสละ
[ของพวกเขา]
เพิ่มวีรจนา
ในเพลงสวด
สรรเสริญยุค
สุดท้ายแห่ง
อาณาจักรของ
พระเจ้า”

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุดท์-
ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่าย
ประธานสูงสุด, “ความเชื่อ
ของพระบิดาเรา” เลือโฮนา,
พ.ศ. 2008, 89.

ซ้าย: เทียร์เรย์ มาเดรา ราโซ-
อมามปีอาหิเนา อยู่ในกลุ่ม
สมาชิกรุ่นแรกของศาสนจักร
ในมาดากัสการ์

ข่าวสาร

- 4 ข่าวสารจากฝ่ายประธานสูงสุด: โลกต้องการผู้บุกเบิกวันนี้ โดย ประธานโฮมัส เอส. มอนสัน
- 7 ข่าวเยี่ยมสอน: การเรียนการสอน พระกิตติคุณ

บทความพิเศษ

- 14 ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าทรงทำได้ โดย ซางอิค ฮาน *การไปเรียนกฎหมายเมื่ออายุ 53 ปี ทำให้ตระหนักว่าผมจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อพึ่งพาพระเจ้าในทุกเรื่อง*
- 16 ศรัทธาและความทรหดของผู้บุกเบิก—สมัยนั้นและสมัยนี้ โดย เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด *ผู้บุกเบิกเมื่อหลายปีก่อนรอดชีวิตจากปัญหาท้าทายที่ยากจะเอาชนะ—ขอให้ไฟแห่งประกายพยานของเราลุกโชติช่วง แฉกเช่นประกายพยานของพวกเขา*
- 22 พระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์: วิสุทธิชนชาวสโลวักในเซฟฟีลด์ โดย เอ็ลเดอร์เอริค ดับเบิลยู. โคพิชกา *ศรัทธาของวิสุทธิชนเหล่านี้ในเซฟฟีลด์ ประเทศอังกฤสนำมาสู่ปาฏิหาริย์ยุคปัจจุบัน*

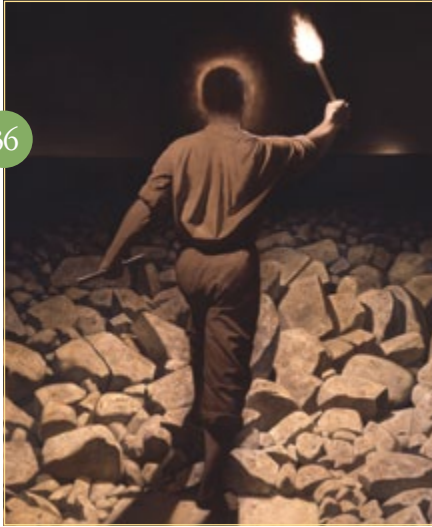
ปกิณกะ

- 8 สมุดบันทึกการประชุมใหญ่ เดือนเมษายน
- 10 สิ่งที่เราเชื่อ: คนที่พระเจ้าทรงเรียก พระองค์ทรงทำให้คู่ควร
- 12 รับใช้ในศาสนจักร: ยกโทรทัศน์ ยกระดับวิญญาณ โดย คาซิ โครนิน
- 13 การสอน เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน: ความซื่อสัตย์และความสุจริต
- 28 เสียงวิสุทธิชน
- 74 ข่าวศาสนจักร
- 80 จนกว่าเราจะพบกันอีก: เดินไปตามเส้นทางแห่งความหวัง—ด้วยกัน โดย ลารีน พอร์เตอร์ กอนต์

ภาพปก

ปกหน้า: *เรื่องโปรด*, โดย ไมเคิล ที. มาลัม
 ปกหลัง: ภาพถ่ายโดย เครก ไลมอนด์ © IRI
 ปกหน้าด้านใน: ภาพถ่ายโดย ริชาร์ด เอ็ม. รอนนีย์

36

32 ดำเนินชีวิตเพื่อนิรันดร

โดย เอ็ดเดอร์คิธ เค. ฮิลบิก

ข้าพเจ้าขอร้องทูลให้นึกภาพการดำรงอยู่ในซีเลสเชียลกับครอบครัวท่านในนิรันดร สถานะของรัศมีภาพที่อยากหยั่งถึงและข้อดีที่เรายังไม่สามารถเข้าใจได้ถ่องแท้

36 ประสบการณ์ในความไว้วางใจอันลึกซึ้ง

โดย เมลิสซา เซนเตโน

คนหนุ่มสาวแบ่งปันวิธีเสริมสร้างศรัทธาของพวกเขาแม้ต้องมีปัญหากับความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่น

ดูว่าท่านจะหา
เลียดสนาที่ซ่อน
อยู่ในฉบับนี้
ได้หรือไม่
คำใบ้: เอริการู้

48

40 ความเชื่อมั่นกับความเห็นใจ

โดย เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
เมื่อใดควรตัดสิน เราปกป้องมาตรฐานของเราอย่างไรขณะเคารพสิทธิ์เสรีของผู้อื่น

44 ให้อภัยคนในกระจก

โดย เดวิด ดิกสัน
บางคนอาจเชื่อว่าพวกเขาไม่สามารถได้รับการให้อภัย แต่การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดไม่มีขอบเขตและมีผลต่อทุกคน

47 ปากกาเคมีหมึกถาวร

โดย ดานี ดันอะเวย์ โรวัน
ดิฉันภูมิใจจนเจ็บ แตรอยปากกาเคมียังอยู่

48 เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน:

ความซื่อสัตย์และความสุจริต
โดย เอ็ดเดอร์คริสทอโฟล โกลเด็น จูเนียร์

50 คินให้ด้วยความภูมิใจ

โดย วาเลรี เบสต์
ดิฉันมองดูกำไลข้อมือที่บังเอิญหลุดนมาอยู่ในกระเป๋า—มันจะอยู่ในนั้นนานเท่าใดถ้าดิฉันคัดค้านไม่เอาไปคิน

52 พลังในพันธสัญญา

พันธสัญญาเป็นมากกว่าสัญญาสองทาง พันธสัญญาคือสัญญาที่มีอำนาจ พลัง ความปลอดภัย และสันติสุข

54 การสังสรรค์ในครอบครัวสุดโปรด

เยาวชนสามคนจากทั่วโลกพูดถึงการสังสรรค์ในครอบครัวที่พวกเขาจำได้แม่นยำที่สุด

56 ฤดูร้อนของผมข้างพระวิหาร

โดย เดวิด ไอแซคเซ็น
ต้องขับรถ 10 ชั่วโมงเพื่อไปพระวิหารไกลที่สุดในสตอกโฮล์ม สวีเดน แต่ผมดีใจที่เราไป

70

57 กงล้อการสังสรรค์ในครอบครัว

ท่านสามารถทำและใช้กงล้อนี้ช่วยครอบครัวท่านวางแผนการสังสรรค์ในครอบครัว

58 ช่วยเธอด้วย!

โดย ไฮดี เอส. สวินตัน
สมัยยังเด็กประธานโรมัส เอส. มอนตันเรียนรู้ว่าความรู้สึกที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งคือการสามารถช่วยคนอื่นได้

60 นำปฐมวัยกลับบ้าน: ครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระบิดาบนสวรรค์

โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้

62 ตามรอยประวัติศาสตร์: การทำทนายในมิสซูรี

โดย เจนนิเฟอร์ แมตตี้

64 หน้าที่ของหนู

65 พยานพิเศษ: เหตุใดงานประวัติครอบครัวจึงสำคัญมาก

โดย เอ็ดเดอร์เดวิด เอ. เบตনার์

66 เบื้องหลังพรมผืนเล็ก

โดย เคย์ ทิมพ์สัน
การบอกเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ขณะทำงานด้วยกันช่วยให้เคย์กับคุณยายสร้างสรรค์ได้มากกว่าพรมผืนเล็ก

68 แลกเปลี่ยนเรื่องราวครอบครัว

ใช้กิจกรรมนี้แบ่งปันและเล่าเรื่องราวต่าง ๆ กับครอบครัวท่าน

69 สวัสดิ์คะ หนูชื่อเอริกจากเอลซัลวาดอร์

เอริกบอกเล่าเรื่องราวว่าการทำประวัติครอบครัวสนุกอย่างไร

70 สำหรับเด็กเล็ก

81 ภาพศาสตร์พยากรณ์: โจเซฟ เอฟ. สมิธ

กรกฎาคม 2013 ปีที่ 19 เล่มที่ 7
เลขีโยนา 10787 - 425

นิตยสารนานาชาติของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชน
ยุคสุดท้าย ฉบับพิมพ์ภาษาไทย

ฝ่ายประธานสูงสุด: โธมัส เอส. มอนสัน, เฮนรี่ บี. อายริงก์,
ดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ

โค้วรัมอัครสาวกสิบสอง: บอยด์ เค. แพคเกอร์, แอล. ทอม เพอร์รี่,
รัสเซล เอ็ม. เนลสัน, ตีลลิน เอช. โอคัส, เอ็ม. รัสเซล บัลลาร์ด,
ริชาร์ด ซี. สก็อตต์, โรเบิร์ต ดี. เฮลล์, เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์,
เดวิด เอ. เบตนาร์, เคเวนทีน แอล. คูก, ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน,
นีล แอล. แอนเดอร์สัน

บรรณาธิการ: เกรก เอ. คาร์ดอน

ที่ปรึกษา: เซียน เอ็ม. โบเวิน, แบรดลีย์ ดี. ฟอสเตอร์,
คริสทอเฟิล โกลเด็น จูเนียร์, แอนโธนี ดี. เพอร์กินส์

ผู้อำนวยการบริหาร: เดวิด ดี. วอร์เนอร์

ผู้อำนวยการฝ่ายสนับสนุนครอบครัวและสมาชิก: วินชนดี เอ. วอห์น

ผู้อำนวยการฝ่ายนิตยสารศาสนจักร: อัลเลน อาร์. ลอยบอร์ก

ผู้จัดการฝ่ายธุรกิจ: การ์ฟ แคนนอน

บรรณาธิการบริหาร: อาร์. วิล จอห์นสัน

ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร: โรอัน คาร์, ลารีน พอร์เตอร์ กอนด์

ผู้ช่วยฝ่ายสิ่งพิมพ์: เมลิสซา เซนต์เฮนรี่

งานเขียนและงานบรรณาธิการ: ซูซาน บาร์เรตต์, เดวิด ดิกสัน,
เดวิด เอ. เอ็ดเวิร์ดส์, แมททีวี ดี. ฟัลตัน, มินดีชี ไรย์ ฟริดแมน,
ลอรี ฟูลเลอร์, แกร์รี่ เอช. การ์ฟ, ฮีฟ ฮาร์ต, เจนนิเฟอร์ เกรซ โจนส์,
ฮิลารี ลอฟตัส, ริชาร์ด เอ็ม. โรมันย์, พอล แอนดรูว์,
จูเลีย วูดเวิร์ด

ผู้อำนวยการบริหารฝ่ายศิลป์: เจ. สก็อตต์ คนูตเซน

ผู้อำนวยการฝ่ายศิลป์: แพตตี อาร์. ฟิเตอร์สัน

งานออกแบบ: จินเนตต์ แอนดรูว์, เฟย์ พี. แอนดรูว์, ซี. คิมบัลล์ บอดด์,
โธมัส ซัลตัน, เคอร์รี่ ลีนีย์ ซี. เฮอริสัน, คอลลีน ฮิงคิลีย์,
เอริก พี. จอห์นสัน, สก็อตต์ เอ็ม. มอย, แบรด เทียร์

ผู้ประสานงานทรัพย์สินทางปัญญา: โคลเลตต์ แนบเบอร์ อูนิ

ผู้จัดการฝ่ายผลิต: เจน แอนน์ ปีเตอร์สัน

งานผลิต: คอนนี โบว์ธอร์พ บริดจ์, ฮาเวิร์ด จี. บราวน์, จูลี เบอร์เรตต์,
ไบรอัน ดับเบิลยู. กีก, แคโรลีน ฮาเวิร์ด, เดนิส เคอร์บี, จินนี่ เจ. นิลสัน,
โทนี พิลเซอร์, กายล์ เทต แรฟเฟอร์รี่

งานก่อนพิมพ์: เจฟฟี่ แอล. มาร์ติน

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดพิมพ์: สตีเฟน อาร์. คริสเตียนเซ็น

ผู้อำนวยการฝ่ายจัดจำหน่าย: อิวาน ลาร์เซ็น

งานแปล: ศศิธร กฤษณะโลก

เลขีโยนา (ISSN 0853-2513) นิตยสารรายเดือน จัดพิมพ์โดย
ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย อัตราราคาสมาชิก
ในประเทศไทย 60 บาทต่อปี หรือฉบับละ 10 บาท สมัครสมาชิกผ่าน
ตัวแทนนิตยสารเลขีโยนาของอัครสาวก/สาขา หรือส่งไปรษณีย์ไปที่:
ศูนย์หนังสือ 1645/6 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2652-7722 ต่อ 101 ในกรณี
เปลี่ยนแปลงที่อยู่กรุณาแจ้งล่วงหน้าสามสัปดาห์

ส่งต้นฉบับและข้อซักถามของท่าน ทางออนไลน์ที่ liahona.lds.org;
ทางอีเมลที่ liahona@ldschurch.org; หรือทางไปรษณีย์ที่
Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA

เลขีโยนา (คำศัพท์ในพระคัมภีร์มอรมอน หมายถึง "เข็มทิศ" หรือ
"เครื่องชี้ทาง") จัดพิมพ์ในภาษาแอลเบเนีย อาร์เมเนีย บิสลาม่า
บัลแกเรีย กัมพูชา เช่น จีน จีนกลาง (ฉบับย่อ) ไครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก
ดัตช์ อังกฤษ เอสโตเนีย ฟิจิ ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีก ฮังการี
ไอซ์แลนด์ อินโดนีเซีย อิตาลี ญี่ปุ่น คิริบาตี เกาหลี สวีเดน ลิทัวเนีย
มาลากาซี มาร์แชล มองโกเลีย นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส โรมาเนีย
รัสเซีย ซามัว สโลวาเกีย สเปน สวาฮิลี สวีเดน ตากาล็อก ดาฮิลี ไทย
ตองกา ยูเครน อุรุกวัย และเวียดนาม (จำนวนฉบับต่อปีต่างกันไปตาม
ภาษาที่จัดพิมพ์)

© 2013 โดย Intellectual Reserve, Inc. สงวนลิขสิทธิ์ทุกประการ
พิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ท่านอาจทำสำเนาข้อความและภาพใน เลขีโยนา ไว้ใช้ที่บ้านหรือที่ทำงาน
ได้โดยไม่หวังผลในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ทำสำเนาภาพที่ระบุข้อห้าม
ไว้ตรงขอบภาพ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ กรุณาติดต่อที่

Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150, USA; อีเมล: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For Readers in the United States and Canada: July 2013 Vol. 19
No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Thai (ISSN 0853-2513) is
published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day
Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA
subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.
Sixty days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be included.
Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Post Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

แนวคิดสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว

นิตยสารฉบับนี้มีบทความและกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้กับการสังสรรค์ในครอบครัว
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ถ่ายภาพประกอบโดย เคเมย์ โดมอนต์ © 2013

“คืนให้ด้วยความภูมิใจ” หน้า 50: หลัง
จากอ่านเรื่องนี้ ท่านและครอบครัวอาจจะ
ดาวน์โหลดและชมวิดีโอที่เกี่ยวกับเรื่อง “Honesty:
You Better Believe It!” ที่ youth.lds.org
(มีในภาษาอังกฤษ โปรตุเกส และสเปน)
สมาชิกครอบครัวสามารถแบ่งปันสิ่งที่เรียนรู้
จากเรื่องนี้หรือวิดีโอที่ค้น ท่านอาจจะอ่านใน
เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เกี่ยวกับความ
ซื่อสัตย์และความสุจริตได้เช่นกัน (หน้า 19)
สำหรับกิจกรรม สมาชิกครอบครัวอาจจะตาม
ความคิดเกี่ยวกับสถานการณ์ที่อาจทดสอบ
ความซื่อสัตย์ของพวกเขา เขียนสถานการณ์
ลงในแผ่นกระดาษใส่ไว้ในหาม และให้หียบ
คนละหนึ่งแผ่น ให้ทุกคนผลัดกันอ่าน
สถานการณ์และบอกว่าควรทำอะไรใน
สถานการณ์นั้นเพื่อแสดงความซื่อสัตย์

“เบื้องหลังพรมผืนเล็ก” หน้า 66: ในเรื่องนี้
เคทีกับคุณยายทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อบำรุงเลี้ยงความ
สัมพันธ์ ท่านอาจจะอ่านย่อหน้าที่เจ็ดของ
“ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ถ้อยแถลงกล่าว
ว่าการแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จ
ได้รับการสถาปนาอย่างไร เลือกมาหนึ่ง
ประเด็น เช่น ความเห็นอกเห็นใจ และสนทนากัน
ในครอบครัว ท่านอาจจะเชิญครอบครัวให้
เขียนวิธีที่พวกเขาจะแสดงความเห็นใจต่อสมาชิก
ครอบครัวและผู้อื่น ท่านอาจจะตั้งเป้าหมาย
สำหรับสัปดาห์นั้นเพื่อแสดงความเห็นใจมากขึ้น
และสนทนากันในช่วงการสังสรรค์ครอบครัว
ครั้งต่อไปว่าท่านบรรลุเป้าหมายได้ดีเพียงใด
ท่านอาจจะจบบทเรียนโดยร้องเพลง “ครอบครัว
สามารถอยู่ด้วยกันชั่ววันจันทร์” (เพลงสวด,
บทเพลงที่ 148)

ในภาษาของท่าน

เลขีโยนา และสื่ออื่น ๆ ของศาสนจักรมีหลายภาษาที่
languages.lds.org

หัวข้อพระกิตติคุณในเล่ม

ตัวเลขหมายถึงหน้าแรกของบทความ

- กลับใจ (การ), 47
- การประชุมใหญ่สามัญ, 8
- การเรียกในศาสนจักร, 10
- ครอบครัว, 16, 20, 29, 30, 60, 66
- ความยากลำบาก, 4, 22, 80
- งานเผยแผ่ศาสนา, 22
- เชื้อฟิง (การ), 40
- ซื่อสัตย์ (ความ), 13, 31, 48, 50
- ตัดสินใจ (การ), 40
- แต่งงาน (การ), 32, 36
- บิดามารดา (การเป็น), 13, 32
- แบบอย่าง, 16
- ประวัติครอบครัว, 65, 69
- ประวัติศาสตร์จักร, 4, 16, 62, 80, 81
- เป้าหมาย, 14
- ผู้บุกเบิก, 4, 16, 62, 80
- แผนแห่งความรอด, 30
- พระบัญญัติ, 40
- พระเยซูคริสต์, 70
- พระวิหาร, 29, 56
- พันธสัญญา, 52
- มาตรฐาน, 4
- มุมมอง, 32
- รับใช้ (การ), 12
- ศรัทธา, 14, 36
- ศาสตพยากรณ์, 20
- ศาสนพิธี, 29
- สมิธ, โจเซฟ เอฟ., 81
- สอน (การ), 7, 13
- สะบาโต, 28
- สังสรรค์ในครอบครัว (การ), 3, 54, 57
- ให้อภัย (การ), 44

โดย ประธาน
โทมัส เอส. มอนสัน

โลก ต้องการ ผู้บุกเบิกวันนี้

สำหรับคนจำนวนมาก การเดินทางอย่างยากลำบากของผู้บุกเบิกในปี 1847 ไม่ได้เริ่มที่นอวู เคิร์ทแลนด์ ฟาร์เวสต์ หรือนิวยอร์ก แต่เริ่มในแดนไกลอย่างอังกฤษ สกอตแลนด์ สแกนดิเนเวีย หรือเยอรมนี เด็กเล็ก ๆ อาจไม่เข้าใจองค์แท่งเกี่ยวกับศรัทธาอันมีพลังที่ผลักดันบิดามารดาของพวกเขาให้ทิ้งครอบครัว มิตรสหาย ความสุขสบาย และความมั่นคงปลอดภัยไว้เบื้องหลัง

เด็กเล็กคนหนึ่งอาจถามว่า “แม่คะ ทำไมเราต้องทิ้งบ้านไป เราจะไปที่ไหนคะ”

“ตามมาเถอะจะลูกรัก เราจะไปไซอัน เมืองของพระเจ้าเป็นเจ้าของเรา”

ระหว่างความปลอดภัยของบ้านกับสัญญาแห่งไซอันเบื้องหน้า คือความเกรี้ยวกราดอันตรายของผืนน้ำแอดแลนติกอันเว้งกว้าง กว้างใหญ่ ใครจะสามารถบรรยายความหวาดหวั่นที่เกาะกุมใจมนุษย์ระหว่างข้ามผืนน้ำที่เต็มไปด้วยอันตรายเหล่านั้นได้ ด้วยการกระตุ่นเตือนจากสุรเสียงกระซิบอันแผ่วเบาของพระวิญญาณ และแรงหนุนจากศรัทธาอันเรียบง่ายที่ยั่งยืน วิสุทธิชนผู้บุกเบิกเหล่านั้นวางใจในพระเจ้าและออกเรือเริ่มการเดินทาง

ในที่สุดพวกเขาก็มาถึงนอวูเพียงเพื่อจะออกเดินทางไปผจญความยากลำบากอีกครั้ง พงหญ้าและศิลาหน้าหลุมฝังศพมิให้เห็นตลอดเส้นทางจากนอวูถึงซอลท์เลคซิตี นั่นเป็นเวลาที่ผู้บุกเบิกบางคนจ่าย ร่างของพวกเขาถูกฝังไว้อย่างสงบ แต่ชื่อของพวกเขาดำรงอยู่ตลอดกาล

วัวที่อ่อนล้าเดินอืดอาด ล้อเกวียนลั่นเอี้ยดอืด บุรุษผู้กล้าอาบเหงื่อต่างน้ำ กลองรบดังกึกก้อง และสุนัขป่าเห่าหอน แต่ผู้บุกเบิกที่มีศรัทธาเป็นแรงใจและถูกมรสุมชีวิตผลักดันต่างเดินทางต่อไป

พวกเขาร้องเพลงนี้บ่อยครั้ง

*สิทธิชนมา อย่างล้างานหนักแบบใด
ดำเนินต่อโดยสุขใจ
แม้การเดินทางลำบากแก่ท่านทั้งหลาย
พระการุณย์จะอยู่ใกล้...
ทุกอย่างดี! ทุกอย่างดี!*

ผู้บุกเบิกเหล่านี้จดจำพระดำรัสของพระเจ้าที่ว่า “ผู้คนของเราต้องรับการทดลองในสิ่งทั้งหลายทั้งปวง, เพื่อพวกเขาจะพร้อมรับรัศมีภาพที่เรามิไว้ใจพวกเขา, แม้รัศมีภาพของไซอัน.”²

เมื่อเวลาผ่านไปทำให้ความทรงจำของเรารางเลือนและสำนึกคุณน้อยลงต่อผู้เดินในเส้นทางของความเจ็บปวด ทิ้งทางเดินเปื้อนคราบน้ำตาลของหลุมศพไร้ชื่อไว้เบื้องหลัง แต่อะไรเล่าคือการทำท่ายของทุกวันนี้ ไม่มีถนบนขรุขระให้เห็น ไม่มีภูเขาสูงต่ำให้ปีน ไม่มีหุบเหวให้ข้าม ไม่มีทางเดินให้แผ้วถาง และไม่มีแม่น้ำให้ลุยข้ามอย่างนั้นหรือ? หรือจำเป็นต้องมีวิญญาณผู้บุกเบิกเช่นนั้นคอยนำทางเราให้ออกห่างจากอันตรายที่คุกคามคอยจ้องจะเขมือบเราและนำเราไปสู่ไซอันแห่งความปลอดภัย?

ในหลายทศวรรษตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 มาตรฐานทางศีลธรรมตกต่ำลงเรื่อย ๆ อาชญากรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความสุขภาพลดน้อยลง คนมากมายอยู่บนรถไฟเหาะแห่งหายนะ ขบวนการหมิ่นมา แสวงหาความตื่นตันทหวาดเสียวชั่วพริบตาขณะยอมสละปีติของนิรันดร ด้วยเหตุนี้เราจึงสูญเสียความสงบสุข

เราลืมน่าซาวกรีกและชาวโรมันเรื่องอำนาจอย่างยิ่งในโลกที่ป่าเถื่อนได้อย่างไรและชัยชนะครั้งนั้นสิ้นสุดอย่างไร—ในที่สุดความเฉื่อยชาและความอ่อนแอทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ย่อยยับ

สุดท้าย สิ่งที่เราต้องการมากกว่า
อิสรภาพคือความมั่นคงปลอดภัยและชีวิต
สุขสบาย แต่พวกเขาสูญเสียทั้งหมด—ทั้ง
ความสุขสบาย ความมั่นคงปลอดภัย และ
อิสรภาพ

อย่ายอมต่อการชักจูงของซาตาน แต่
จงยืนหยัดเพื่อความจริง การแสวงหาปิติ
ไม่มีวันสิ้นสุดท่ามกลางความตื่นเต้นหวาด
เสียวของความตื่นตระหนกและความชั่วร้าย
จะไม่สนองความใฝ่ฝันอันค้างคาของจิต
วิญญาณ ความชั่วร้ายไม่เคยนำไปสู่คุณ-
ธรรม ความเกลียดชังไม่เคยส่งเสริมความ
รัก ความขลาดไม่เคยให้ความกล้าหาญ
ความสงสัยไม่เคยเป็นแรงบันดาลใจสู่
ศรัทธา

บางคนพบว่ายากจะต้านทานการเย้ย
หยันและความเห็นเชิงเหยียดหยามของคน
โง่งที่เายาะเย้ยความบริสุทธิ์ทางเพศ ความ
ซื่อสัตย์ และการเชื่อฟังพระบัญชาของ
พระเจ้าเป็นเจ้า แต่โลกดูแคลนการยึดมั่น
หลักธรรมตลอดมา เมื่อโนอาห์ได้รับบัญชา
ให้ต่อเรือ ประชาชนที่โง่งเขลามองดูฟ้าไว้
เมฆแล้วล้อเลียนเห็บแנם—จนฝนมา

เราต้องเรียนรู้บทเรียนราคาแพงเช่นนั้น
ครั้งแล้วครั้งเล่าหรือ เวลาผันเปลี่ยน แต่

ความจริงยังคงอยู่ เมื่อเราไม่ได้ประโยชน์
จากประสบการณ์ของอดีต เราถูกชี้ชะตา
ว่าต้องชำระรอยประสบการณ์เหล่านั้นพร้อม
ด้วยความปวดร้าวใจ ความทุกข์ทรมาน
และความตรอมตรมทั้งหมดของมัน เรา
ไม่มีปัญญาจะเชื่อฟังพระองค์ผู้ทรงทราบ
จุดเริ่มต้นจากจุดสิ้นสุด—พระเจ้าของเรา
ผู้ทรงออกแบบแผนแห่งความรอด—แต่
กลับเชื่อฟังงูใหญ่ตนนั้น ผู้ดูหมิ่นความ
สวยงามของแผนดังกล่าวกระนั้นหรือ
พจนานุกรมนิยามว่าผู้บุกเบิกคือ “คนที่

ล่องหน้าไปก่อนเพื่อเตรียมหรือเปิดทาง
ให้ผู้อื่นเดินตาม”³ เราสามารถรวบรวม
ความกล้าและความแน่วแน่ต่อจุดประสงค์
อันเป็นลักษณะเด่นของผู้บุกเบิกรุ่นก่อน
ได้หรือไม่ ตามจริงแล้ว ท่านและข้าพเจ้า
สามารถเป็นผู้บุกเบิกได้ไหม

ข้าพเจ้าทราบที่เราสามารถเป็นได้ โลก
ต้องการผู้บุกเบิกวันนี้ยิ่งนัก! ■

อ้างอิง

1. “สิทธิชนมา,” *เพลงสดุด*, บทเพลงที่ 17.
2. หลักคำสอนและพันธสัญญา 136:31
3. *Oxford English Dictionary*, 2nd ed. (1989), “pioneer.”

การสอนจากข่าวสารนี้

พระคัมภีร์อธิบายว่าผู้สอนประจำบ้านต้อง “เตือน, อรรถาธิบาย, แนะนำ,
และสอน, และเชื่อเชิญให้คนทั้งปวงมาหาพระคริสต์” (คพ. 20:59)
ท่านอาจจะบอกคำเตือนและคำเชื่อเชิญในข่าวสารของประธานมอนสันกับ
คนที่ท่านเยี่ยม ท่านอาจต้องการสนทนาวิธีตระหนักและทำตามแบบอย่าง
อันชอบธรรม หลีกเลี่ยงการหลอกลวง และเรียนรู้จากความผิดพลาดของผู้อื่น
ถามคนที่ท่านสอนว่าพวกเขาจะเป็นผู้บุกเบิกวันนี้ได้อย่างไร

เด็กอาจชอบเรียนเรื่องผู้บุกเบิกมากขึ้นโดยอ่านจากชุดตามรอยประวัติศาสตร์
ในหน้า 62 ของฉบับนี้

พลังผลักดันจากศรัทธา

โดย แม็กกี เอิร์ล

ดิฉันจะไม่วันลืมขณะเดินบนแผ่นดินที่ วินเทอร์ควอเตอร์ส เนแบรสกา สหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้บุกเบิกเคยอาศัยอยู่ที่นั่นเมื่อหลายปีก่อน ดิฉันรู้สึกว่แผ่นดินนี้ศักดิ์สิทธิ์ประหนึ่งกำลังเยือนพระวิหารกลางแจ้ง

ดิฉันน้ำตาคลอจนดวงตาพร่าพราย มองเห็นรูปปั้นแต่ดูไม่ออกว่เป็นรูปอะไร เมื่อปาดน้ำตา ดิฉันเห็นชายหญิงคู่หนึ่งสีหน้าดูเศร้าสลด ขณะเข้าไปมองใกล้ ๆ ดิฉันเห็นรูปปั้นทารกวางอยู่ในหลุมศพแทบทำพวกเขา

ภาพนี้ทำให้ดิฉันอดแน่นด้วยความรู้สึกหลากหลาย ทั้งเสียใจ โกรธ ซาบซึ้ง และปีติ ดิฉันต้องการนำเอาความเจ็บปวดที่วิสุทธิชนเหล่านั้นรู้สึกออกไป แต่ขณะเดียวกันก็รู้สึกซาบซึ้งกับสิ่งทีพวกเขาเสียสละเพื่อพระกิตติคุณ

ประสบการณ์ที่วินเทอร์ควอเตอร์สช่วยให้ดิฉัน

ตระหนักว่พระบิดาบนสวรรค์ประทานพระกิตติคุณให้ลูก ๆ ของพระองค์และทรงยอมให้พวกเขาใช้สิทธิเสรีทำกับพระกิตติคุณตามที่พวกเขาจะทำ พ่อแม่ของทารกคนนั้นจะเลือกวิธีทีง่ายกว่านี้ก็ได้ การทำตามศาสตาวายากรณ์และการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณเรียกร้องให้ผู้บุกเบิกเหล่านั้นมุ่งหน้าต่อไป แม้นั้นจะหมายความว่าพวกเขาต้องฝังกูกของตนเองก็ตาม แต่พวกเขาเลือกรับพระกิตติคุณเข้ามาในชีวิตและยอมรับการทำทหาย ดิฉันเรียนรูว่การอุทิศตนต่อพระกิตติคุณของวิสุทธิชนเหล่านั้นและความตั้งใจจะมุ่งหน้ามีพลังผลักดันจากศรัทธาและความหวัง—ความหวังสำหรับอนาคตทีสดใสกว่าและศรัทธาว่พระเจ้าทรงรู้จักพวกเขาและจะทรงบรรเทาความเจ็บปวดของพวกเขาได้

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในนอร์ทแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา

เด็ก

เป็นผู้บุกเบิก

ประธานมอนสัน กล่าวว่ผู้บุกเบิก คือคนที่บอกทางให้ผู้อื่นเดินตาม เด็ก ๆ ในภาพเหล่านี้จะทำอะไรได้บ้างเพื่อยินหยัดทำสิ่งถูกต้องและเป็นผู้บุกเบิกให้ผู้อื่น เขียนคำตอบของท่านลงในที่ว่างใต้ภาพ

ข่าวเยี่ยมสอน

ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนและสนทนากับพี่น้องสตรีที่ท่านเยี่ยมตามความเหมาะสม ใช้คำถามช่วยท่านเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พี่น้องสตรีและทำให้สมาคมสงเคราะห์เกิดผลในชีวิตท่าน
ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ reliefsociety.lds.org

การเรียนรู้ การสอน พระกิตติคุณ

พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์ปรมาจารย์ พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างให้เรา เมื่อทรง “สอนสตรีในฝูงชนและเป็นรายบุคคล บนถนนและริมฝั่งทะเล ที่บ่อน้ำและในบ้านของพวกเธอ พระองค์ทรงแสดงความกรุณารักต่อพวกเธอ ทรงรักษาพวกเธอและสมาชิกในครอบครัวของพวกเธอ”¹

พระองค์ทรงสอนมารธาและมารีย์และทรง “เชื้อเชิญพวกเธอให้เป็นสาวกศิษย์ของพระองค์และรับส่วนความรอด ‘ส่วนที่ดีนั้น’ [ลูกา 10:42] ซึ่งจะไม่มัววันถูกนำไปจากพวกเธอ”²

ในพระคัมภีร์ยุคสุดท้ายของเรา พระเจ้าทรงบัญชาเราให้ “สอนหลักคำสอนของอาณาจักรให้กัน” (คพ. 88:77) เกี่ยวกับการเรียนการสอนหลักคำสอน เซอริล เอ. เอสพลิน ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญกล่าวไว้ว่า “การเรียนรู้ให้เข้าใจหลักคำสอนของพระกิตติคุณอย่างถ่องแท้เป็นกระบวนการชีวิตและเป็น ‘บรรทัดมาเติมบรรทัด, กฎเกณฑ์มาเติมกฎเกณฑ์, ที่นี่นิดและที่นั่นหน่อย’ (2 นีโอฟ 28:30)”³

ขณะที่เราเรียนรู้ศึกษา และสวดอ้อนวอน เราจะสอนด้วยอำนาจของพระวิญญาณ

บริสุทธิผู้จะทรงนำข่าวสารของเรา “ไปสู่ใจลูกหลานมนุษย์” (2 นีโอฟ 33:1)

จากพระคัมภีร์

แอลมา 17:2-3; 31:5; หลักคำสอนและพันธสัญญา 42:12-13; 84:85

อ้างอิง

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. *Daughters in My Kingdom*, 4.
3. เซอริล เอ. เอสพลิน, “สอนบุตรธิดาของเราให้เข้าใจ,” *เสียดิสนา*, พ.ศ. 2012, 12.
4. สเป็นเซอร์ คับเบลีย์, คิมบัลล์, ใน *Daughters in My Kingdom*, 50.

ศรัทธา ครอบคลุม
การบรรเทาทุกข์

จากประวัติของเรา

ศาสตราจารย์ในอดีตของเราได้เตือนความจำของเราเหล่าสตรีว่าเรามีบทบาทสำคัญเสมือนหนึ่งครูในบ้าน และในศาสนจักร เดือนกันยายน ค.ศ. 1979 ประธานสเป็นเซอร์ คับเบลีย์, คิมบัลล์ (1895-1985) ขอให้เราเป็น “สตรีที่อ่านพระคัมภีร์” ท่านกล่าวว่า “จงเป็นผู้รอบรู้พระคัมภีร์ไม่ใช่เพื่อกดผู้อื่นลง แต่เพื่อยกผู้อื่นขึ้น! สุดท้ายแล้วใครหรือที่ต้อง ‘สั่งสม’ ความจริงของพระกิตติคุณ (ซึ่งจะเรียกใช้ได้ใญ่ยามต้องการ) มากไปกว่าสตรีและมารดาผู้ทำการเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนอย่างมาก”⁴

เราทุกคนเป็นทั้งครูและผู้เรียน เมื่อเราสอนจากพระคัมภีร์และถ้อยคำของศาสตราจารย์ที่มีชีวิต เราสามารถช่วยให้ผู้อื่นมาหาพระคริสต์ได้ เมื่อเรามีส่วนในกระบวนการเรียนรู้โดยถามคำถามที่มีความหมายแล้วฟัง เราจะพบคำตอบตรงกับความต้องการส่วนตัวของเรา

ฉันจะทำอะไรได้บ้าง

1. ฉันกำลังเตรียมเป็นครูที่ดีขึ้นอย่างไร
2. ฉันแบ่งปันประจักษ์พยานกับพี่น้องสตรีที่ฉันดูแลหรือไม่

สมุดบันทึกการประชุมใหญ่เดือนเมษายน 2013

“สิ่งใดที่เราพระเจ้าพูดไว้, เราพูด; ...ไม่ว่าโดยเสียงของเราเอง หรือ
โดยเสียงของผู้รับใช้ทั้งหลายของเรา, ก็เหมือนกัน” (คพ. 1:38)

ขณะศึกษาการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายนปี 2013 ท่านสามารถใช้หน้าเหล่านี้ (และสมุดบันทึก
การประชุมใหญ่ในฉบับต่อ ๆ ไป) ช่วยท่านศึกษาและประยุกต์ใช้คำสอนล้ำสุดของศาสนพยากรณ์และ
อัครสาวกที่มีชีวิตตลอดจนผู้นำคนอื่น ๆ ของศาสนจักร

เรื่องเล่าจากการประชุมใหญ่

เรียนรู้ที่จะเชื่อฟัง

โดย ประธานโรมัส เอส. มอนสัน

สมัยข้าพเจ้ายังเด็ก ทุกฤดูร้อนตั้งแต่
ต้นเดือนกรกฎาคมจนถึงเดือน
กันยายน ครอบครัวข้าพเจ้าจะพักอยู่บ้าน
ไม้ซุงที่วิเวียนพาร์คในโพรวองแคนยอน
รัฐยูทาห์

เพื่อนสนิทคนหนึ่งของข้าพเจ้าในช่วง
วันสบาย ๆ เหล่านั้นที่แคนยอนคือแดนนี่
ลาร์เซ็น ครอบครัวเขามีบ้านไม้ซุงที่
วิเวียนพาร์คเช่นกัน ทุก ๆ วันเขากับข้าพ-
เจ้าจะเดินเตร่ไปทั่วแดนสวรรค์ของเด็ก
ชายแห่งนี้ ตกปลาในลำธารและแม่น้ำ

เก็บก้อนหินและสมบัติอื่น ๆ เดินเที่ยว ปีน
เขา สนุกไปกับทุกนาที่ในทุกชั่วโมงของ
แต่ละวัน

เช้าวันหนึ่งแดนนี่กับข้าพเจ้าตัดสินใจ
ว่าเราต้องการจัดกิจกรรมรอบกองไฟค่ำวัน
นั้นกับเพื่อนคนอื่น ๆ ในแคนยอน เพียงแต่
ต้องจัดการบริเวณทุ่งใกล้ ๆ ให้โล่งเพื่อเรา
จะได้มารวมตัวกัน หนึ่งเดือนมิถุนายนที่
ปกคลุมท้องทุ่งบริเวณนั้นกลายเป็นหญ้า
แห้งและมีหนาม ทำให้ไม่เหมาะแก่จุด
ประสงค์ของเรา เราจึงลงมือถอนหญ้า
ที่มีลำต้นสูงเพื่อให้เป็นที่โล่งวงกลมขนาด
ใหญ่ เราดึงและทิ้งสุดกำลัง แต่ผลที่ได้คือ
วัชพืชกำจัดยากเพียงไม่กี่กำมือ เรารู้ว่า

ภารกิจนี้คงต้องใช้เวลาทั้งวัน และเราก็เริ่ม
หมดแรงหมดกำลังใจแล้ว

แล้วสิ่งที่ข้าพเจ้านึกได้ก็เป็นทางออก
สมบูรณ์แบบที่สุดที่เข้ามาสู่ความคิดเด็ก
แปดขวบอย่างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าบอกแดนนี่
ว่า “ที่เราต้องทำคือจุดไฟเผาวัชพืชพวกนี้
เราแค่ต้อง เผา วัชพืชในวงกลมเท่านั้นเอง!”
เขารีบเห็นด้วย แล้วข้าพเจ้าก็วิ่งกลับบ้าน
ไปเอาไม้ขีด

เมื่อใครจะคิดว่าเราได้รับอนุญาตให้ใช้
ไม้ขีดทั้งที่ยังเป็นเด็กแปดขวบอยู่นั้น ข้าพ-
เจ้าขอชี้แจงว่าทั้งแดนนี่กับข้าพเจ้าถูก
ห้ามใช้ไม้ขีดโดยไม่มีผู้ใหญ่ดูแล เราทั้งคู่
ได้รับการเตือนอยู่เสมอให้ระวังอันตราย
จากไฟ แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าครอบครัวเก็บไม้
ขีดไว้ที่ไหน และเราต้องจัดการทุ่งนั้นให้
เรียบร้อย ยังไม่ทันได้คิดอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ก็วิ่งเข้าไปคว้าไม้ขีดสองสามกำจากใน
บ้าน โดยระวังไม่ให้ใครเห็น แล้วรีบซ่อนไว้
ในกระเป๋าข้างหนึ่ง

ข้าพเจ้าวิ่งกลับไปหาแดนนี่ ตื่นเต้นที่มี
ทางแก้ปัญหามาติดกระเป๋าไปด้วย
ข้าพเจ้าจำได้ตอนนั้นคิดว่าไฟจะไหม้เฉพาะ
ส่วนที่เราต้องการ แล้วจากนั้นมันจะดับไป
เองอย่างมหัศจรรย์

ข้าพเจ้าจุดไม้ขีดกับก้อนหินและเผาหญ้า
เดือนมิถุนายนให้ลุกไหม้ เปลวไฟก่อตัว

ขึ้นราวกับชุ่มด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง ตอนแรกแดนนี่กับข้าพเจ้าตื่นตื่นเมื่อมองดูวิชพีซหายไป แต่ไม่นานก็ปรากฏว่าไฟไม่ได้กำลังจะดับไปเอง เราตื่นกลัวเมื่อตระหนักว่าเราไม่มีทางหยุดไฟไว้ได้ เปลวเพลิงขนาดใหญ่เริ่มลุกกลมหญ้าป่าขึ้นไปถึงไหล่เขา เป็นภัยต่อตอมและทุกอย่างที่กีดขวางเส้นทางของมัน

ในที่สุดเราไม่มีทางเลือกนอกจากวิ่งไปขอความช่วยเหลือ ไม่นานชายหญิงที่อยู่โนวเวียนพาร์คก็วิ่งกลับไปกลับมาพร้อมกับถังกระสอบเปียกที่ลงมาที่เปลวไฟเพื่อดับเพลิง หลังจากหลายชั่วโมงผ่านไปแล้วถ่านกองสุดท้ายก็ดับลง ดงสนเก่าแก่ปลอดภัย เช่นเดียวกับบ้านทั้งหลายที่เพลิงคลงมาไปถึงในที่สุด

แดนนี่กับข้าพเจ้าเรียนรู้บทเรียนยาก ๆ แต่สำคัญหลายอย่างในวันนั้น—บทเรียนหลักคือความสำคัญของการเชื่อฟัง

มีกฎเกณฑ์และกฎหมายเพื่อช่วยให้เราปลอดภัยทางร่างกาย ในทำนองเดียวกันพระเจ้าทรงจัดหาแนวทางและพระบัญญัติเพื่อช่วยให้แน่ใจว่าเราปลอดภัยทางวิญญาณ เพื่อที่เราจะประสบความสำเร็จในการสำรวจเส้นทางชีวิตมรรตย์ที่มักจะมีอันตราย และกลับไปหาพระบิดาบนสวรรค์ของเราในที่สุด ■
จาก “การเชื่อฟังนำมาซึ่งพร,” *เสียวไฮนา* พ.ศ. 2013, 89–90.

คำถามให้ไตร่ตรอง

- เหตุใดเราจึงมีกฎเกณฑ์
- เหตุใดจึงสำคัญที่เราต้องเลือกเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า
- พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างของการเชื่อฟังให้เราในทางใดบ้าง

ท่านอาจเขียนความคิดของท่านลงในบันทึกส่วนตัวหรือสนทนาเรื่องเหล่านี้กับคนอื่น ๆ

แหล่งช่วยเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อนี้: *หลักธรรมพระกิตติคุณ* (2009), “การเชื่อฟัง,” 200–206; “Obedience (การเชื่อฟัง),” ใน *Gospel Topics* ที่ LDS.org; ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน, “พลังแห่งพันธสัญญา,” *เสียวไฮนา* พ.ศ. 2009, 23–27.

ถ้อยคำของ ศาสดาพยากรณ์ ต่อสมาชิกผู้สอนศาสนา

“ข้าพเจ้าสัญญากับท่านว่าขณะที่ท่านสวดอ้อนวอนเพื่อให้รู้ว่าใครที่ท่านจะพูดด้วย ชื่อและใบหน้าคนนั้นจะเข้ามาในความคิดท่าน ถ้อยคำที่ต้องพูดจะให้แก่ท่านในเวลานั้นที่ท่านต้องการมัน โอกาสจะรอท่านอยู่ ครีธาจะชนะ ความสงสัย และพระเจ้าจะประทานพรท่านด้วยปาฏิหาริย์ที่เป็นของท่านเอง”

เอ็ลเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งไควรัมม็อคครสวากสิบสอง, “นี่คือปาฏิหาริย์,” *เสียวไฮนา* พ.ศ. 2013, 79.

สถานะผู้สอนศาสนา ณ ช่วงการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน

จำนวนผู้สอนศาสนาที่กำลังรับใช้ในคณะเผยแผ่	65,634
จำนวนเยาวชนชายหญิงที่ได้รับจดหมายเรียก แต่ยังไม่เข้าสู่ศูนย์ฝึกอบรมผู้สอนศาสนา	มากกว่า 20,000
จำนวนเยาวชนชายหญิงที่อยู่ในขั้นตอนสัมภาษณ์ กับอธิการและประธานสเตค	มากกว่า 6,000
จำนวนคณะเผยแผ่แห่งใหม่ที่จัดตั้ง	58

จากประธานโรมัส เอส. มอนสัน, “ต้อนรับสู่การประชุมใหญ่,” *เสียวไฮนา*, พ.ศ. 2013, 5.

คนที่พระเจ้าทรงเรียก พระองค์ทรงทำให้คู่ควร

สมาชิกส่วนใหญ่ของศาสนจักรจะมีโอกาสมากมายที่จะได้รับ “การเรียก” —ซึ่งเป็นงานมอบหมายให้รับใช้ “พระเจ้าทรงคาดหวังให้เราทุกคนมีการเรียกในศาสนจักรของพระองค์เพื่อผู้อื่นจะได้รับพรจากพรสวรรค์และอิทธิพลของเรา” ประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน (1899–1994) กล่าว¹ ผู้นำศาสนจักรผู้ได้รับเรียกให้รับใช้ต่างอาศัยสมาชิกคนอื่น ๆ ให้ยอมรับและทำการเรียกที่ได้รับมอบหมายให้มีสัมฤทธิ์ผล การเรียกใหม่แต่ละครั้งเป็นโอกาสให้รับใช้และเติบโต จึงควรรับไว้ด้วยใจนอบน้อม ร่วมกับการสวดอ้อนวอน ผู้นำฐานะปุโรหิตมอบการเรียกให้รับใช้ในศาสนจักรหลังจากแสวงหาการดลใจจากพระเจ้าแล้ว “ท่านได้รับเรียกจากพระเจ้าเป็นเจ้า” ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดอธิบาย “พระเจ้าทรงรู้จักท่าน พระองค์ทรงทราบว่าพระองค์จะให้ใครรับใช้ตำแหน่ง

ต่าง ๆ ในศาสนจักรของพระองค์ พระองค์ทรงเลือกท่าน”²

ในการเรียกของเรา เราเป็นตัวแทนของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และงานที่เราทำ—ไม่ว่าจะดูเล็กน้อยเพียงใด—ล้วนมีผลนิรันดร์ ตัวอย่างเช่น อิทธิพลของครุปฐมวัยที่อุทิศตนอาจสร้างแรงบันดาลใจให้เด็กคนหนึ่งรับใช้งานเผยแผ่ศาสนาในวันใดวันหนึ่ง หรือการทักทายอย่างเป็นทางการเป็นมิตรของเจ้าหน้าที่ต้อนรับอาจช่วยให้สมาชิกที่กำลังทุกข์ใจรู้สึกถึงการต้อนรับที่โบสถ์

พระเจ้าจะทรงช่วยเราในการเรียกของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเรารู้สึกว่าความรับผิดชอบทั้งหลายประดังกันเข้ามา เมื่อเราสวดอ้อนวอนขอการนำทางจากพระบิดาบนสวรรค์ พระองค์จะทรงนำทางเราผ่านการดลใจและจะทรงอวยพรเราให้รับใช้ได้ดี พระเจ้าทรงช่วยคนที่รับใช้พระองค์และจะทรงเพิ่มพลังอำนาจของพระองค์ให้แก้ความพยายามของพวกเขา (ดูคพ. 84:88)

ดังที่ประธานโรมัส เอส. มอนสันสัญญาว่า “เมื่อเราอยู่กับพระเจ้า เราย่อมมีสิทธิ์รับความช่วยเหลือของพระเจ้า จำไว้ว่าคนที่พระเจ้าทรงเรียก พระเจ้าทรงทำให้คู่ควร”³

เมื่อเราทำตามแบบอย่างการรับใช้ของพระเจ้าและทำการเรียกตลอดจนหน้าที่รับผิดชอบของเราในศาสนจักรให้เกิดสัมฤทธิ์ผลอย่างเชื่อฟัง ชีวิตเราจะได้รับพรและเราจะเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น (ดูโมโรไน 7:48; คพ. 106:3)

เราสามารถใช้นางมือ คู่มือ คำแนะนำของผู้นำศาสนจักร และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ช่วยเราเรียนรู้หน้าที่รับผิดชอบและช่วยตอบข้อสงสัยของเรา

เราไม่แสวงหาการเรียก ทั้งไม่ปฏิเสธการเรียกที่ผ่านมาจากเจ้าหน้าที่ฐานะปุโรหิตตามอำนาจที่ถูกต้อง

เมื่อเรากำลังช่วยทำงานของพระเจ้า เราสามารถสวดอ้อนวอนขอและรับความช่วยเหลือจากพระองค์ได้ (ดู คพ. 84:88)

การทำให้มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียกของเรานำมาซึ่งพรและปีติ (ดู มัทธิว 25:23) ■

ดูข้อมูลเพิ่มเติมจากบทที่ 14 ใน *คำสอนของประธานศาสนจักร: ลอเรนโซ สโนว์* (2012)

อ้างอิง

1. ดูเอสรา เทพท์ เบ็นสัน, ใน ดีเทอร์ เอฟ. อุทท์ดอร์ฟ, “ยื่นตรงไปหยกตรงนั้น,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2008, 68.
2. ดู เฮนรี่ บี. อายริงก์, “จงลุกขึ้นมารับการเรียกของท่าน,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2002, 93.
3. ดู โรมัส เอส. มอนสัน, “การเรียกให้ทำหน้าที่,” *เลียวไฮนา*, ก.ค. 1996, 54.

ขอให้ท่านพากเพียรจนสุดแรง

“พระเจ้าจะประทานพลังอำนาจให้ท่านที่วิญญู ทั้งหมดที่พระองค์ทรงขอจากท่านคือ ขอให้ท่านพากเพียรจนสุดแรงกายแรงใจ จงทำด้วยความร่าเริงและด้วยคำสวดอ้อนวอนแห่งศรัทธา พระบิดาและพระบุตรที่รักของพระองค์จะทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเป็นเพื่อนนำทางท่าน ความพากเพียรของท่านจะแบ่งบานในชีวิตผู้คนที่ท่านรับใช้”

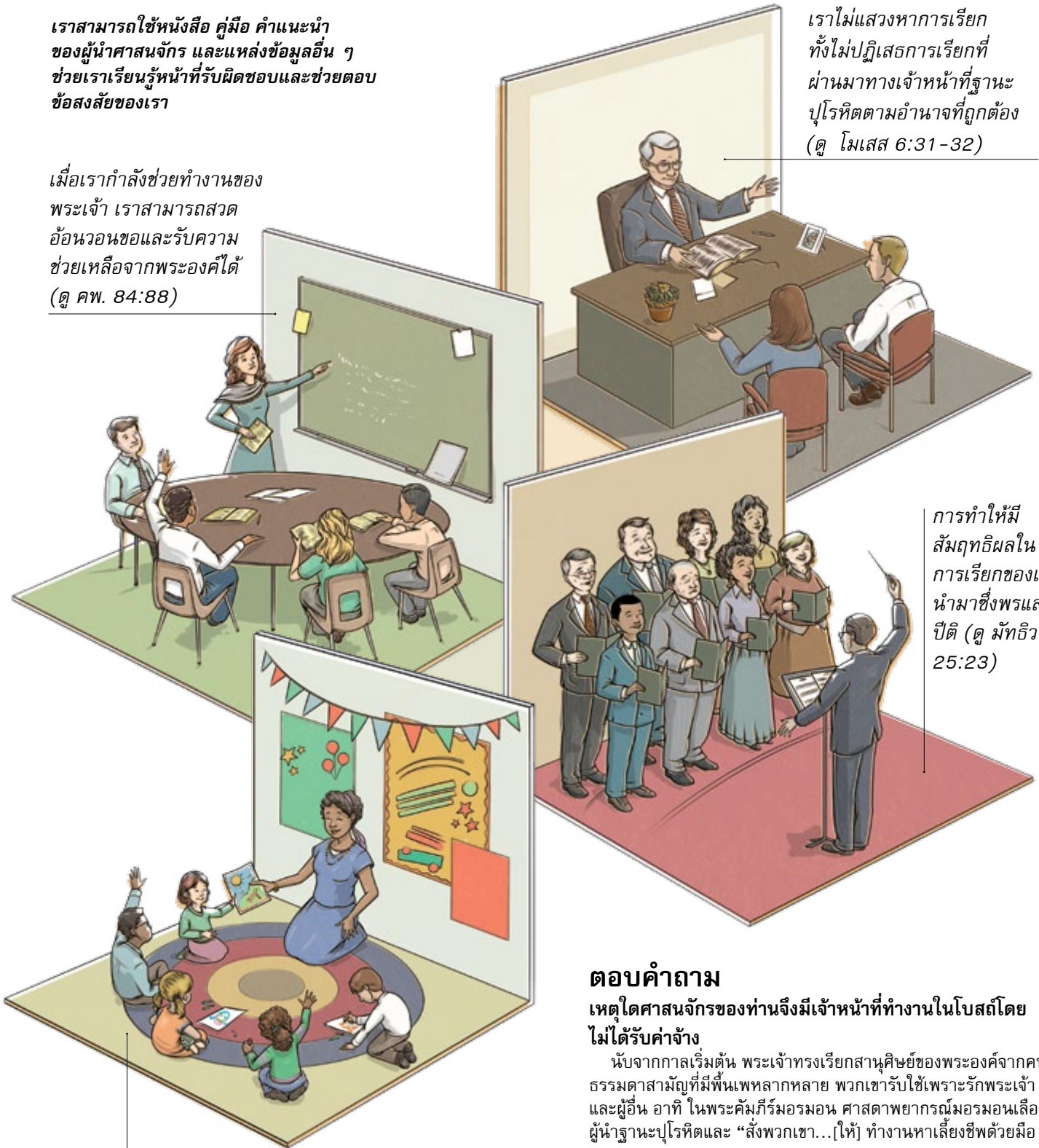
ดู ประธานเฮนรี่ บี. อายริงก์, ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด, “จงลุกขึ้นมารับการเรียกของท่าน,” *เลียวไฮนา*, พ.ย. 2002, 96.

เราสามารถใช้นั่งสื่อ คู่มือ คำแนะนำ
ของผู้นำศาสนจักร และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ
ช่วยเราเรียนรู้หน้าที่รับผิดชอบและช่วยตอบ
ข้อสงสัยของเรา

เมื่อเรากำลังช่วยทำงานของ
พระเจ้า เราสามารถสวด
อ้อนวอนขอและรับความ
ช่วยเหลือจากพระองค์ได้
(ดู คพ. 84:88)

เราไม่แสวงหาการเรียก
ทิ้งไม่ปฏิเสธการเรียกที่
ผ่านมาทางเจ้าหน้าที่ฐานะ
ปุโรหิตตามอำนาจที่ถูกต้อง
(ดู โมเสส 6:31-32)

การทำให้มี
สัมฤทธิ์ผลใน
การเรียกของเรา
นำมาซึ่งพรและ
ปิติ (ดู มัทธีว
25:23)

การเรียกทุกอย่างมีความสำคัญเท่าเทียม
กัน ศาสนจักรต้องการผู้นำบริบาลมาก
เท่ากับประธานสมาคมสงเคราะห์
(ดู 1 โครินธ์ 12:14-18) เรารับใช้
อย่างไร สำคัญกว่าเรารับใช้ ที่ใด

ตอบคำถาม

เหตุใดศาสนจักรของท่านจึงมีเจ้าหน้าที่ทำงานในโบสถ์โดย
ไม่ได้รับค่าจ้าง

นับจากกาลเริ่มต้น พระเจ้าทรงเรียกสานุศิษย์ของพระองค์จากคน
ธรรมดาสามัญที่มีพื้นเพหลากหลาย พวกเขาใช้เพราะรักพระเจ้า
และผู้อื่น อาทิ ในพระคัมภีร์มอรมอน ศาสดาพยากรณ์มอรมอนเลือก
ผู้นำฐานะปุโรหิตและ “สั่งพวกเขา...[ให้] ทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยมือ
ตนเอง ...

“และปุโรหิตต้องไม่พึ่งพาผู้คนเพื่อเลี้ยงตน; แต่ด้วยงานของพวกเขา
เขา พวกเขาจะได้รับพระคุณของพระผู้เป็นเจ้า” (โมไซยาห์ 18:24,
26; ดู 2 นิไฟ 26:29-31; หลักแห่งความเชื่อข้อ 5 ด้วย)

ในสมัยของเราที่เช่นกัน การเรียกให้รับใช้เปิดโอกาสให้เราได้
ช่วยผู้อื่นและพัฒนาตลอดจนแบ่งปันพรสวรรค์และของประทานฝ่าย
วิญญาณของเรา การรับใช้ของเราได้รับการตอบแทนอย่างพอเพียง
โดยพรจากพระเจ้า

ยกโทรทัศน์ ยกระดับวิญญาณ

โดย คาซี โครนิน

สามีดิฉันหูหนวกสนิทและทุ้มเทเต็มที่ เพื่อพระกิตติคุณ อย่างไรก็ตามหลายปีของความยากลำบากในการเข้าใจการประชุมประจำสัปดาห์ของศาสนจักรทำให้เขาลังเลไม่กล้าเข้าร่วมการประชุมฐานะปุโรหิตเพิ่มเติมและการถ่ายทอด แม้สมาชิก वर्ดของเราจะเป็นมิตรและให้กำลังใจ แต่การที่พวกเขาขาดความเข้าใจเรื่องความช่วยเหลือด้านเทคนิคที่สามีดิฉันต้องการ เพื่อจะได้มีส่วนร่วมในการประชุม จึงมักทำให้เขารู้สึกโดดเดี่ยวและท้อใจ

เราเป็นคนใหม่ใน वर्ด และนั่นเป็นช่วงเวลาสำหรับการประชุมใหญ่สามัญ สามีดิฉันเตรียมไปการประชุมฐานะปุโรหิตสามัญอย่างเสียไม่ได้ พลังสงสัยว่าเขาจะพบเจอปัญหาอะไรขณะพยายามชมการถ่ายทอด เขามาถึงก็พบว่าไม่มีใครรู้วิธีทำให้คำบรรยายภาพปรากฏบนเครื่องฉายข้ามศีรษะขนาดใหญ่ จึงเคลื่อนชั้นวางโทรทัศน์มาตั้งไว้ตรงหัวมุม แต่ก็ยังมีปัญหาเล็กน้อย สายต่อโทรทัศน์ถูกนำไปใช้กับเครื่องฉายโดยไม่ตั้งใจ ส่งผลให้ใช้โทรทัศน์ไม่ได้ สามีดิฉันค้นกับสถานการณ์เหล่านี้ดี เขาจึงไปที่ห้องสมุดและเริ่มหาสายต่อเครื่องฉาย หลังจากค้นไปหลายตู้หลายกล่อง เขาก็พบสายต่อสั้น ๆ สำหรับเครื่องฉายโดยเฉพาะ

เพราะการถ่ายทอดจวนจะเริ่ม ทุกคนจึงหวังว่าสัญญาณจะหลุดและไม่ต้องการให้ปรับอะไรอีก สายต่อที่สามีดิฉันพบสั้นเกินกว่าจะเชื่อมกับโทรทัศน์ที่ตั้งอยู่บนชั้นวาง จึงต้องย้ายทีวีไปวางบนโต๊ะที่เตี้ยลง เขาลากชั้นวางทีวีออกจากห้องนมัสการเข้าไปในห้องใกล้ ๆ จากนั้นก็เริ่มถอดปลั๊กโทรทัศน์และสงสัยว่าใครจะมาช่วยเขา ยกขณะนั้นเขารู้สึกว่ามีคนเข้ามาในห้อง อธิการนั่นเอง สามีดิฉันรู้สึกเบาใจขณะทั้งสองคนช่วยกันยกทีวีไปวางบนโต๊ะ สามีดิฉันจัดแจงให้ทีวีใช้การได้ ส่วนอธิการยกเก้าอี้ตัวหนึ่งมาวางหน้าจอ

สามีดิฉันขอบคุณเขาสำหรับความช่วยเหลือและจับมือกัน จากนั้นอธิการก็หันหลังเดินไปทางประตู ยังความประหลาดใจแก่สามีดิฉันมากเมื่ออธิการเดินผ่านประตูไปยังเก้าอี้ที่วางพิงผนัง เขายกมาตัวหนึ่งและนั่งลงข้าง ๆ สามีดิฉัน ทั้งสองนั่งข้าง ๆ กันตลอดการประชุมภาคั้น ทุกวันนี้สามีดิฉันเข้าร่วมการประชุม

ต่าง ๆ ของเขาอย่างกระตือรือร้น การแสดงออกที่เรียบง่ายถึงความมีน้ำใจของอธิการยกวิญญาณของสามีดิฉันและยอมให้ความสำนึกคุณเข้ามาในใจเขา แม้ปัญหาบางอย่างยังคงเกิดขึ้นบ้าง แต่เขาไม่รู้สึกโดดเดี่ยวหรือไม่เป็นที่ต้อนรับอีกต่อไป ทัศนคติของสามีดิฉันเปลี่ยนไปตลอดกาลเพราะการกระทำที่มาจากใจของผู้เลี้ยงแกะคนหนึ่งของพระคริสต์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในมิสซิสซิปปี สหรัฐอเมริกา

ดู ข้อมูลในแหล่งช่วยสำหรับความพิการด้านต่าง ๆ ที่ disabilities.lds.org

ความซื่อสัตย์และความสุจริต

ค วามซื่อสัตย์และความสุจริต “เรียกร้องให้คุณคนทำหรือพูดสิ่งถูกต้องเสมอไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นไรหรือคนอื่นจะคิดอย่างไร” เอ็ดเดอร์คริสทอฟเฟิล โกลเด็น จูเนียร์ แห่งสวากเจ็ดสิบในบทความหน้า 48–49 ของฉบับเดือนนี้ บทความพูดถึงเหตุการณ์หนึ่งในชีวิต เอ็ดเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน (1917–2008) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง เมื่อท่านเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย เอ็ดเดอร์เวิร์ธลินลงแข่งขันรอบชิงชนะเลิศอเมริกันฟุตบอลมีคนส่งบอลให้ท่าน ท่านพุ่งตัวไปข้างหน้าแต่เตะจุดที่ห่างจากเส้นชัยเพียงสองนิ้ว (5 เซนติเมตร) ผู้เล่นคนอื่นล้มทับอยู่บนตัวท่าน แทนที่จะคืนบอลไปข้างหน้า ท่านกลับนึกถึงคำพูดของมารดาว่าท่านควรทำสิ่งถูกต้องเสมอ ท่านจึงปล่อยลูกบอลไว้ตรงนั้น

คำแนะนำต่อไปนี้นำพร้อมแบบอย่างของท่านเองจะสามารถช่วยท่านสอนบุตรธิดาเกี่ยวกับหลักธรรมพระกิตติคุณเหล่านี้ได้

คำแนะนำสำหรับสอนเยาวชน

- อ่านหัวข้อเรื่องความซื่อสัตย์และความสุจริตใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* กับลูกวัยรุ่นของท่าน สนทนาถึงพรของความซื่อสัตย์และความสุจริต
- ท่านอาจจะขอให้ลูกวัยรุ่นของท่านช่วยเตรียมแบบสอบถาม “คุณจะทำ

อะไร” สำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว ใช้ *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* เป็นแนวทางและเขียนสถานการณ์ที่จะเปิดโอกาสให้บางคนแสดงความซื่อสัตย์และความสุจริต ทำแบบสอบถามในครอบครัวและสนทนาผลที่เกิดขึ้น

- ประธานโรมัส เอส. มอนสันพูดย้ำหลายครั้งเกี่ยวกับความซื่อสัตย์หาข่าวสารเรื่องหนึ่งของท่านและแบ่งปันกับครอบครัว ข่าวสารบางเรื่องอาจได้แก่

“ศาสนดาโจเซฟ สมิธ: ผู้สอนด้วยการเป็นแบบอย่าง,” *เสียดิฮนา*, พ.ย. 2005, 76.

“Happiness—the Universal Quest,” *Liahona*, ม.ค. 1996, 2; *Ensign*, ต.ค. 1993, 2.

“In Quest of the Abundant Life,” *Ensign*, มี.ค. 1988, 2;

“In Search of an Abundant Life,” *Tambuli*, ส.ค. 1988, 2.

คำแนะนำสำหรับสอนเด็ก

- ความสุจริตรวมถึงความซื่อสัตย์ต่อตนเองด้วย เพื่อสาธิตเรื่องนี้ ท่านอาจมีบทเรียนสังสรรค์ในครอบครัวที่วางขนมไว้ตรงหน้าเด็ก บอกพวกเขาว่ากินไม่ได้จนกว่าท่านจะบอกให้กิน จากนั้นท่านจะหลับตาหรือ

พระคัมภีร์เกี่ยวกับความซื่อสัตย์และความสุจริต

- โยบ 27:4–5
- สุภาษิต 20:7
- 1 เปโตร 2:12
- แอลมา 53:20
- หลักคำสอนและพันธสัญญา 124:15
- หลักแห่งความเชื่อข้อ 13

“ไม่ก็เอาผ้าปิดตาตนเองและถามว่า ‘เพราะแหม่มองไม่เห็น จะดีไหมถ้าลูกกินขนมตอนนี้’” พูดถึงสิ่งชอบธรรมที่พวกเขาสามารถทำได้เมื่อไม่มีใครจับตาดู เช่น การสวดอ่อนน้อมเป็นส่วนตัว เดือนพวกเขาว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงมองเห็นพวกเขาตลอดเวลา

- ท่านอาจใช้แบบสอบถามที่ทำให้ลูกวัยรุ่นของท่าน (ดูด้านบน) หรือปรับแบบสอบถามให้ใช้ได้กับเด็กเล็ก เพื่อช่วยให้พวกเขาารู้ว่าอะไรคือซื่อสัตย์หรือไม่ซื่อสัตย์ให้พวกเขาสนทนาคำตอบ หากท่านมีทั้งลูกวัยรุ่นและลูกที่ยังเล็กอยู่ ท่านอาจจะให้ลูกวัยรุ่นช่วยน้องตอบแบบสอบถาม ■

ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าทรงทำไม่ได้

โดย ชางอิก ฮาน

12 ปีก่อน ผมกับภรรยาและลูกชายสี่คนอพยพออกจากสาธารณรัฐเกาหลีมาอยู่ นิวซีแลนด์ ขณะทำงานเป็นผู้ช่วยครูใหญ่ที่โรงเรียนเกาหลีในนิวซีแลนด์ ผมพบกับชาวเกาหลีหลายคนที่ต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ นโยบายและขั้นตอนใหม่ ๆ ผมต้องการช่วยพวกเขาและต้องการทำประโยชน์ให้นิวซีแลนด์ จึงคิดว่าการเป็นทนายความน่าจะเป็นวิธีเชื่อมโยงคนสองกลุ่มและสองประเทศเข้าด้วยกัน หลังจากสวดอ้อนวอนเพื่อยืนยันการตัดสินใจของผมแล้ว ผมจึงตัดสินใจเข้าเรียนคณะนิติศาสตร์เมื่ออายุ 53 ปี

ผมรู้ว่านั่นจะเป็นเรื่องท้าทาย แต่เมื่อได้รับคู่มือหลักสูตร ผมรู้เลยว่านั่นยากกว่าที่ผมคาดคิดมาก คู่มือหลักสูตรแต่ละเล่มหนามาก และเนื้อหาดูเหมือนจะเกินความเข้าใจของผม ถึงแม้จะเคยช่วยแปลการประชุมใหญ่สามัญจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาเกาหลีมาเกือบ 10 ปีและเรียนจบปริญญาโทด้านอักษรศาสตร์ในนิวซีแลนด์ แต่ดูเหมือนศัพท์กฎหมายจะเป็นภาษาอังกฤษที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง

พระเจ้าประทานพร
บราเดอร์ชางอิก ฮาน
ในหลาย ๆ ด้านเพื่อ
ช่วยให้เขาเรียนจบ
คณะนิติศาสตร์ด้วย
วัย 55 ปี

เมื่อผมกลับจากคณะวันแรก ผมต้องพิจารณาอย่างจริงจังว่าควรเรียนต่อหรือลาออกก่อนเริ่มเรียน ระหว่างความไม่แน่ใจนั้น มีความคิดหนึ่งแวบเข้ามาว่า ผมจะประสบความสำเร็จได้ถ้าผมพึ่งพาพระเจ้าทุกด้าน

เพราะผมทราบว่าพระเจ้าทรงพระชนม์ และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา ผมจึงทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ผมจำพระคัมภีร์ข้อหนึ่งในไบเบิลได้ซึ่งทำให้ผมคลายกังวลไปมาก “เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่พระเจ้าทรงทำไม่ได้” (ลูกา 1:37) พระคัมภีร์ข้อนั้นทำให้ผมมีพลังเดินหน้าต่อไป

ทุกครั้งที่ผมประสบปัญหาระหว่างเรียน พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเตรียมทางหรือส่งเทพ—ผู้ช่วย—มานำทางผมให้ผ่านพ้นไปได้เสมอ

วันหนึ่งผมกำลังพยายามทำการบ้านให้เสร็จ ผมทำสุดความสามารถ แต่นึกไม่ออกว่าผู้บรรยายต้องการให้เราทำอะไร เมื่อถึงวันอาทิตย์ ผมพักเรื่องเรียนไว้ก่อนเพื่อจดจ่อกับงานมอบหมายในศาสนจักรของผม ในฐานะสมาชิกสภาสูงสเตรต ผมไปเยี่ยมวอร์ดหนึ่งที่ผมได้รับมอบหมายให้ไป

เป็นผู้พูดในการประชุมศิษระลึก หลังเลิกประชุม บราเดอร์คนหนึ่งเดินมาหาผมและพูดว่าเขาเคยเห็นผมในห้องเรียน ผมไม่รู้ว่าเขาเป็นนักเรียนกฎหมายเหมือนกัน เมื่อเขาถามว่าผมทำการบ้านไปถึงไหน ผมบอกเขาตามตรงว่าผมทำไม่ได้ เขาจึงเสนอว่าจะแวะมาช่วยผม ถ้าผมไม่ไปที่เวิร์ดนั้นและพบเขา ผมคงส่งการบ้านไม่ทัน เขาเป็นเทพที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของส่งมาตอบคำสวดอ้อนวอนของผม

ในวิชาเอกที่สุดวิชาหนึ่งของผม ผู้บรรยายสอนนานติดต่อกันสองชั่วโมงทุกครั้งที่เราเรียนวิชานี้ ไม่เพียงยากสำหรับผมที่จะเข้าใจเนื้อหาของวิชานี้เท่านั้นแต่สำเนียงของผู้บรรยายด้วย ผมจึงขออนุญาตบันทึกเสียงผู้บรรยายเพื่อนำกลับมาทบทวน วันหนึ่งผมได้รับอีเมลจากผู้หญิงคนหนึ่งที่ผมไม่รู้จัก เธอแนะนำตัวว่าเป็นเพื่อนร่วมชั้นและถามว่าเธอจะขอใช้เทปบันทึกด้วยได้หรือไม่เพราะบางครั้งตารางทำงานของเธอทำให้เธอไม่ได้เข้าเรียน

แน่นอนว่าผมยินดีให้สำเนาเทปที่ผมบันทึกไว้ ผมคิดว่าผมกำลังช่วยเธอ แต่ไม่นานก็พบว่าเธอเป็นเทพอีกองค์หนึ่งที่พระเจ้าเป็นผู้เตรียมไว้ช่วยผม เพื่อให้ผ่านวิชานั้นเราต้องส่งการบ้านสองชิ้นและสอบสามชั่วโมง เธอช่วยผมทำการ

บ้านและเตรียมสอบ หากเธอไม่ช่วยผมคิดว่าจะคงไม่ผ่าน

นอกจากปัญหาเรื่องการเป็นนักศึกษาอายุมากและไม่ได้พูดภาษาอังกฤษแต่กำเนิดแล้ว ผมยังมีความรับผิดชอบอื่นอีกที่ทำให้การเรียนจบโปรแกรมนี้เป็นเรื่องท้าทาย งานของผม ข้อผูกมัดในชุมชน และการเรียกในศาสนจักรถึงเวลาผมไปมาก ผมพยายามให้ความสนใจและเอาใจใส่หน้าที่รับผิดชอบสำคัญที่สุดของผมในฐานะสามี บิดา ปู่ และตาด้วย เมื่อเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งของผมรับรู้ทั้งหมดที่ผมต้องทำนอกเหนือจากเรื่องเรียน เขาบอกว่าผมเสียสติไปแล้วที่เรียนกฎหมายเพราะตัวผมเองก็มีภาระมากอยู่แล้ว แต่ผมมีความเชื่อมั่นว่า “สิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้ พระเจ้าทรงทำได้” (ลูกา 18:27)

ด้วยวัย 55 ปี ผมได้เป็นทนายความที่ปรึกษาและทนายว่าความในศาลสูงของนิวซีแลนด์ ผมดีใจที่ผมไม่เพียงได้เป็นทนายความเท่านั้นทั้ง ๆ ที่มีอุปสรรคด้านภาษา แต่ผมมีประจักษ์พยานแรงกล้ามากขึ้นด้วยว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของพระชนม์และทรงตอบคำสวดอ้อนวอนที่ขอบรรพของเรามา ผมรู้ว่าไม่มีสิ่งใดเหลือวิสัยที่จะทำได้ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในนิวซีแลนด์

การต่อสู้ฝ่าฟันก่อให้เกิดการเติบโต

“เราอาจต้องต่อสู้ฝ่าฟันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แต่การต่อสู้ฝ่าฟันของเราก่อให้เกิดการเติบโตพอ ๆ กับการเรียนรู้ ความแข็งแกร่งที่เราพัฒนาขณะเอาชนะการทำทนายจะอยู่กับเราในนิรันดรที่จะมาถึง”

ดู เอ็ดเวิร์ดอัลลินเฮซ, โอลด์แห่งโครัมมอร์คราสกิลบสอง และคริสเตน เอ็ม. โอลด์, “การเรียนรู้และสิทธิชนยุคสุดท้าย,” *เสี้ยวสนา*, เม.ย. 2009, 31.

โดย เอ็มเมอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด
แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง

ศรัทธาและ ความทรหดของผู้บุกเบิก สมัยนั้นและสมัยนี้

เราเหล่าผู้บุกเบิกยุคปัจจุบันจำเป็นต้องเดินไปด้วยกัน
โดยดำเนินชีวิตเหมือนพระคริสต์ สนับสนุนอุดมการณ์ดีในชุมชนของเรา
และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน

ใรงปีแรก ๆ ในประวัติศาสตร์ศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายเป็นช่วงปีของการทดสอบครั้งใหญ่ ด้วยเหตุนี้ผู้นำที่รอดชีวิตในสมัยเริ่มแรก อาทิ บริคัม ยังก์, ฮีเบอร์ ซี. คิมบัลล์, จอห์น เทย์เลอร์, วิลฟอร์ด วูดร็อฟ, ลอเรนโซ สโนว์, และโจเซฟ เอฟ. สมิท จึงอาจจะเป็นผู้รอดชีวิตจากการทดลองซึ่งยากที่จะ

“เราเป็นหนึ่งผู้บุกเบิกมากมายและต้องไม่ลืมว่าความสำเร็จของวันนี้สร้างขึ้นบนป่าและความกล้าหาญของยักษ์ใหญ่ผู้อ่อนน้อมต่อมตนในอดีต” เอ็มเมอร์บัลลาร์ดกล่าว ด้านบนคือภาพของท่านกับเยาวชนที่แสดงเป็นผู้บุกเบิก

อดทนได้ของการข้ามทุ่งราบและการสถาปนาศาสนาจักรในเทือกเขาร็อกกี
ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณบุกเบิกเมื่อหลายปีก่อนคงกำลังยิ้มเมื่อเห็นสิ่งที่ทำสำเร็จในหมู่วิสุทธิชนยุคสุดท้าย เราเป็นหนึ่งผู้บุกเบิกมากมายและต้องไม่ลืมว่าความสำเร็จของวันนี้สร้างขึ้นบนป่าและความกล้าหาญของยักษ์ใหญ่ผู้อ่อนน้อม

ต่อมตนในอดีต
เมื่อพูดถึงผู้บุกเบิกที่ชื่อสัตย์ของเรา ประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ (1910–2008) กล่าวว่า “เป็นเรื่องดีที่จะมองอดีตเพื่อให้เกิดความสำนึกคุณสำหรับปัจจุบันและมีทัศนะกว้างไกลสำหรับอนาคต เป็นเรื่องดีที่จะมองคุณธรรมของผู้ล่วงหน้าไปก่อนเพื่อให้เกิดพลังรับมือสิ่งที่ยู่ข้างหน้า เป็นเรื่องดีที่จะใคร่ครวญการทำงาน

ของคนเหล่านั้นผู้ตรากตรำงานหนักและได้ประโยชน์เล็กน้อยในโลกนี้ แต่จากความฝันและแผนแรกเริ่มที่พวกเขาบ่มเพาะไว้เป็นอย่างดีเกิดผลเก็บเกี่ยวมากมายซึ่งเราคือผู้ได้รับประโยชน์ แบบอย่างที่ยอดเยี่ยมของพวกเขาสามารถเป็นแรงจูงใจให้เราทุกคน ให้เราแต่ละคนเป็นผู้บุกเบิกในชีวิตเราเอง”¹

Photograph
The photograph shows a group of people and horse-drawn wagons in a dusty, open landscape. A finger points to a specific person in the photo.

ศรัทธาที่จะตาม

ไม่เฉพาะคนเป็นผู้นำที่มีศรัทธามากพอจะติดตามบริคัม ยังก้ไปยังทะเลทรายแห่งแล้งเท่านั้น หากแต่สมาชิกธรรมดาทั่วกล่าหาญของศาสนจักรมากมายก็ตามมาด้วย จากประวัติศาสตร์จักรเราเรียนรู้จากบิดามารดาของอลิเวอร์ ฮันท์ตันผู้ออกจากสภาพความมั่งคั่งในวอเตอร์ทาวน์ นิวยอร์กเมื่อปี ค.ศ. 1836 และทิ้งฟาร์ม 230 เอเคอร์ (ประมาณ 575 ไร่) พร้อมบ้านหินหลังงามและโรงนาสองหลัง เดินทางพร้อมครอบครัวไปสมทบกับวิสุทธิชนในเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอ

หลังจากพวกเขาทิ้งทุกอย่างไว้เบื้องหลัง อลิเวอร์เขียนว่า “นั่นทำให้ [พ่อแม่ผม] ทรมานใจเมื่อเห็นคนอื่นขัดสน หน้าซำยังเห็นลูก ๆ ของพวกท่านร้องไห้ขอขนมปังแต่ไม่มีให้พวกเขา ทั้งไม่รู้ว่าต่อไปข้างหน้าจะเอามาจากไหน” อลิเวอร์รับรองศรัทธาของครอบครัวนี้โดยกล่าวว่าเขาไม่เคยได้ยินพ่อแม่พร่ำบ่นหรือบ่นว่าเจ้าหน้าที่คนใดของศาสนจักรหรือแสดงความสงสัยเกี่ยวกับความจริงของงานนี้²

เอมีลี พาร์ทริดจ์ บุตรสาวอิกริการ์คนแรกของศาสนจักรในสมัยการประทานนี้จำได้ตอนออกจากบ้านที่สุขสบายของพวกเขาในเพนซิลเวเนีย โอไฮโอ เพื่อย้ายไปเทศมณฑลแจ็กสัน มิสซูรีในปี ค.ศ. 1831 เวลานั้นเธอเพิ่งจะอายุเจ็ดขวบ³ ต่อมาไม่นาน ครอบครัวเธอถูกกลุ่มคนร้ายไล่ออกจากบ้านและต้องย้ายอีกครั้งไปเทศมณฑลเคลย์ เธอบรรยายว่าในที่สุดพวกเขาที่พบ “กระท่อมไม้ซุงหลังเก่าที่เคยใช้เป็นคอกสัตว์ ... มีห้องใหญ่หนึ่งห้อง และเพิงหนึ่งหลัง แต่ก็ใช้ประโยชน์ได้ไม่มาก พื้นผุพังเกือบทั้งหมด หนูและงูหางกระดิ่งซุกซุ่มเกินกว่าจะอยู่ได้อย่างสบายใจ มีเตาผิงขนาดใหญ่ในห้องที่พออยู่ได้ห้องหนึ่ง ผ้าห่มปูอยู่ด้านหลังห่างจากกองไฟสองสามฟุต และสองครอบครัวจำนวนสิบห้าถึงสิบหกคนรวมกันอยู่ในผ้าห่มเหล่านั้นเพื่อไม่ให้หนาวจนตัวแข็งเพราะอากาศเย็นจัด เย็นจนน้ำหมึกในปากกาจับตัวเป็นน้ำแข็งขณะคุณพ่อนั่งเขียนอยู่ใกล้กองไฟ”⁴

ต่อมาครอบครัวย้ายไปโอลลินอยส์ เอมีลีสรุปประสบการณ์ของพวกเขาว่า “ช่วงเวลานั้นยากลำบากอย่างยิ่งและเราอดคัดค้านกันมาก ถูกปล้นทรัพย์สิน ถูกไล่ออกจากบ้าน ประสบความทุกข์ยากหลายครั้ง และเจ็บป่วยกันมาก”⁵

พีบี คาร์เตอร์ติดตามจากสการ์โบโร รัฐเมน เป็นระยะทาง 750 ไมล์ (1,200 กิโลเมตร) ไปเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอในปี ค.ศ. 1835 เช่นเดียวกัน พีบีอายุ 28 ปีเมื่อเธอตัดสินใจไปรวมกับสมาชิกศาสนจักรแม้ต้องเดินทางอย่างยากลำบากคนเดียว ดังที่เธอรายงานในเวลาต่อมาว่า “เพื่อน ๆ ประหลาดใจกับเส้นทางของดิฉัน ดิฉันเองก็ประหลาดใจ แต่บางอย่างในตัวผลักดันดิฉัน ความเศร้าโศกของคุณแม่ขณะดิฉันออกจากบ้านมากจนดิฉันแทบทนไม่ไหว และหากนั่นไม่ใช่เพราะความมุ่งมั่นในใจ ดิฉันคงลังเล คุณแม่บอกดิฉันว่าท่านอยากเห็นดิฉันถูกฝังมากกว่าจะให้ดิฉันไปในโลกที่โหดร้ายไร้หัวใจเพียงคนเดียว ... ‘พีบี’

ท่านกล่าวอย่างน่าประทับใจ ‘ลูกจะกลับมาหาแม่ใหม่ถ้าลูกพบว่าความเชื่อของมอรมอนผิด’ ดิฉันตอบสามครั้งว่า ‘คะ แม่ หนูจะกลับมา’ ... เมื่อถึงเวลาต้องจากกันดิฉันไม่กล้ากล่าวลาด้วยตนเอง จึงเขียนลาทุกคนและวางไว้บนโต๊ะ วิ่งลงบันไดแล้วกระโดดขึ้นรถม้า ดิฉันจึงทิ้งบ้านวัยเด็กที่ดิฉันรักเพื่อเชื่อมโยงชีวิตกับวิสุทธิชนของพระเจ้าเป็นเจ้ามาด้วยประการนี้”⁶

ณ จุดนั้นพีบีไม่คิดว่าย่างก้าวแห่งศรัทธาของเธอจะชักนำให้เธอเดินทางไกลกว่า 750 ไมล์ (1,200 กิโลเมตร) ไปเคิร์ทแลนด์ เธอแต่งงานกับวิลฟอร์ด วูดร็อฟและเดินทางร่วมกับเขาผ่านมิสซูรีไปนอจจากนั้นก็เดินทาง 1,350 ไมล์ (2,170 กิโลเมตร) ผ่านแดนทิวกันดารไปหุบเขาเกรตซอลท์เลค

เฮนรี่ บัลลาร์ด คุณทวดของข้าพเจ้าเข้าร่วมศาสนจักรในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1849 ในเมืองแททแชม อังกฤษเมื่ออายุ 17 ปี เพื่อจ่ายค่าเดินทางโดยสารเรือไปอเมริกา เฮนรี่จึงทำสัญญาทำงานสองปีกับบริษัทที่ลอเรนโซและอีแรสต์ สโนว์เป็นเจ้าของร่วม เขาได้รับว่าจ้างให้ตัดถนนแกะฟุ้งหนึ่งไปตะวันตกสู่หุบเขาซอลท์เลค เฮนรี่บรรยายการเข้าไปในหุบเขาด้วยถ้อยคำต่อไปนี้

“ในเดือนตุลาคมขณะตอนแกะลงเขาลูกเล็กผ่านปากหุบผาชั้นเอมิเกรชันแคนยอน ผมเห็นซอลท์เลคซีตี้เป็นครั้งแรก แม้จะดีใจเมื่อเห็น ‘แผ่นดินที่สัญญาไว้’ แต่ผมกลัวคนอื่นจะเห็นผม ผมจึงซ่อนตัวอยู่หลังพุ่มไม้ทั้งวันจนมืดเพราะเสื้อผ้าเก่าขาดรุ่งริ่งที่ผมสวมอยู่ไม่ปกปิดร่างกายและผมอายุไม่กล้าเปิดเผยตัวในสภาพนั้น ตกค่ำผมเดินข้ามทุ่งไปบ้านหลังหนึ่งที่ผมเห็นแสงไฟ

พีบี คาร์เตอร์ไม่เคยคิดว่าย่างก้าวแห่งศรัทธาของเธอจะนำเธอให้เดินทางไกลกว่า 750 ไมล์ (1,200 กิโลเมตร) จากบ้านในสการ์โบโร รัฐเมน ไปถึงเคิร์ทแลนด์ รัฐโอไฮโอ

... และเคาะประตูบ้านอย่างเหนียวแน่น โศคคือที่มีชายคนหนึ่งมาเปิดประตูและแสงเทียนไม่ได้ทำให้คนอื่นในบ้านของเขามองเห็นผม ผมขอเสื้อผ้ามัคคลุมร่างเปลือยเปล่าเพื่อจะได้เดินทางต่อไปหาพ่อแม่ ผมได้เสื้อผ้ามามากและวันรุ่งขึ้นจึงเดินทางต่อไปจนถึงซอลท์เลคซิตีเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม ค.ศ. 1852 ผมรู้สึกขอบพระทัยพระเจ้าเป็นเจ้ามากที่สุดที่มากที่บ้านในอนาคตของผมด้วยความปลอดภัย⁷

เนื่องด้วยพรมากล้นของเราในทุกวันนี้ ใจข้าพเจ้าจึงเปี่ยมด้วยความรักและความชื่นชมต่อบรรพบุรุษผู้กล้าและจิตใจประเสริฐเช่นนั้น

คุณย่าทวดของข้าพเจ้าเป็นสุภาพสตรีชาวสก๊อตนามว่ามาร์กาเร็ต แม็คเนील ท่านมาถึงยูทาห์พร้อมพ่อแม่เมื่ออายุ 13 ปี ท่านเดินข้ามทุ่งราบและต้อนวัวตัวหนึ่งขณะแบกเจมส์น้องชายท่านไว้บนหลังเกือบตลอดทาง ท่านกับครอบครัวพักแรมบริเวณซานเมื่องออกเดิน และต่อมาท่านบันทึกไว้ในอัตชีวประวัติของท่านดังนี้

“ตรงข้ามทุ่งที่เราอยู่เป็นบ้านหลังเล็ก ด้านนอกตรงลานกว้างมีฟักเขียวกองโต เราทุกคนเกือบจะอดตายอยู่แล้ว คุณแม่ส่งดิฉันไปขอฟักเขียวที่นั่นเพราะเราไม่มีเงินแม้แต่แดงเดียว และเด็กบางคนอ่อนแอมากเพราะขาดอาหาร ดิฉันเคาะประตูสตรีสูงวัยคนหนึ่งมาเปิดประตูและพูดว่า ‘เข้ามาดิฉันรู้ว่าคุณกำลังมาและมีคนบอกว่าต้องนำอาหารมาให้หนู’ เธอให้ขนมปังอบใหม่ๆ แถวใหญ่และให้ไปบอกคุณแม่ดิฉันว่าอีกไม่นานเธอจะไปเยี่ยม ไม่นานหลังจากนั้นเธอก็มาพร้อมกับนำอาหารเย็นนำกินมาให้เรา อาหารแบบที่เราไม่ได้กินมานาน”⁸

การช่วยเหลือทางกายและทางวิญญาณ

จากประสบการณ์ของผู้บุกเบิก เราเรียนรู้ว่าการข้ามทุ่งราบเมื่อ 165 ปีที่แล้วต้องใช้ศรัทธาและความกล้าหาญมากเพียงใด ถึงแม้ผู้บุกเบิกรถลากจะมีจำนวนเท่ากับผู้อพยพวิสุทธิชนยุคสุดท้ายไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1847 ถึง 1868 แต่พวกเขากลายเป็นสัญลักษณ์สำคัญในวัฒนธรรมแอลดีเอส เป็นตัวแทนถึงความ

เฮนรี่ บัลลาร์ดไปถึงหุบเขาซอลท์เลคในเสื้อผ้ามัคคลุมร่างเปลือยเปล่าของผมหเพื่อจะได้เดินทางต่อไปหาพ่อแม่”

ชื่อเสียงและการเสียสละของผู้บุกเบิกรุ่นนั้น

ท่านคงจำได้ คณะวิลลีและมาร์ตินเจอหิมะต้นฤดูในไวโอมิง และวิสุทธิชนจำนวนมากเสียชีวิตด้วยความหนาวเย็น ขณะเดินตามรอยเท้าของพวกเขาเมื่อไม่กี่ปีก่อนข้าพเจ้ากับครอบครัวเฝ้ามองลงมาเห็นบริเวณสวีตวอเตอร์ตรงที่คณะวิลลีติดหล่ม หนาวเย็นและอดอยาก เราอ่านจากบันทึกส่วนตัวของพวกเขาเกี่ยวกับการทดลองอันแสนสาหัสและปีติเมื่อได้รับการช่วยชีวิตของพวกเขา จอห์น ซิสเลตต์เขียนไว้ดังนี้

“ขณะดวงอาทิตย์กำลังตกดินอย่างสวยงามหลังเนินเขา ไกลโพ้น ... เราเห็นเกวียนมีประทุนหลายเล่ม... ตรงมาหาเรา ชาวอินเดียนแพะสะพัดไปทั่วคล้ายเหมือนไฟลามทุ่ง ... เสียงโห่ร้องยินดีดังก้องไปทั่ว ชายกำยำร้องให้จนน้ำตาอาบแก้มที่เป็นริ้วรอยกร้านแดดของพวกเขา ...

“... เย็นวันนั้น เป็นครั้งแรกที่เราได้ยินเสียงเพลงแห่งไซอันในค่ายหลังจากไม่ได้ยินมานาน... เนื่องด้วยความปรารถนาของคนหิวโหย ได้รับการสนองตอบ อีกทั้งใจอิ่มเอิบด้วยความกตัญญูต่อพระเจ้าเป็นเจ้าและพี่น้องที่ดีของเรา เราทุกคนจึงมารวมกันสวดอ้อนวอน จากนั้นก็เข้านอน”⁹

ขณะที่เรายืนอยู่บนเนินเขาซึ่งปัจจุบันเรียกว่า “เอมี-เน็นซ์” ผมรู้สึกว่าจะต้องแสดงประกาศศรัทธาต่อครอบครัวและคนอื่นๆ ที่อยู่รอบๆ ผมกล่าวว่า “มากเท่าที่ผู้บุกเบิกที่ชื่อสัตย์เหล่านี้รู้สึกสำนึกคุณเมื่อได้เห็นคณะช่วยชีวิต การช่วยชีวิตผ่านการชดใช้ของพระเจ้าพระเยซูคริสต์จะยิ่งใหญ่กว่านั้นเพียงใด” ข้าพเจ้าเตือนกลุ่มของเราว่าไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด พระเจ้าพระเยซูคริสต์—พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลก—ทรงเป็นศูนย์รวมความเชื่อทั้งหมดของชาวคริสต์ และพระองค์ทรงช่วยชีวิตมนุษยชาติทั้งปวง โดยผ่านการชดใช้ของพระองค์ พระองค์ประทานความหวังสำหรับวันนี้และความมั่นใจในนิรันดรแก่เราทุกคน

พิชิตแดนทรูกันดาร์ยุคปัจจุบัน

ความทุกข์ยากลำบากของผู้บุกเบิกหล่อหลอมพลังในชีวิตพวกเขาที่ส่งต่อมาถึงเรา การชนข้าวของใส่เกวียนหรือรถลากและเดิน 1,300 ไมล์ (2,090 กิโลเมตร) ไม่ใช่ชีวิตที่เราจะขอให้เราส่วนใหญ่แสดงศรัทธาและความกล้าหาญ เราเผชิญการทำทายน่า

ออกไปในปัจจุบัน—มีภูเขาแตกต่างออกไปให้ป็น แม่น้ำที่แตกต่างให้ลุยข้าม หุบเขาที่แตกต่างให้ “ผลิดอกอย่างต้นดอกฝรั่น” (อิสยาห์ 35:1) แต่ถึงแม้แดนทรูกันดาร์ที่มีให้เราพิชิตจะแตกต่างโดยสิ้นเชิงจากเส้นทางขรุขระเต็มไปด้วยหินสูงชันและภูมิประเทศแห้งแล้งที่บรรพชนผู้บุกเบิกของเราต้องเผชิญ แต่ความท้าทายและการทดลองสำหรับเราก็ไม่แพ้กัน

การต่อสู้ดิ้นรนของเราพบในการดำเนินชีวิตในโลกที่เต็มไปด้วยบาปและความเฉยเมยทางวิญญาณ ที่ซึ่งความหลงระเริง ความไม่ซื่อสัตย์ และความละโมภดูเหมือนจะมีอยู่ทั่วทุก

หัวระแหง แดนทรูกันดาร์ของยุคปัจจุบันคือแดนทรูกันดาร์ของความสับสนและข่าวสารที่ขัดแย้งกัน ผู้บุกเบิกต้องรบกับแดนทรูกันดาร์ที่มีสิ้นเขาเต็มไปด้วยหินและทางเดินบนเขาที่ปกคลุมด้วยฝุ่นดินหรือหิมะ โดยมีศรัทธาจดจ่ออยู่ที่ไซอันและการสถาปนาศาสนาจักรในหุบเขาซอลท์เลค เราจำเป็นต้องมุ่งมั่นรับใช้พระเจ้าและชุมชนด้วยความขยันหมั่นเพียรและศรัทธาเหมือนผู้บุกเบิก เราต้องระวังตัวอยู่เสมอเพื่อจะไม่เป็นคนฉาบฉวยในการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าในการปฏิบัติตามกฎของพระองค์ ในการเป็นคนซื่อสัตย์และไว้วางใจได้ในทุกเรื่องที่เราทำ เราต้องหลีกเลี่ยงกับดักของความชั่วร้ายที่พบทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเข้าไปได้ง่ายผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และโทรศัพท์มือถือของเรา ถ้าเราฉาบฉวยในเรื่องเหล่านี้ลูซิเฟอร์จะพบวิธีลดความมุ่งมั่นของเรา ทำลายศรัทธาและความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและมีต่อกัน

เราจะหลงไปในแดนทรูกันดาร์ของโลก

การหลีกเลี่ยงการล่อลวงและความชั่วร้ายของโลกเรียกร้องศรัทธาและความทรหดของผู้บุกเบิกตัวจริงในยุคใหม่ พวกเขาผู้บุกเบิกยุคปัจจุบันต้องเดินไปด้วยกันโดยดำเนินชีวิตเช่นพระคริสต์ สนับสนุนอุดมการณ์ดีในชุมชนของเรา และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและบ้าน

เมื่อเราเชื่ออย่างแท้จริง เราจะไม่ถามว่า “ฉันต้องทำอะไร” แต่ถามว่า “ฉันจะทำอะไรได้อีกบ้าง” เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้ายืนยันความเชื่อที่เรามีต่อจิตวิญญาณของเรา

“ช่วงเวลานั้นยากลำบากอย่างยิ่งและเราอดคัดค้านมาก ถูกปล้นทรัพย์สิน ถูกไล่ออกจากบ้านหลายครั้ง และมี ความเจ็บป่วยมาก” เอมีลี พาร์ทริจเล่า ความหลัง

ศรัทธาจะกลายเป็นพลังที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา ผลักดันความคิด คำพูด และการกระทำทุกอย่างขึ้นสู่สวรรค์ เราสวดอธิษฐานด้วยความหวังใจเพื่อขอพลังและการนำทาง—เช่นเดียวกับบรรพชนของเรา นั่นคือความหมายของการดำเนินด้วยศรัทธาในทุกย่างก้าว เป็นฉันใดกับบรรพชนผู้บุกเบิกของเรา ย่อมต้องเป็นฉันนั้นกับเราในปัจจุบัน เราต้องปลุกฝังเจตนารมณ์เดียวกันกับที่ผลักดันอย่างก้าวของผู้บุกเบิกเหล่านี้ไว้ในลูกหลานของเรา

ขอให้เรายืนด้วยกันในฐานะผู้บุกเบิกยุคปัจจุบัน โดยแสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้าเป็นเจ้าเสมอเพื่อนำทางครอบครัวเรา ขอให้เราเรียนรู้จากอดีตถึงความสำคัญของการให้เกียรติบิดามารดา ปู่ย่าตายาย และบรรพบุรุษ ขอให้เราพบพลังและความกล้าหาญเพื่อเผชิญอนาคตของเรา ดังที่พวกเขาเผชิญอนาคตของตน ขอให้พระชนม์ชีพและการปฏิบัติศาสนกิจของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ลูกโซติช่วงอยู่ในใจและในความคิดของเรา ขอให้ไฟแห่งประจักษ์พยานของเราลุกโชนใน

กระดุกของเรา—แจกเช่นไฟแห่งประจักษ์พยานที่ลุกโชนในชีวิตผู้บุกเบิกวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ■
จากคำปราศรัยในออกเค็น ยูทาห์ เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม ค.ศ. 2012

อ้างอิง

1. กอร์ดอน บี. ینگลิช, “The Faith of the Pioneers,” *Ensign*, ก.ค. 1984, 3.
2. ดู ออลิวอร์ บี. ฮันทิงตัน, *Oliver B. Huntington Diary and Reminiscences, 1843 June–1900 January*, 26–28.
3. ดู เอมีลี ดี. พี. ซังก์, “Autobiography,” *Woman’s Exponent*, Dec. 1, 1884, 102.
4. เอมีลี ดี. พี. ซังก์, “Autobiography,” *Woman’s Exponent*, 15 ก.พ. 1885, 138.
5. เอมีลี ดี. พี. ซังก์, “Autobiography,” *Woman’s Exponent*, ต.ค. 1, 1885, 37.
6. พีบี คาร์เตอร์ วูดร็ฟฟ์, ใน ออกัสตา จอยซ์ โครเชรอน, *Representative Women of Deseret* (1884), 35–36.
7. เฮนรี บัลลาร์ด, ใน Douglas O. Crookston, ed., *Henry Ballard: The Story of a Courageous Pioneer, 1832–1908* (1994), 14–15.
8. มาร์กาเร็ต แม็คนีล บัลลาร์ด, ใน ซูซาน แอร์ริงกิ้น แมคซัน, *I Walked to Zion: True Stories of Young Pioneers on the Mormon Trail* (1994), 127.
9. จอห์น ซิสเลทท์, ใน เลอรอย อาร์. ฮาเฟน และแอน ดับเบิลยู. ฮาเฟน, *Handcarts to Zion: The Story of a Unique Western Migration, 1856–1860* (1960), 106, 107.

“เราทุกคนเกือบอดตายอยู่แล้ว” มาร์กาเร็ต แม็คนีล กล่าวหลังจากคุณแม่ของเธอมาถึงยูทาห์ “คุณแม่ส่งดิฉันไปขอพักเขี้ยวที่นั่น เพราะเราไม่มีเงินแม้แต่แดงเดียว และเด็กบางคนอ่อนแอมากเพราะขาดอาหาร”

โดย เอ็ดเดอร์เอริก ดับเบิลยู.
โคพิชกา
แห่งสภาเจ็ดสิบ

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ แห่งปาฏิหาริย์ วิสุทธิชนชาวสโลวัก ในเซฟฟีลด์

เมื่อผู้นำฐานะปุโรหิต ผู้สอนศาสนา สภาวอร์ด และสมาชิกในเมืองเซฟฟีลด์ ประเทศอังกฤษ
พร้อมใจกันทำให้การเติบโตที่แท้จริงเพิ่มขึ้น พวกเขาได้รับพรอย่างน่าอัศจรรย์

ในระหว่างโอวาทอันเปี่ยมด้วยพลังต่อ
กลุ่มผู้เชื่อ ศาสดาพยากรณ์มอรมอน
ถามคำถามเรียบง่ายว่า “ปาฏิหาริย์
ของพระองค์หมดไปแล้วหรือ?” คำตอบของ
เขาตามมาทันที “ดูเถิด ข้าพเจ้ากล่าวแก่ท่าน,
ไม่เลย” (โมโรไน 7:29)

มอรมอนอธิบายต่อจากนั้นว่างานอัน
สำคัญยิ่งแห่งความรอดในวันเวลาสุดท้าย
จะเกิดขึ้น โดยอาศัยความสัมพันธ์และปฏิ-
สัมพันธ์ระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์ งาน
ของเหล่าเทพ การสวดอ้อนวอนของเรา
ศรัทธาของเรา กับปาฏิหาริย์ของพระเจ้า

ชาย: เอ็ดเดอร์นี่โคลัส แพสและโจเซฟ แมคเคย์
(ภาพแทรกด้านล่าง) มีความสุขกับฤดูกาลอันน่า
อัศจรรย์ของการสอนวิสุทธิชนชาวสโลวักและ
ผู้สนใจ—ฤดูกาลที่เริ่มขึ้นเมื่อผู้สอนศาสนาติดต่อ
ลูโดวิท แคนแดรด (ภาพแทรกด้านบนกับภรรยา
ของเขา) ใกล้เขตถนนคนเดินย่านฟาร์เกตของ
เซฟฟีลด์

ในการอบรมสัมมนาประชาชนคณะเผยแผ่
ที่จัดขึ้นในเดือนมิถุนายน ฝ่ายประธาน
สูงสุดและโครัมมิอัครสาวกสิบสองมั่งข้า
ประเด็นความสนใจไปยังข้อเท็จจริงที่ว่า
สมาชิกศาสนจักร ในฐานะศาสนิกย์ของ
พระเยซูคริสต์ มีหน้าที่รับผิดชอบพื้น
ฐานในการแบ่งปันพระกิตติคุณ ผู้สอน
ศาสนาเต็มเวลาช่วยสมาชิกในหน้าที่รับ
ผิดชอบนี้ สภาสตเศคและสภาวอร์ดช่วย
จัดระบบและอำนวยความสะดวกให้แก่
งานของผู้สอนศาสนาและสมาชิก
ดังที่แสดงในบทความนี้เกี่ยวกับบอร์ด
ในประเทศอังกฤษ ปาฏิหาริย์ของการ
เปลี่ยนใจเลื่อมใสเกิดขึ้นได้เมื่อผู้นำ
สมาชิก และสภาวอร์ดนำหลักธรรม
เหล่านี้มาใช้และปรับเปลี่ยนให้เข้ากับ
สภาการณ์ในท้องถิ่น

(ดู โมโรไน 7:33–37, 48)

ตลอดทั้งพระคัมภีร์ศาสดาพยากรณ์เตือน
เราว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเหมือนเดิม วัน
วาน วันนี้ และตลอดกาล (ดู 3 นีไฟ 24:6;
คพ. 20:12) ขณะที่เราพยายามปฏิบัติตาม
พระบัญชาให้ “ไปทั่วโลก ... โดยให้บังเกิดมา
ในพระนามของพระบิดา, และของพระบุตร,
และของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (คพ. 68:8)
สำคัญที่เราต้องศึกษาและจดจำหลักธรรม
ต่อไปนี้

- พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของไม่ทรงเปลี่ยนแปลง
- พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของแห่งปาฏิหาริย์
- ปาฏิหาริย์ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคือการนำความรอดนิรันดรมาให้บุตรธิดาของพระองค์

- พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงทำปาฏิหาริย์ตามศรัทธาของเรา ซึ่งเราแสดงให้เห็นในงานของเรา
- พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนใจเลื่อมใส

เต็มใจเสียสละ

ขณะรับใช้ในภาคยุโรป ข้าพเจ้ามีโอกาสเห็นหลักฐานเหล่านี้ เกิดเป็นปาฏิหาริย์ในเมืองเซฟฟีลด์ ประเทศอังกฤษ ปลายปี 2008 อธิการมาร์ค ดันดอนจากวอร์ดเซฟฟีลด์ที่หนึ่งกำลังไตร่ตรองสิ่งที่เขาจะทำได้เพื่อช่วยให้วอร์ดเติบโต ในการอบรมผู้นำ ประธานสแตคของเขาถามอธิการทั้งหลายว่า “คุณเต็มใจเสียสละอะไรบ้างเพื่อความสำเร็จในงานเผยแผ่ศาสนา” จากคำสอนของผู้นำ อธิการดันดอนทราบว่าหัวหน้าเผยแผ่วอร์ดที่ดีคือกุญแจสภาวะวอร์ดที่ทำงานคือสิ่งที่ขาดไม่ได้ และความเต็มใจฟังการ

กระตุ้นเตือนของพระวิญญาณคือสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

หลังจากไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนมาก อธิการดันดอนใช้กุญแจฐานะบุโรหิตของเขาและทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณให้ปลดที่ปรึกษาทั้งสองคือเกรกอรี นีตเทิลชิพ และโรเบิร์ต แมคคีย์เว็น จากนั้นอธิการดันดอนเรียกบราเดอร์ นีตเทิลชิพเป็นหัวหน้าเผยแผ่วอร์ดคนใหม่และบราเดอร์แมคคีย์เว็นเป็นผู้ช่วยหัวหน้าเผยแผ่วอร์ด สมาชิกในฝ่ายอธิการทุกคนสนิทกัน ด้วยเหตุนี้การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงไม่ง่ายสำหรับพวกเขา แต่อธิการดันดอนรู้ว่าในกรณีเช่นนี้การตัดสินใจครั้งนั้นถูกต้อง และที่ปรึกษาทั้งสองยอมรับการเรียกใหม่อย่างอ่อนน้อมถ่อมตน

อธิการกับหัวหน้าเผยแผ่วอร์ดคนใหม่และสภาวะวอร์ดได้วางแผนและตั้งเป้าหมายร่วมกับการสวดอ้อนวอนเพื่อให้วอร์ดเติบโต เมื่อดำเนินการตามแผน พวกเขาเริ่มเห็นความสำเร็จอย่างยิ่ง บัพติศมาผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสเพิ่มขึ้นอย่างมาก และคนจำนวน

มากลับมาแข่งขันในศาสนจักร อย่างไรก็ตามก็ผู้นำออร์ทอด็อกซ์ไม่รู้เลยว่า ศรัทธาและงานของพวกเขาจะได้รับผลตอบแทนอย่างที่พวกเขา ไม่นึกว่าเป็นไปได้

ซาบซึ่งใจด้วยความรัก

ในเดือนมีนาคม ปี 2011 ผู้สอนศาสนาหนุ่มคนหนึ่งกับคู่ของเขา กำลังพูดคุยกับผู้คนบนท้องถนนในเมืองเซฟฟีลด์ เอ็ดเดอร์นิโคลัส แพส เห็นชายคนหนึ่งกับภรรยาเดินผ่านไปและมีความรู้สึกแรงกล้าว่าควรคุยกับพวกเขา เอ็ดเดอร์แพสกับคู่วิ่งตามสามี ภรรยาคนนั้น การสื่อสารทำได้ยาก—สามีภรรยาคนนั้นมาจากสโลวาเกีย และไม่พูดภาษาอังกฤษ—แต่เพื่อนที่มาด้วยกันช่วยเป็นล่ามให้ ในการสนทนาบนท้องถนน ผู้สอนศาสนาใช้รูปภาพแนะนำเรื่อง นิमितแรกและข่าวสารแห่งการฟื้นฟู จากนั้นสามีภรรยาคนนี้ก็ยอม นัดหมายให้ผู้สอนศาสนาเริ่มสอนพวกเขา

ลูโดวิท แคนแดรค บิดาของครอบครัวเริ่มอ่านพระคัมภีร์มอรมอน ไม่นานเขาก็เลิกสูบบุหรี่ ในชั้นตอนการสอนผู้สอนศาสนา ต้องใช้ล่ามหลายคนแม้ถึงกับเรียนภาษาอังกฤษโลว์กเล็กน้อยด้วยตนเอง วันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 2011 ลูโดวิท พร้อมกับบุตรสาวคนหนึ่งของเขา และญาติอีกสองคนรับบัพติศมา

ที่พิธีบัพติศมา บราเดอร์แคนแดรคแสดงประจักษ์พยาน เขาเล่าประสบการณ์ผ่านล่ามเกี่ยวกับการพบผู้สอนศาสนา เมื่อเขาเดินผ่านเอ็ดเดอร์แพสกับคู่ออกกลางเมืองเซฟฟีลด์ เขามีความรู้สึกอบอุ่นในทรวงอก เขาไม่สนใจความรู้สึกนั้นและเดินต่อ แต่เมื่อเขาช้าลงมองผู้สอนศาสนาอีกครั้ง เขาซาบซึ่งใจด้วยความรักที่พวกเขาแสดงออกขณะพูดคุยกับผู้คน แม้จะอยากเดินไปหา แต่บราเดอร์แคนแดรคก็ยังเดินต่อไป หนึ่งในที่ต่อมาเขาตกใจ เมื่อผู้สอนศาสนาเดินมาหาเขา

พร้อมด้วยครอบครัวชาวสโลวาเกียอีกครอบครัวหนึ่งที่เข้าร่วม ศาสนจักรเมื่อหนึ่งปีก่อน บัพติศมาเหล่านี้เป็นเครื่องหมายของการเริ่มต้นปาฏิหาริย์การเปลี่ยนใจเลื่อมใสยุคใหม่ในหมู่ประชาชนชาวสโลวาเกียในเมืองเซฟฟีลด์ ประเทศอังกฤษ สมาชิกใหม่เหล่านี้ มาโบสถ์ทุกอาทิตย์ พาสมาชิกครอบครัวและเพื่อนคนอื่น ๆ มาด้วย พวกเขาเปิดบ้านให้ผู้สอนศาสนาและเชิญคนในชุมชนมา ฟังพระกิตติคุณ

เอ็ดเดอร์แพสกับคู่อื่นใหม่คือเอ็ดเดอร์โจเซฟ แมคเคย์ไปเยี่ยม ครอบครัวเหล่านี้บ่อย ๆ พวกเขาสอน รับใช้ ปฏิบัติ ศาสนกิจ และให้พรคนเหล่านั้น นั่นเป็นช่วงเวลา อัจฉริยะของการสอน การเรียนรู้ การรับของประทาน แห่งพระวิญญาณสำหรับผู้สนใจ ผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใส ผู้สอนศาสนา ผู้นำสแตค ผู้นำออร์ทอด็อกซ์ และสมาชิกเช่นเดียวกัน

“อยู่กับพวกเขาและทำให้พวกเขาเข้มแข็งขึ้น”

ตลอดฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงปี 2011 ชาวสโลวาเกียเข้าร่วม ศาสนจักรมากขึ้น จำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้นทำให้ยากลำบากที่ สมาชิกในท้องถิ่นจะจัดหายานพาหนะเพื่อไปกลับอาคารประชุม

ความพยายามในการเผยแพร่ศาสนาของอธิการมาร์ค ดันดอน (ภาพแทรก ด้านบน) หัวหน้าเผยแผ่ข่าวออร์ทอด็อกซ์ได้รับผลตอบแทนอย่างที่พวกเขาไม่คิดว่าจะเป็นไปได้หลังจากชาวสโลวาเกียหลายคนเข้าร่วม ศาสนจักรและเริ่มเดินเป็นระยะทางห้าไมล์ (8 กิโลเมตร) ซึ่งรวมถึงถนน ดาร์เนลล์ด้านซ้ายมือ เพื่อไปเข้าร่วมการประชุมวันอาทิตย์

อีกต่อไป เป็นเวลาหลายสัปดาห์ที่วิสุทธิชนชาวสโลวักเดินหาไมล์ (แปดกิโลเมตร) ไปเข้าร่วมพิธีวันอาทิตย์ในภาษาที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจได้

ในเดือนกันยายนปี 2011 ศาสนจักรจัดตั้งฝ่ายประสานสแตคเซฟฟีลด์ชุดใหม่ โดยเรียกอธิการต้นดอนเป็นประสานสแตคคนใหม่หนึ่งเดือนต่อมามีการจัดไฟริเซดให้วิสุทธิชนชาวอังกฤษและสโลวักซึ่งมีลุ่มอยู่ที่นั่นด้วย

ขณะนั้นบนยกพื้น ประธานต้นดอนรู้สึกแรงกล้าว่าต้องตั้งกลุ่มชาวสโลวักซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของวอร์ดเซฟฟีลด์ที่หนึ่งแต่จะประชุมในถิ่นอาศัยของชาวสโลวัก ไม่นานก็พบสถานที่ประชุมที่เหมาะสมและมีการเช่าห้อง วันที่ 11 ธันวาคมปี 2011 ศาสนจักรจัดการประชุมช่วงแรกในสถานที่แห่งใหม่ ผู้นำวอร์ดเซฟฟีลด์ที่หนึ่งหวังใจว่าจะมีคนเข้าร่วม 50 คน แต่กลับมีถึง 84 คน—ซึ่งในนั้นมีชาวสโลวัก 63 คน—เข้าร่วม

หลังจากจัดตั้งสแตคเซฟฟีลด์ขึ้นใหม่ โรเบิร์ต แมคคีย์วินได้รับเรียกเป็นอธิการของวอร์ดเซฟฟีลด์ที่หนึ่ง บราเดอร์เนดเทิลชิพยังคงรับใช้เป็นหัวหน้าเผยแผ่วอร์ด ภายใต้อธิการทั้งสอง หัวหน้าเผยแผ่วอร์ดและสภาวอร์ดทำงานในการนำวอร์ดให้ “อยู่กับ [วิสุทธิชนชาวสโลวัก] และทำให้พวกเขาเข้มแข็ง” ได้อย่างน่าทึ่ง (คพ. 20:53)

สภาวอร์ดพูดถึงประเด็นต่าง ๆ เช่น วิธีจัดหาให้ตามความต้องการของสมาชิกใหม่ วิธีช่วยให้พวกเขามีส่วนร่วมเต็มที่ในกิจกรรมวอร์ด วิธีบำรุงเลี้ยงพวกเขาในพระกิตติคุณ และวิธีเอาชนะอุปสรรคด้านภาษา สมาชิกในสภาดอาหารและสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากเบื้องบนแล้วทำงานขยันขันแข็ง พวกเขาออกไปกับผู้สอนศาสนาเต็มเวลาไปเยี่ยมสมาชิกใหม่และมีส่วนร่วมในการสอนตามที่นัดหมาย พวกเขาจัดการเรื่องยานพาหนะ พวกเขาสั่งซื้อสื่อการเรียนการสอนของศาสนจักรเป็นภาษาสโลวัก พวกเขาพาสมาชิกที่เพิ่งรับบัพติศมาไปพระวิหารเพื่อประกอบพิธีบัพติศมาแทนคนตาย

ผู้นำวอร์ดจัดโครงการบำเพ็ญประโยชน์ช่วงคริสต์มาสด้วยสมาชิกวอร์ดบริจาคเงินและรวบรวมของเล่น เสื้อผ้า ตลอดจนของขวัญอื่น ๆ จากนั้นจึงนำของขวัญคริสต์มาสไปใหญ่ที่มีทั้งอาหารวันคริสต์มาสไปบริจาคให้วิสุทธิชนชาวสโลวักและครอบครัวอื่น ๆ ภายในเขตวอร์ดในคืนคริสต์มาสอีฟ

สมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่เข้าใจภาษาพูดของแต่ละฝ่ายไม่

ชาว: ฟาโร ดันคา หัวหน้ากลุ่มชาวสโลวักในเซฟฟีลด์ต้อนรับผู้คนเข้าการประชุมศีลระลึก กลุ่มนี้จัดตั้งเป็นสาขาในเดือนมีนาคม ปี 2013
ภาพแทรกบน: ผู้นำวอร์ดเซฟฟีลด์ที่หนึ่งในสภาวอร์ด ภาพแทรกล่าง: สตรีคนหนึ่งเป็นผู้ประหว่งการประชุมศีลระลึก

มาก แต่พวกเขาทุกคนรู้สึกถึงความอบอุ่นของภาษารักแท้ ความรู้สึกอันน่าทึ่งของปีติ ความสุข และความตื่นเต้นห่อหุ้มสมาชิกและผู้สนใจ

ตลอดปีถัดมา กลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มนี้พัฒนาเป็นหน่วยที่มั่นคงของศาสนจักร ทั้งครอบครัวรับบัพติศมาและเป็นหนึ่งเดียวกับศาสนจักรบิดาได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรนและเมลคีเซเดค บุตรชายได้รับแต่งตั้งสู่ฐานะปุโรหิตแห่งอาโรน ตั้งปฐมวัยที่มีเด็ก 20 กว่าคน จัดโปรแกรมเยาวชนชายและเยาวชนหญิงที่มีเยาวชนกว่า 25 คนเข้าร่วมทุกสัปดาห์ พระเจ้าทรงจัดเตรียมผู้สอนศาสนาเต็มเวลาคนหนึ่งจากสาธารณรัฐเช็กที่สามารถพูดภาษานั้นได้และเพิ่มการสนับสนุนให้กลุ่ม ขณะเดียวกันครอบครัวเหล่านี้ก็ส่งใบแนะนำรายชื่อไปยังบ้านเกิดของตน

พระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์

เหตุใดเรื่องนี้จึงเกิดขึ้น เกิดขึ้นเพราะพระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงยุติการเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์ เพราะผู้สอนศาสนาที่ซื่อสัตย์หมั่นเสาะหาคนที่พร้อมรับพระกิตติคุณ เพราะประสานสแตคและอธิการกระทำด้วยศรัทธาและทำตามการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะสภาวอร์ดรับผิดชอบและทำงานด้วยความสามัคคี เพราะสมาชิกเรียนรู้ภาษาแห่งความรักและปฏิบัติตามคำเชื้อเชิญจากผู้นำ โดยมีศรัทธาและความเชื่อมั่นว่าพระผู้เป็นเจ้าหมายความตามที่พระองค์ตรัส “เราคือพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์; และเราจะแสดงแก่โลกว่าเราเป็นเหมือนกันทั้งวันวาน, วันนี้, และตลอดกาล” (2 เนไฟ 27:23)

ความสำเร็จของเซฟฟีลด์ไม่จำเป็นต้องเป็นเหตุการณ์เดี่ยวนั้นเตือนใจเราให้นึกถึงสัญญาที่ประทานผ่านศาสตาศาพยากรณ์และสามารถจุดไฟแห่งศรัทธากับความปรารถนาให้เราเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าโดยเชื้อเชิญคนรอบข้างให้มาหาพระคริสต์ หากเราทำเช่นนั้น เราออมวางตัวเราให้อยู่ในฐานะที่พระเจ้าจะทรงสามารถช่วยพรเราให้มีโอกาสสอน ทำให้แข็งขันและบำรุงเลี้ยงผู้อื่น เราจะเห็นหลักฐานยืนยันว่าพระองค์ยังทรงเป็นพระผู้เป็นเจ้าแห่งปาฏิหาริย์ ■

ทำงานให้พระเจ้า

ดิฉันกับไชรัสสามีแต่งงานในพระวิหาร เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ค.ศ. 2006 ก่อนแต่งงานกัน งานของไชรัสในห้องทดลองเรียกร้องให้เขาต้องทำงานวันอาทิตย์ เขาต้องทำงานเป็นกะ แต่มักจะทำงานตั้งแต่เที่ยงคืนถึงแปดโมงเช้า หลังเลิกงานเขาจะกลับบ้านมาเปลี่ยนจากชุดทำงานเป็นชุดสำหรับวันอาทิตย์ แล้วตรงไปโบสถ์ซึ่งเริ่มเวลาเก้าโมงเช้า เขายังคงทำเช่นนี้หลังจากเราแต่งงานกัน

บางครั้งดิฉันไปโบสถ์คนเดียวเพราะเขาเลิกงานช้า เราหวังเสมอว่าเขาจะไม่ต้องทำงานวันสะบาโต ในวันอาทิตย์แรกของเดือนมิถุนายน ปี 2006 เราอดอาหารด้วยกันเป็นครั้งแรกในฐานะคู่แต่งงาน เราสวดอ้อนวอนด้วยศรัทธาขอให้ไชรัสได้งานที่เขาจะไม่ต้องทำวันอาทิตย์

ไม่กี่วันต่อมาประมาณสิบโมงเช้า ดิฉันสงสัยว่าไชรัสอยู่ที่ไหนเพราะปกติเขาจะกลับบ้านช่วงแปดโมงเช้าถึงเก้าโมงเช้าวัน

อาทิตย์ ความคิดหนึ่งแวบเข้ามา “เขาอาจจะได้เลื่อนตำแหน่ง” ไชรัสกลับบ้านราวสิบเอ็ดโมงเช้า ขณะเดินเข้าบ้าน เขาบอกว่าเขามีทั้งข่าวดีและข่าวร้าย

ดิฉันขอให้เขาบอกข่าวร้ายก่อน เขาบอกว่าอีกไม่นานเราจะออกจากอิตาลีกัน ฟิลิปปินส์และย้ายไปอยู่ปาไนย์ ฟิลิปปินส์แรกที่เดียวดิฉันไม่ชอบข่าวนี้เพราะเรารักผู้คนในสเตรคของเรา พวกเขามีน้ำใจต่อเราและปฏิบัติต่อเราเหมือนเป็นครอบครัวตนเองเพราะรู้ว่าดิฉันกับไชรัสไม่มีครอบครัวอยู่ใกล้ ๆ

เมื่อดิฉันถามว่าทำไมเราต้องย้ายไปปาไนย์ เขาบอกว่านั่นเป็นเพราะข่าวดี เจ้านายสัมภากษณ์เขาให้ไปทำงานอีกอย่างหนึ่งในปาไนย์ ดิฉันไม่ได้ถามเขาทันทีเรื่องเงินเดือนแต่ถามว่าเขาจะต้องทำงานวันอาทิตย์หรือไม่ เมื่อเขาตอบว่า “ไม่!” ดิฉันมีความสุขมาก ดิฉันกอดเขาและบอกเขาว่างานใหม่ของเขาเป็นคำตอบการสวดอ้อนวอนและการอดอาหารของเรา สองเดือนต่อมา ไชรัสเริ่มงานที่ปาไนย์

พระบิดาบนสวรรค์ทรงสนพระทัยเรา และทรงอวยพรเราเมื่อเราใช้ศรัทธาและเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ ดิฉันรู้สึกซาบซึ้งในหลักธรรมของการสวดอ้อนวอนและการอดอาหาร งานของสามีดิฉันเป็นพรต่อเรา เวลานี้เขามีเวลาขยายการเรียกในวอร์ด และงานเดียวที่เขาทำวันอาทิตย์คืองานของพระเจ้า ■

แมรี่ เจน ลูมิบาโอ ซูยา, ฟิลิปปินส์

บางครั้งดิฉันไปโบสถ์คนเดียวเพราะสามีเลิกงานช้า เราหวังเสมอว่าเขาจะไม่ต้องทำงานวันสะบาโต

ครอบครัวช่วงกาลนาน

เมื่อดิฉันอายุ 19 ปี ดิฉันไปเยี่ยมคุณตา คุณยายครั้งสุดท้ายก่อนจะเดินทางไปทำงานเพื่อมนุษยธรรมสามเดือนในเอกวาดอร์ คุณตาย้ายเข้าไปอยู่บ้านพักคนชราเพราะสุขภาพของท่านทรุดโทรม ท่านเป็นโรคสมองเสื่อมพร้อมกับโรคทางกายอื่น ๆ อันเนื่องมาจากความชรา

เมื่อดิฉันกับครอบครัวเข้าไปในบ้านพักคนชรา ดิฉันไม่สบายใจ เพราะรู้ว่าการพูดคุยกับคุณตาครั้งนี้คงจะเป็นครั้งสุดท้าย ดิฉันทราบว่าท่านจะจากโลกนี้ไปขณะที่ดิฉันไม่อยู่ และรู้สึกผิดที่ต้องไปจากท่าน

ก่อนที่เราจะเข้าไปในห้องของท่าน เจ้าหน้าที่ย้ายคุณตาลงมานั่งเก้าอี้เข็น เราเข็นท่านเข้าไปในบริเวณส่วนกลางของบ้านพัก คุณแม่ของดิฉันกำลังคุยกับเจ้าหน้าที่คนหนึ่งขณะที่ดิฉันกับน้องสาววัย 16 ปีคุยกับคุณตา

ท่านไม่เป็นตัวของตัวเอง สภาพสมองเสื่อมของท่านปรากฏชัดเจน และท่านค่อนข้างสับสน เมื่อเราถามว่าท่านมีหลานกี่คน ท่านตอบไม่ถูก จากนั้นเราก็ล้อท่านอย่างรักใคร่โดยทำเป็นเรื่องใหญ่โตที่ท่านไม่ทราบว่าจริง ๆ แล้วมีหลานกี่คน

ใจดิฉันสงสารท่าน แต่แล้วท่ามกลางความสับสนของท่านและขณะตอบคำถามของเราไม่ถูก คุณตาก็พูดโพล่งขึ้นมาว่า “ครอบครัวช่วงกาลนาน”

ดิฉันตกใจมาก เจ้าหน้าที่คนหนึ่งแถวนั้นไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด แต่ดิฉันกับน้องสาวมองหน้ากัน เราทั้งคู่ได้ยืนท่านชัดเจน จากนั้นท่านก็พูดซ้ำครั้งที่สองว่า “ครอบครัวช่วงกาลนาน” คราวนี้คุณแม่

ของเราได้ยืนด้วย

ดิฉันจำเรื่องอื่นไม่ได้เกี่ยวกับการเยี่ยมของเราวันนั้น ทั้งหมดที่ดิฉันรู้คือ เมื่อเราเดินออกจากศูนย์ดูแล ดิฉันสะอึกสะอื้นด้วยความเสียใจและปลื้มปิติ—เสียใจเพราะชายที่เราทิ้งไว้เบื้องหลัง ดิฉันจะไม่ได้เห็นท่านอีกในชีวิตนี้และปลื้มปิติเพราะความเมตตาอันละเอียดอ่อนของถ้อยคำเรียบง่ายเหล่านั้นและสันติสุขที่ถ้อยคำดังกล่าวฝากไว้ในใจดิฉัน

ดิฉันทราบว่าไม่ว่าสภาพความทรงจำ

ของคุณตาจะเป็นอย่างไร ท่านก็ยังสามารถบอกความเชื่อมั่นและความรู้ของท่านเป็นครั้งสุดท้ายว่าครอบครัวอยู่ช่วงกาลนาน

ไม่นานดิฉันก็เดินทางไปทำงานเพื่อมนุษยธรรม เมื่อดิฉันทราบข่าวการสิ้นชีวิตของคุณตาหนึ่งสัปดาห์ก่อนเดินทางกลับ ดิฉันรู้สึกสงบ ดิฉันทราบ และยังคงทราบว่าสักวันดิฉันจะได้พบท่านอีก เนื่องด้วยศาสนพิธีพระวิหาร ครอบครัวจะดำรงอยู่ช่วงกาลนาน ■

เคลลี เอช. มูโดรวี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คุณตาของดิฉันไม่
เป็นตัวของตัวเอง
สภาพสมองเสื่อมของ
ท่านปรากฏชัดและดู
เหมือนท่านจะสับสน

คุณขึ้นมาบนนี้ไม่ได้

จอห์นสามีดิจันเป็นคนตัวสูงใหญ่ เขาสูงหกฟุตสี่นิ้ว (1.9 เมตร) และหนักเกิน 200 ปอนด์ (90.9 กิโลกรัม) สำหรับเขา การนั่งเครื่องบินชั้นประหยัดไม่สะดวกสบายเลยและทรมานที่สุด

ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2006 เราได้รับเรียกให้เป็นผู้สอนศาสนาบำเพ็ญประโยชน์ด้านการศึกษาของศาสนจักรที่มหาวิทยาลัยบริคัมยังก์-ฮาวาย เมื่อถึงเวลากลับบ้านเรากังวลมากกับการที่เขาจะต้องอดทนในการนั่งเครื่องบินกลับไปแผ่นดินใหญ่ระหว่างเซ็คอินเวติไจที่พบว่ามันที่นั่งชั้น

หนึ่งเหลือ หนึ่งที่ เราจึงเปลี่ยนตัวของเขาเพื่อเขาจะได้นั่งในที่สบายๆ และมีที่มากพอสำหรับขายาวๆ ของเขา

ระหว่างนั่งเครื่องบินไปได้ครึ่งทาง ดิจันตัดสินใจไปดูว่าเขาเป็นอย่างไร ขณะเดินเข้าไปใกล้บริเวณที่นั่งชั้นหนึ่ง พนักงานคนหนึ่งบนเครื่องยื่นขวางประตูไม่ให้ดิจันเข้าไป

“มีอะไรให้ช่วยไหมคะ” เธอถาม

“คะ ดิจันอยากพบสามีสักครู่” ดิจันตอบ

“ขอโทษค่ะ” เธอกล่าวอย่างสุภาพแต่หนักแน่น “คุณขึ้นมาบนนี้ไม่ได้ค่ะ”

“แต่เขาเป็นสามีดิจันนะคะ และดิจันแค่อยากพบเขาครู่เดียว”

เธอยังขวางประตูและพูดอีกครั้งว่า “ขอโทษค่ะแต่คุณไม่ได้รับอนุญาตให้ขึ้นมาบนนี้ ดิจันจะบอกสามีคุณให้หะคะ และถ้าเขาอยากพบคุณ เขาสามารถไปหาคุณได้คะ แต่นโยบายคือเฉพาะผู้โดยสารชั้นหนึ่งเท่านั้นที่จะอยู่ในบริเวณนี้ได้”

ดิจันยืนงออยู่ครู่หนึ่ง แต่เห็นเธอยืนกรานจึงกลับไปนั่งในชั้นประหยัดอย่างเงียบๆ

ดิจันเริ่มนึกถึงรัศมีภาพสามระดับที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์และโดยศาสดาพยากรณ์ เราอ่านว่าพระคริสต์จะเสด็จเยือนคนที่อยู่ในอาณาจักรเทอร์เรสเตรียล (ดู คพ. 76:77) และเทพที่ปฏิบัติจะเยี่ยมคนในอาณาจักรที่เลสเซี่ยล (ดู คพ. 76:88) แต่คนในอาณาจักรต่ำกว่าไม่สามารถขึ้นไปอาณาจักรที่เลสเซี่ยลได้ (ดู คพ. 76:112; ดู คพ. 88:22-24 ด้วย) ขณะใคร่ครวญประสบการณ์ครั้งนั้น ดิจันรู้สึกทึ่งว่าดิจันเพิ่งเข้าใจสภาพที่อาจเกิดขึ้นกับคนในอาณาจักรต่ำกว่า พวกเขาจะรู้สึกอย่างไรถ้าได้ยินคำว่า “ขอโทษ คุณขึ้นมาบนนี้ไม่ได้”

อีกประมาณห้าเดือนต่อมาสามีดิจันเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง ประสบการณ์ของดิจันบนเครื่องบินกระตุ้นดิจันเป็นพิเศษให้ดำเนินชีวิตเพื่อจะไม่ต้องได้ยินคำพูดแบบนั้นอีก—อย่างน้อยก็ไม่ได้ยินในอีกด้านหนึ่งของม่าน ■

บอนนี่ มาร์แชลล์, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

เมื่อดิจันเดินไปใกล้บริเวณที่นั่งชั้นหนึ่ง พนักงานคนหนึ่งบนเครื่องยื่นขวางประตูไม่ให้ดิจันเข้าไป

ความสุขไม่มีราคา

เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมไปธนาคารเพื่อถอนเงินจำนวนหนึ่งมาจ่ายให้ลูกจ้าง ก่อนพนักงานจะให้เงินที่ผมถอน ผมขอเขาแลกธนบัตร 200 ซอลเป็นธนบัตร 50 ซอล พนักงานแลกเงินให้ผม แต่ผมคิดว่าผมเห็นเขาทำผิดพลาดขณะนับธนบัตร

เขาให้ธนบัตร 50 ซอลแก่ผม และผมถอยกลับมารอเงินที่ผมถอน ผมนับเงินขณะรอ ผมให้พนักงาน 1,200 ซอล แต่เขาคืนให้ผม 2,200 ซอล—เกินมาหนึ่งพันซอล ขณะนั้นผมถูกล้วง ผมบอกตนเองว่าธนาคารมีเงินเหลือเพื่อ แต่ผมรู้ในใจว่าเงินนั้นไม่ใช่ของผม ผมต้องคืนครู่หนึ่งต่อมา พนักงานเรียกผมมาทำ

ธุรกรรมให้เรียบร้อย เขานับเงินที่ผมถอน และขณะที่เขายื่นเงินให้ผม เขาถามว่า “มีอะไรอีกไหมครับ”

“ครับ” ผมบอกเขา “ผมให้เงินคุณ 1,200 ซอลเพื่อแลกเป็นธนบัตรย่อย แต่คุณให้ผม 2,200 ซอล”

จากนั้นผมก็ยื่นเงิน 2,200 ซอลให้เขา เขานับเงินสองครั้งด้วยมือที่สั่นเทา เขาแทบไม่เชื่อสิ่งที่เห็น เขามองหน้าผมและพยายามพูด แต่เขาทำได้เพียงเอ่ยออกมาสองครั้งว่า “ขอบคุณมาก ๆ ครับ”

ผมออกจากธนาคารอย่างมีความสุข สัปดาห์นั้นผมเตรียมบทเรียนสำหรับ

เยาวชนชายในเวิร์ดเรื่องการเอาชนะการล่อลวง ผมรู้สึกดีมากที่สุดที่ได้แบ่งปันประสบการณ์ที่ธนาคารกับพวกเขา

“คุณพูดเล่นแน่เลย” นักเรียนบางคนล้อ “ที่คุณคืนไปนั่นหนึ่งพันซอลเชียวนะ!”

“ความสุขไม่มีราคา” ผมตอบด้วยรอยยิ้ม

ผมซาบซึ้งมากกับประสบการณ์นี้ ซึ่งทำให้ประจักษ์พยานของผมและประจักษ์พยานของเยาวชนชายเข้มแข็งขึ้นเกี่ยวกับความสำคัญของการต้านทานการล่อลวง ■
อาเบลโน แกรนเตซ กาสโตร, เปรู

พนักงานธนาคารให้ผม 2,200 ซอล—เกินมาหนึ่งพันซอล ขณะนั้นผมถูกล้วงให้เก็บส่วนเกินนั้นไว้

โดย เอ็ลเดอร์
คีธ เค. ฮิลลิก
รับใช้เป็นสมาชิก
สภาเจ็ดสิบตั้งแต่ปี
2001 ถึง 2012

ดำเนินชีวิตเพื่อ นิรันดร

ข้าพเจ้าขอร้องท่านหนุ่มสาวทั้งหลายให้หนักภาพ
การดำรงอยู่ในอนาคตซึ่งเลิศเยี่ยลกับครอบครัว
ของท่านในนิรันดรบ่อย ๆ

โลกของคนหนุ่มสาว (แต่งงานหรือเป็นโสด) ทุกวันนี้แตกต่าง
และยากยิ่งนักเมื่อเทียบกับโลกคนหนุ่มสาวเมื่อสองสามรุ่นก่อน
การทำทายมากมายทุกวันนี้ไม่เคยปรากฏมาก่อนหรือมีความ
รุนแรงน้อยกว่าสมัยข้าพเจ้าเรียนวิทยาลัยมากนัก

แต่ท่านอยู่ที่นั่นเวลานี้ ในขณะนี้ ท่านกำลังมุ่งหน้าขณะที่คนอายุ
มากกว่าท่านกำลังล่งลับสู่นิรันดร ท่านอยู่ที่นั่นเวลานี้ไม่ใช่ด้วยความ
บังเอิญแต่เป็นส่วนหนึ่งเ็นแผนนิรันดร—ที่ออกแบบไว้ ได้รับความ
เห็นชอบ และใช้มาตั้งแต่ก่อนการสร้างโลก

ท่านช่างโชคดีเหลือเกินที่ได้รู้จักการฟื้นฟูพระกิตติคุณ! ท่านรู้ว่า
มีการดำรงอยู่ก่อนเกิดในที่ประทับของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซู
คริสต์ ท่านได้รับการสอนและการทดสอบ ท่านเรียนรู้เกี่ยวกับกฎที่
จะช่วยให้ท่านเจริญก้าวหน้า ท่านทำตามกฎเหล่านั้น และด้วยเหตุ
นี้ท่านจึงมีสิทธิ์มายังแผ่นดินโลก โดยวางท่านไว้บนวิถีที่นำท่านไปสู่
ความสูงส่ง อำนาจปกครอง และความเป็นพระเจ้าเป็นเจ้า

ท่านเข้าใจจุดประสงค์ของความเป็นมรรตัยบนแผ่นดินโลก และ
ท่านได้รับการสอนเกี่ยวกับโอกาสหลังมรรตัย สรุปคือท่านมองเห็น
ไกลถึงนิรันดร—ท่านสามารถมองย้อนกลับไป และท่านสามารถเพ่ง
มองไปข้างหน้า

เพื่อนวัยหนุ่มสาวส่วนใหญ่ของท่านที่ไม่เป็นสมาชิกศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและชาวโลกทั่วไปรู้ความจริง
เหล่านั้นเพียงเล็กน้อย พวกเขาใช้ชีวิตประหนึ่งอยู่ในกล่องที่กำหนด

ถ่ายภาพประกอบโดย เค็ธ เค. ฮิลลิก

อย่าเสี่ยงที่จะดำเนินชีวิต
อยู่เพื่อปัจจุบัน แต่ท่านต้อง
ดำเนินชีวิตเพื่อนิรันดร
จงจำไว้เสมอว่าถ้าท่านและ
คู่ครอง หรือคู่ครองใน
อนาคตถ้าท่านยังไม่แต่งงาน
ต่างเชื่อฟังทั้งคู่ ท่านจะ
“มีรัศมีภาพเพิ่มเติมบน
ศีรษะ [พวกท่าน] ตลอด
กาลและตลอดไป”

ด้วยเหตุการณ์สองอย่าง นั่นคือ การเกิดและ
การตาย พวกเขาตัดสินใจและเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ
กับพฤติกรรมที่ตีกรอบด้วยมุมมองอันจำกัด
พวกเขามีชีวิตเพื่อปัจจุบันเป็นหลัก—นั่นคือ
ระยะเวลาระหว่างการเกิดกับการตาย ซึ่งเป็น
ช่วงเวลาสั้นมากเมื่อเทียบกับนิรันดร พวกเขา
ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนเกิด
และรู้เพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับนิรันดร

ศักยภาพนิรันดรของท่าน

อย่างไรก็ดี ท่านรู้จักสัญญาเกี่ยวกับศักย-
ภาพของตัวท่านในนิรันดร พระเจ้าทรงสัญญา
กับชายหญิงที่ได้รับการฉนีกในพระวิหาร
ศักดิ์สิทธิ์ดังนี้

“เจ้าจะออกมาในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก
... และจะสืบทอดบัลลังก์, อาณาจักร, มณฑล,
และอำนาจ, อำนาจปกครอง, ยอดสูงสุดและ
ห้วงลึกทั้งปวง ... และหากเจ้าปฏิบัติตาม
พันธสัญญาของเรา, และไม่กระทำฆาตกรรม
ซึ่งโดยการนั้นทำให้เลือดบริสุทธิ์ต้องหลั่ง, มัน
จะบังเกิดกับพวกเขาในสิ่งทั้งปวงไม่ว่าอะไร
ก็ตามที่ผู้รับใช้ของเราให้ไว้แก่พวกเขา, ใน
กาลเวลา, และตราบชั่วนิรันดร; และจะมีผล
บังคับเต็มที่เมื่อพวกเขาไปจากโลก; และพวก
เขาจะผ่านเหล่าเทพ, และบรรดาผู้เป็นเจ้า,
ซึ่งกำหนดไว้ให้อยู่ที่นั่น, ไปสู่ความสูงส่งและ
รัศมีภาพของพวกเขาในสิ่งทั้งปวง, ดังที่ฉนีก
ไว้บนศีรษะพวกเขา, ซึ่งรัศมีภาพนี้จะเป็น
ความสมบูรณ์และความต่อเนื่องของพงศ์พันธุ์
ทั้งหลายตลอดกาลและตลอดไป.

“เมื่อนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เป็นเจ้า, เพราะ
พวกเขาไม่มีที่สิ้นสุด; ฉะนั้นพวกเขาจะดำรง
อยู่จากความเป็นนิจถึงความเป็นนิจ, เพราะ
พวกเขาดำเนินต่อเนื่องไป; เมื่อนั้นพวกเขาจะ

อยู่เหนือสิ่งทั้งปวง, เพราะสิ่งทั้งปวงขึ้นอยู่กับพวกเขา. เมื่อนั้นพวกเขาจะเป็นผู้เป็นเจ้า, เพราะพวกเขามีอำนาจทั้งปวง, และเหล่าเทพขึ้นอยู่กัพวกเขา” (คพ.132:19-20)

ข้าพเจ้าขอร้องทําให้นักรักษาการดำรงอยู่ในซีเลสเซียลกับครอบครัวท่านในนิรันดร สถานะของรัศมีภาพที่อยากจะหยั่งถึงและข้อดีที่เรายังไม่สามารถเข้าใจได้ ถองแท้ อย่างไรก็ดี สิ่งที่เราแน่ใจได้จริง ๆ คือ ท่านแต่ละคนได้รักษา “สถานะแรก” ของท่านมาแล้ว (อับราฮัม 3:26) ท่านแต่ละคนผ่านการทดสอบทั้งหมดของชีวิตก่อนมรรตัยมาแล้ว ท่านแต่ละคนใช้ศรัทธาอันยิ่งใหญ่มาแล้ว ด้วยเหตุนี้ท่านแต่ละคนจึงได้รับสิทธิพิเศษของการมีร่างกายมรรตัยและมายังโลกมรรตัยนี้

ด้วยเหตุนี้ อย่าเสี่ยงที่จะดำเนินชีวิตอยู่เพื่อปัจจุบัน แต่ท่านต้องดำเนินชีวิตเพื่อนิรันดร จงจำไว้เสมอว่าถ้าท่านและคู่ครอง หรือคู่ครองในอนาคตถ้าท่านยังไม่แต่งงาน ต่างเชื่อฟังทั้งคู่ ท่านจะ “มีรัศมีภาพเพิ่มเติมบนศีรษะ [พวกท่าน] ตลอดกาลและตลอดไป” (อับราฮัม 3:26) — นั่นคือสัญญาอันล้ำเลิศจากพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองกับบุตรธิดาแต่ละคนของพระองค์

หากท่านซื้อสัตย์ในการรักษาพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า สัญญาของพระองค์จะเกิดสัมฤทธิ์ผลทุกตัวอักษร ปัญหาคือปฏิบัติของจิตวิญญาณมนุษย์พยายามทำให้ความคิดมนุษย์มีขอบเขต หากมนุษย์ยอมปล่อยให้ทำ ซาตานจะปาฝุ่นใส่ดวงตาพวกเขา ทำให้พวกเขามีขอบเขตด้วยและโดยสิ่งต่าง ๆ ของโลก

นักศาสนศาสตร์และผู้แต่งนักเรียนของโลกชาวคริสต์ไม่รู้สิ่งที่ท่านรู้เกี่ยวกับเรื่องของนิรันดร แต่ซาตานรู้! เขารู้เรื่องการเตรียมพร้อมก่อนมรรตัยของท่าน จุดประสงค์ของท่านบนแผ่นดินโลก ยิ่งกว่านั้น

พระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงประทานสิทธิ์ในการเลือกกระหว่างความดีกับความชั่วแก่ท่านเท่านั้น แต่ประทานพลังความสามารถในการเลือกความดีเหนือความชั่วด้วย! สุดท้ายแล้วท่านคือผู้ตัดสินใจ ไม่ใช่ซาตาน

คือเขารู้ศักยภาพนิรันดรของท่าน

คำแปลภาษาฮีบรูของคำว่า มาร คือ “ผู้ทำลาย”¹ มารหมายมั่นทำลายการเดินทางสู่นิรันดรของท่าน เขาพยายามรบกวนศักยภาพของท่านที่นี้และหลังจากนี้ เขาหมายมั่นให้ท่านใช้สิทธิ์เสรีอย่างไม่ฉลาดหนุ่มสาวบางคนที่ยากเย็นยืนยันความเป็นอิสระของตน รู้สึกว่าพวกเขาแสดงความเป็นอิสระได้ดีที่สุดโดยการเลือกทำสิ่งผิดคนโง่ที่หนักทำอย่างนั้นได้ คนกลุ่มนั้นก็ทำอย่างนั้นได้

อันที่จริงความเป็นอิสระ อิสระภาพที่แท้จริง แสดงให้เห็นและรับประสบการณ์ที่ดีที่สุดโดยการเลือกสิ่งที่คุณต้องเสมอ พระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงประทาน สิทธิ ในการเลือกกระหว่างความดีกับความชั่วแก่ท่านเท่านั้นแต่ประทาน พลังความสามารถในการเลือกความดีเหนือ ความชั่วด้วย! ดังนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึงได้ประทานพลังความสามารถให้ท่านมากกว่าซาตานและไพร่พลของเขา สุดท้ายแล้ว ท่านคือผู้ตัดสินใจ ไม่ใช่ซาตาน

พระบิดาบนสวรรค์ทรงวางรูปแบบประสบการณ์มรรตัยนี้เพื่อจุดประสงค์

สำคัญ นั่นคือ เพื่อเราจะได้รับการทดสอบและเอาชนะความชั่ว พระองค์แทบจะไม่เตรียมการทดลองและการล่อลวงแบบเฉพาเจาะจง แต่พระองค์ทรงทราบว่าเป็นมรรตัยจะจัดหาสิ่งเหล่านั้นให้ อย่างล้นเหลือ พระองค์ทรงปรารถนาว่าขณะเราอยู่บนโลกนี้ เราจะฝึกเอาชนะความเป็น “ปฤชุน” ของเรา (ดู โมไซยาห์ 3:19) ปฏิเสธตนจากความผิดใฝ่ทางโลกและพิสูจน์ตนว่ามีค่าควร ซาตานมีแนวคิดต่างออกไป เขาจะทำทุกอย่างที่เขาทำได้เพื่อขัดขวางความเจริญก้าวหน้าของเรา

การล่อลวงของโลก

โลกนี้ พร้อมด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนส่งเสริมที่ฉลาดหลักแหลมและร้ายกาจของซาตาน เสนอการล่อลวงให้ท่านทำสิ่งที่คนทั่วไปยอมรับ ตามกระแสขึ้นชอบความตื่นเต้นชั่วขณะ—อาจจะในรูปแบบของภาพยนตร์หรือวิดีโอเกมที่ไม่เหมาะสม ความไม่สมควรทางศีลธรรม (รวมถึงสื่อลามก) ภาษาหยาบคาย เครื่องแต่งกายที่ไม่สุภาพ หรือความไม่ซื่อสัตย์

ซาตานจะพยายามทำให้ท่านเข้าใจสับสน เรื่องแผนสำหรับครอบครัวที่พระองค์ทรง กำหนดไว้ว่า การแต่งงานระหว่างชาย หญิงได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้าและ บุตรธิดามีสิทธิ์รับการเลี้ยงดูจากมารดา และบิดา²

หากขณะนี้ท่านยอมรับคำเชื้อเชิญของ ลูซิเฟอร์โดยไม่คิดให้ถืถ้วน เขาอาจช่วงชิง พรแห่งนิรันดรไปจากท่านได้ ซาตานไม่มี ความคาดหวังสำหรับนิรันดร จำไว้ว่าเขา แพ้ สงครามในสวรรค์ สงครามที่ต่อสู้โดย ประจักษ์พยาน (ดู วิวรณ์ 12:11) ซึ่งผู้ติดตามที่ซื่อสัตย์ของพระคริสต์ทำให้เขาและ ผู้สนับสนุนเขาพ่ายแพ้ ผู้บาดเจ็บล้มตาย มีมากมาย ผู้ติดตามทั้งหมดของซาตาน —หนึ่งในสามของไฟรพลสวรรค์—ถูกขับ ออกไป พวกเขาจะไม่มีวันได้รับร่างกาย หรือไม่มีโอกาสได้รับชีวิตนิรันดรเลย

ลีไฮกล่าวกับเจคอบบุตรชายว่า “และพ่อ, ลีไฮ, ตามเรื่องที่พ่ออ่านมา แล้ว, จำเป็นต้องคิดว่าเทพองค์หนึ่งของ พระผู้เป็นเจ้า, ตกจากสวรรค์, ตามเรื่องที่ เขียนไว้; ดังนั้น, เขากลายเป็นมาร, โดยที่ แสงสว่างสิ่งชั่วร้ายต่อพระพักตร์พระผู้เป็น เจ้า.

“และเพราะเขาได้ตกจากสวรรค์, และ เสร้าหมองตลอดกาล, เขาแสวงหาความ เสร้าหมองให้มนุษย์ชาติทั้งปวงด้วย”

(2 เนีไฟ 2:17–18)

ลีไฮสอนด้วยว่า “ดังนั้น, มนุษย์เป็น อิสระตามเนื้อหนัง ... และพวกเขาเป็น อิสระที่จะเลือกเสรีภาพและชีวิตนิรันดร, โดยผ่านพระผู้เป็นสื่อกลางที่ยิ่งใหญ่ของ มวลมนุษย์, หรือจะเลือกการเป็นเชลย และความตาย, ตามการเป็นเชลยและ อำนาจของมาร; เพราะเขาแสวงหาเพื่อจะ ให้มนุษย์ทั้งปวงเสร้าหมองเหมือนตัวเขา”

(2 เนีไฟ 2:27)

ในสมัยของเรา ผู้ค้ายาเสพติด ผู้จำหน่าย สื่อลามก ผู้ส่งเสริมความบันเทิงที่ชั่วร้าย

ผู้สนับสนุนคำไปปดมดเท็จ ผู้โฆษณา เครื่องแต่งกายที่ไม่เหมาะสม ผู้ชักจูงให้ ทำผิดศีลธรรม และผู้วิพากษ์วิจารณ์ ครอบครัวแบบดั้งเดิมล้วนส่งเสริมการ เลือกซึ่งจะลดความสำคัญของชีวิตทาง วิญญาณ แม้ส่งผลให้เกิดความตายทาง วิญญาณในบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า จงจำไว้ว่าซาตานหัวเราะเยาะความ โชคร้ายของคนที่ถูกหลอกโดยการล่อลวง ดังกล่าว (ดู โโมเสส 7:26) วิธีการของเขา หลากหลาย แต่มีวัตถุประสงค์เหมือนกัน คือ การไม่เชื่อฟังและการสูญเสียพรอัน เกียวเนื่องกันนั้น

พรของการเชื่อฟัง

การเชื่อฟังเอื้ออำนวยต่อการได้รับพร และนำมาซึ่งสันติสุข จงใคร่ครวญการ ตัดสินใจอย่างมีสติของท่านเพื่อทำสิ่งถูก ต้อง แม้การล่อลวงให้ทำผิดจะแรงกล้า บางทีอาจจะเป็นการตัดสินใจให้ชัดเจน ความนึกคิดที่ไม่เหมาะสมหรือบอกความ จริงเมื่อการกล่าวเท็จจะง่ายกว่า บางที อาจเป็นการตัดสินใจถูกเดินออกจากโรง ภาพยนตร์ (หรือสถานที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ) ที่โฆษณาน่ายอมรับได้ แต่ความจริงพิสูจน์ ให้เห็นว่าไม่เหมาะสม

เมื่อท่านหวนนึกถึงการตัดสินใจที่ถูก ต้องของท่าน ท่านรู้สึกอย่างไร เบิกบานใจ

ประเด็นหลักคำสอน ที่สำคัญ

โดยผ่านการฟื้นฟู วิสุทธิชน ยุคสุดท้ายไว้ว่า

- พระบิดาบนสวรรค์ทรงสัญญา รัศมีภาพนิรันดรแก่ผู้เชื่อฟัง
- ซาตานแสวงหาความเสร้าหมอง ของมนุษย์ชาติทั้งปวง
- บุตรธิดาของพระผู้เป็นเจ้ามีพลัง เอาชนะการล่อลวง

หรือไม่ รู้สึกเป็นนายตัวเองหรือมีอำนาจ เหนือตนเองหรือไม่ ความเชื่อมั่นต่อพระ- พักตร์พระเจ้าเพิ่มขึ้นหรือไม่ สามารถต่อ ต้านความชั่วร้ายได้มากขึ้นหรือไม่ นั่นคือ พลังอำนาจ นั่นแหละคืออิสรภาพ!

หากท่านต่อต้านการล่อลวงอยู่เสมอ ท่านจะทำเช่นนั้นได้ง่ายขึ้น—ไม่ใช่เพราะ ลักษณะของการต่อต้านเปลี่ยนไป แต่ เพราะพลังความสามารถของท่านในการ ทำเช่นนั้นเพิ่มขึ้น³ ท่านจะสามารถเอา ชนะการล่อลวงทุกอย่างตรงหน้าท่านได้ (ดู 1 โครินธ์ 10:13)

ท่านมีความรู้เรื่องต้นกำเนิดอันสูงส่ง ของท่าน ท่านรับรู้โดยสมบูรณ์ถึงจุด หมายอันสูงส่งของท่าน ข้าพเจ้าเชื้อเชิญ ท่านให้ “ลุกขึ้นสู่ความสูงส่งภายในตัว ท่าน”⁴ และดำเนินชีวิต ไม่ใช่ เพื่อปัจจุบัน แต่เพื่อนิรันดร

คนหนุ่มสาวที่ยอดเยี่ยมทั้งหลาย ผู้เป็น อนาคตผู้นำในอาณาจักรของพระผู้เป็น เจ้าและในสังคม ท่านต้องไม่เป็นผู้บาด เจ็บล้มตายในการรบที่ไม่จบสิ้นครั้งนี้ ท่านรอดชีวิตจากสงครามในสวรรค์ ท่าน สามารถชนะสงครามบนแผ่นดินโลกได้ อย่อดำเนินชีวิตเพื่อปัจจุบันแต่เพื่อนิรันดร

จงมั่นใจเถิดว่าการเอาใจใส่พระบัญญัติ ย่อมคุ้มค่าความพยายามของท่าน และ รางวัลของท่านคือการกลับไปประทับของ พระผู้เป็นเจ้าในระดับสูงสุดของอาณาจักร ซีเลสเชียล ■

จากคำปราศรัยให้ข้อคิดทางวิญญาณที่มหาวิทยาลัย บริคัมซังก์-โอดาโฮ วันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 2007 ดูบทความเต็มเป็นภาษาอังกฤษที่ web.byui.edu/devotionalsandspeeches

อ้างอิง

1. Bible Dictionary, “Devil.”
2. ดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก,” *เสี่ยโฮนา*, พ.ย. 2010, 165.
3. ดู *คำสอนของประธานศาสนจักร: ซีเบอร์ เจ. แกรนท์* (2002), 35.
4. ดู กอร์ดอน บี. ینگลิช, “แต่ละคนต้องเป็นคนดีขึ้น,” *เสี่ยโฮนา*, พ.ย. 2002, 125.

สงฆ์ท่ากอม, โดย เครดิต ลิเนโอ IR | เนื้อหาโดยพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์กาญจนบุรี

ประสบการณ์ในความไว้วางใจอันลึกซึ้ง

โดย เมลิสซา เซนเตโน
นิตยสารศาสนจักร

เมื่อแคลร์ (นามสมมติ) อายุหกขวบ พ่อแม่เธอหย่าร้าง ในปีต่อ ๆ มาเธอเห็นชีวิตแต่งงานมากมายล้มเหลว และคนในครอบครัวมีปัญหาเรื่องการเสพติด ความไม่แข็งแรงในศาสนาจักร และภาวะซึมเศร้า แคลร์ทั้งเสียใจและสับสนจนสูญเสียความมั่นใจในครอบครัว

“ดิฉันบอกตนเองว่าการแต่งงานไม่ใช่สำหรับดิฉัน” เธอกล่าว “แต่ดิฉันกำลังปกปิดความกลัวว่าอนาคตของดิฉันจะเป็นเหมือนสิ่งที่ดิฉันประสบมา”

นอกจากจะรู้สึกทุกข์ทรมานใจกับสถานการณ์ครอบครัวของเธอแล้ว แคลร์ยังรู้สึกโดดเดี่ยวด้วย วันหนึ่งสมัยเป็นวัยรุ่น เธอคุกเข่าด้วยความสิ้นหวังและสวดอ้อนวอนขอให้รู้ว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ที่นั่นหรือไม่ “เมื่อดิฉันหยุดร้องไห้และหยุดพูด ดิฉันรู้สึกท่วมท้นด้วยความรู้สึกอบอุ่นที่สงบ มีพลัง และชัดเจนมาก” เธอกล่าว “ดิฉันทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์ทรงอยู่ที่นั่น พระองค์จะทรงรักดิฉันและช่วยให้ดิฉันผ่านพ้นการทดลองเสมอ”

คำตอบที่แคลร์ได้รับจุดประกายความปรารถนาให้เธอเพิ่มพูนประจักษ์พยานและความไว้วางใจในพระเจ้าตลอดจนพระบัญญัติของพระองค์เกี่ยวกับครอบครัว เธอไม่เพียงสวดอ้อนวอนต่อไปเท่านั้น แต่ยังอ่านพระคัมภีร์ เรียนเซมินารี และรักษาพระบัญญัติด้วย

เวลานี้แคลร์แต่งงานแล้ว เธอกำลังฝึกเผชิญการทำทายเป็นศรัทธา “ดิฉันไม่หวังว่าจะเลี้ยงดูครอบครัวให้เข้มแข็งได้หรือไม่เพราะดิฉันกับสามีตัดสินใจแล้วว่า จะบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของเราอยู่เสมอ ให้พระบิดาบนสวรรค์และพระเจ้าช่วย

ให้รอดอยู่ในชีวิตเรา และจดจำความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้ของพระกิตติคุณ”

สำหรับแคลร์ การสร้างความไว้วางใจในพระเจ้าเริ่มจากการสวดอ้อนวอนที่จริงจังและเรียบง่าย แต่เราจะทำอะไรได้อีกบ้างเพื่อสร้างความไว้วางใจในพระบิดาบนสวรรค์ คนหนุ่มสาวจากทั่วโลก—ที่ต่างกำลังรับมือกับการทดลอง—แบ่งปันประสบการณ์ของพวกเขาว่าพวกเขาพัฒนาความไว้วางใจในพระเจ้าและเรียนรู้ที่จะพึ่งพาพระประสงค์ วิถี และจังหวะเวลาของพระองค์ได้อย่างไร

กตัญญูอยู่เสมอ

การใคร่ครวญพระของพระองค์ช่วยให้สเตฟานี เอ็กลิย์จากรัฐเฮสส์ เยอรมนี ไว้วางใจในแผนของพระบิดาบนสวรรค์และตารางเวลาของพระองค์

สเตฟานีเริ่มจดพระของพระองค์หลังจากความสัมพันธ์กับเพื่อนที่ดีคนหนึ่งไม่ก้าวหน้า “แม้เราไม่เคยออกเดท แต่ดิฉันเคยหวังเสมอว่าความสัมพันธ์ของเราจะพัฒนาเป็นอย่างอื่นที่มากกว่านั้น ความหวังของดิฉันพังทลายเมื่อเขาบอกว่าเขามีแฟนแล้ว”

สเตฟานีอกหัก และเธอพบการปลอบโยนหลังจากอ่านบทความเรื่องความกตัญญูใน *เลียวไฮนา* เธอรู้สึกถึงการกระตุ้นเตือนให้จดลงไปว่าเธอได้รับพรอย่างไร—โดยเฉพาะการเป็นโสดเป็นพรอย่างไร

สิ่งที่เธอเขียนช่วยให้เธอตระหนักว่าเพียงเพราะเธอไม่มีโอกาสแต่งงานก็ไม่ได้หมายความว่าเธอถูกปฏิเสธพร สเตฟานีตระหนักว่าพระเจ้าประทานพรให้เธอมีโอกาเป็นครูโรงเรียนประถมและทำงานกับเด็ก ๆ เธอเดินทาง เข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญ และมีส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษา

ในโปรแกรมพิเศษสำหรับเยาวชน (Especially for Youth) มิตรภาพอันนำทะนุถนอมที่สุดบางครั้งเกิดจากการประชุมหนุ่มสาวโสดที่เธอเข้าร่วม

แต่เธอกล่าวว่าพรสำคัญที่สุดคือการได้ใช้เวลาอยู่กับคุณยายของเธอก่อนท่านถึงแก่กรรมไม่นาน นี่เป็นสิ่งที่พี่น้องและลูกพี่ลูกน้องของเธอไม่สามารถทำได้เพราะพวกเขาอยู่ไกลหรือมีครอบครัวต้องดูแล

ห้าปีผ่านไปตั้งแต่สเตฟานีเริ่มเขียนพรของเธอ เธอยังคงรอเวลาที่เธอจะมีโอกาสแต่งงานในพระวิหาร เธอกล่าวว่า “ดิฉันไม่ทราบว่าจะพบคู่ชีวิตเมื่อใด แต่ดิฉันไว้วางใจว่าเวลาจะมาถึง จนกว่าจะถึงเวลานั้นดิฉันทราบว่าดิฉันจะยังคงมีประสบการณ์ที่จะช่วยให้ดิฉันเรียนรู้และเติบโตต่อไป” พระบิดาบนสวรรค์ประทานพรเธออย่างมากมาย และเธอรู้ว่าพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นต่อไปถ้าเธอซื่อสัตย์

อ่านพระคำของพระเจ้าทุกวัน

ดาเนียล มาร์ทัสเซลโล จากโคโลราโด สหรัฐอเมริกาเพิ่งจัดการเรื่องหย่าร้างเสร็จ และพบว่ายากจะรู้สึกสงบได้กับสภาพการณ์ใหม่ของเขา เขาไม่เพียงเป็นโสดเท่านั้น แต่เขาเป็นพ่อมือใหม่และไม่มียานทำด้วย เขาไม่เข้าใจว่าทำไมถึงเกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้น—โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่เขาพยายามมาตลอดเพื่อเป็นคนชอบธรรม

ด้วยความที่รู้สึกโดดเดี่ยวและสิ้นหวัง เขาจึงหันไปพึ่งพระคัมภีร์ “ผมจำความสบายใจที่เคยรู้สึกในอดีตจากการอ่านพระคัมภีร์ได้ ผมจึงตั้งใจอ่านทุกวัน” เขากล่าว การจัดเวลาศึกษาพระคัมภีร์ทุกวันหมายความว่าเขาต้องจำกัดความบันเทิง เช่น โทรทัศน์และอินเทอร์เน็ต แต่นั่นไม่ใช่

จดจำสิ่งเหล่านี้, โดย เดวิด ลิม, ไม่อนุญาตให้ทำสำเนา

การเสียสละ เขากล่าว “ขณะอ่าน ผมได้รับความสะดวกสบายและการนำทาง เรื่องอื่นกลับมีความสำคัญรองลงไป ผมไม่เพียงอ่านเพื่ออ่าน แต่ผมมองหาคำตอบด้วย ผมอ่านอย่างมีจุดประสงค์”

ดาเนียลพบการปลอบโยนในพระคัมภีร์ เมื่อเขายอมรับว่าทุกคนประสบความสำเร็จยากลำบาก “ศาสตราจารย์และคนอื่นๆ เป็นคนชอบธรรมแต่ยังมีการทดลอง” เขากล่าว “การอ่านประสบการณ์ของพวกเขาช่วยทำให้ผมเข้าใจว่า บางจุดในชีวิตเราทุกคนทุกข์ทรมาน แต่ในความทุกข์ทรมานนั้นเราจะใกล้ชิดพระคริสต์มากขึ้น”

ดาเนียลยังกล่าวอีกว่าการอ่านเช่นนั้นทุกวันทำให้ภาระของเขาเบาลงเพราะนั่นเป็นวิธีให้พระเจ้าช่วยให้อดทนอยู่ในชีวิตประจำวันของเรา “เมื่อพระเจ้าเป็นเจ้าของชีวิตกับผมผ่านข้อความที่ผมอ่าน ผมวางใจว่าสถานการณ์จะดีขึ้นและด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ สิ่งดีบางอย่างจะมาจากประสบการณ์นี้”

ให้พระเจ้าเป็นเจ้ามาก่อน

ไปเหนียน จากเกาซุง ได้หวั่น ประสบความสำเร็จหลังจากเขาขอแต่งงานกับเหยี่ยวว่าแฟนสาว “ผมเคยออกเดทกับคนอื่น

และอย่างน้อยสามครั้งก่อนหน้านั้นผมมีความสัมพันธ์จริงจังแต่สุดท้ายก็ต้องแยกกันไป ประสบการณ์เหล่านั้นทำให้ผมไม่มั่นใจในการมีความสัมพันธ์อันยั่งยืนซึ่งจะนำไปสู่ความสัมพันธ์นิรันดร์” เขาสารภาพ

ถึงแม้ไปเหนียนจะรู้สึกสงบเมื่อเขาสวดอ้อนวอนเรื่องการแต่งงานกับเหยี่ยวว่า แต่เขาเริ่มสงสัยคำตอบ เขารู้สึกถึงการยืนยันจากพระวิญญาณหรือไม่ หรืออารมณ์ของเขาทำให้เขาสับสน การหมั้นหมายครั้งนี้จะนำไปสู่พระวิหารหรือไม่ หรือความสัมพันธ์ครั้งนี้จะล้มเหลว

ช่วงนี้เองที่ไปเหนียนนึกถึงคำพูดของประธานเอสรา แพพท์ เบ็นสัน (1899–1994) ที่เขาเคยได้ยินในชั้นเรียนสถาบัน “เราต้องให้พระเจ้าเป็นเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตเรา ... เมื่อเราให้พระเจ้าเป็นเจ้าของทุกสิ่งอื่นทั้งหมดจะตกไปอยู่ในที่อันเหมาะสมหรือออกไปจากชีวิตเรา”¹

คำแนะนำดังกล่าวเป็นจุดพลิกผันในชีวิตของไปเหนียน “ผมรู้ว่าถ้าผมให้พระเจ้าเป็นเจ้าของทุกสิ่งในชีวิต トラบใดที่ผมเชื่อสัตย์และเชื่อตรงต่อพระองค์ สิ่งไม่ดีจะตกไปและสิ่งดีจะเข้ามาแทนที่” เขากล่าว ถ้าเขาให้พระเจ้าเป็นมาก่อนและความสัมพันธ์กับเหมยหว่ายยังดีอยู่ พระบิดาบนสวรรค์จะทรงช่วยให้ราบรื่น ไปเหนียนเดินหน้าต่อไปด้วยความวางใจ เขาแต่งงานกับเหมยหว่านในพระวิหารฮ่องกง ประเทศจีน “ผมได้รับพรมากจากการมอบความไว้วางใจในพระเจ้า” เขากล่าว

หมยมันทำตามพระประสงค์

อีกวิธีหนึ่งของการสร้างความวางใจใน

ความวางใจในพระเจ้าเป็นเจ้าของท่านจะต้องมีพลังและทนนาน

“ชีวิตนี้เป็นประสบการณ์ในการวางใจอันลึกซึ้ง—วางใจในพระเยซูคริสต์ วางใจในคำสอนของพระองค์ วางใจในความสามารถของเราเมื่อได้รับการนำทางโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เชื่อฟังคำสอนเหล่านั้นเพื่อให้เกิดความสุขในเวลาอันสั้นและเพื่อความเป็นนิรันดร์อันเต็มไปด้วยจุดประสงค์และความสุขอันล้ำเลิศ การวางใจหมายความว่าเชื่ออย่างเต็มใจโดยไม่จำเป็นต้องรู้ว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร (ดู สุภาษิต 3:5–7) เพื่อให้ผลดีบังเกิดขึ้น ความวางใจในพระเจ้าของท่านจะต้องมีพลังและทนนานกว่าความเชื่อมั่นในความรู้สึกละประสบการณ์ของตัวเอง ...

“เมื่อท่านวางใจพระองค์ ใช้ศรัทธาในพระองค์ พระองค์จะทรงช่วยท่าน”

ดู เอ็ลเดอร์ริชาร์ดจี. สก็อตต์ แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง, “จงวางใจในพระเจ้า,” *เสียวไฮนา*, ม.ค. 1996, 16.

พระบิดาบนสวรรค์คือทำตามพระประสงค์ของพระองค์ สำหรับมารธา เฟอร์นันเดซ-เรโบลอส จากเมืองตาราโกนา ประเทศสเปน การฝึกวางใจพระบิดาบนสวรรค์เกิดจากการเลือกรักษามาตรฐานของเธอ ชายหนุ่มที่เธอกำลังออกเดทด้วยไม่ได้เป็นสมาชิกศาสนจักรและไม่สนใจจะเข้าร่วม “ดิฉันเริ่มกระวนกระวายใจระหว่างสิ่งที่ดิฉันได้รับการสอนเกี่ยวกับการแต่งงาน นิรันดร์กับข้อแก้ตัวหลายร้อยข้อที่ใจดิฉันบอกตนเองให้เลิกล้มทั้งหมดและแต่งงานกับชายหนุ่มคนนั้นสำหรับชีวิตนี้เท่านั้น” เธอกล่าว “หลายเดือนที่ผ่านมาเป็นช่วงเวลาของความสับสน ความเจ็บปวด และน้ำตามากมาย”

ด้วยไม่ทราบจะตัดสินใจอย่างไรดี มารธาจึงเข้าไปในห้องและแสวงหาการนำทางจากปิตุพรของเธอ เธออ่านสิ่งที่สัญญาไว้กับเธอถ้าเธอเลือกสิ่งถูกต้อง ขณะน้ำตาพรังพรู เธอรู้ว่าต้องทำอะไร “ผลของการสิ้นสุดความสัมพันธ์ไม่สำคัญ

สำหรับดิฉันอีกต่อไป ดิฉันไม่รู้ถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า แต่มีความเชื่อมั่นว่าตราบใดที่ดิฉันอยู่ฝ่ายพระเจ้า สิ่งดี ๆ จะเกิดขึ้น อย่างไม่ต้องสงสัย ดิฉันค้นพบว่าเมื่อเรายกระดับวิถีทัศนคติของเราและทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราค้นพบว่าผลของความชอบธรรม ‘หวานที่สุด, เหนือกว่าทุกสิ่ง [ที่เรา] เคยชิมรสมา’ (1 นิไฟ 8:11)”

ใน สุภาษิต 3:5–6 เราอ่านว่า

“จงวางใจใน [พระเจ้า] ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความรู้ของตนเอง

“จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า แล้วพระองค์เองจะทรงทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น”

การสร้างความวางใจในพระเจ้าและในแผนของพระองค์ไม่ง่ายเสมอไป เราแต่ละคนต่างเผชิญกับการท้าทายของเราเอง บางที่ท่านอาจไม่พบคนที่เหมาะจะให้ออกเดทด้วยในวอร์ดหรือสาขาของท่าน บางที่มีการแต่งงานแต่ไม่มีบุตร บางที่ท่านอาจกำลังรับมือกับการหย่าร้าง หรือบางที่ประสบภรรยาในอดีตอาจทำให้ท่านกลัวการผูกมัด พระเจ้าทรงทราบปัญหาของท่านและทรงขอให้ท่านวางใจพระองค์ เมื่อท่านฝึกวางใจพระบิดาบนสวรรค์ สันติสุขและการนำทางจะเกิดขึ้น ■

อ้างอิง

1. เอสรา แพพท์ เบ็นสัน, “The Great Commandment—Love the Lord,” *Ensign*, พ.ค. 1988, 4.

“จะทำอะไรดี และ
จะพูดอะไรดี”

โดย เอ็ลเดอร์
เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

ความเชื่อมั่นกับ ความเข้าใจ

ปฏิกิริยาที่เรามีต่อผู้คนและสถานการณ์ต้องสะท้อนให้เห็นความเชื่อทางศาสนา
และคำมั่นสัญญาในพระกิตติคุณของเรา

เมื่อไม่นานมานี้ข้าพเจ้าได้รับเชิญไปพูดที่การให้ข้อคิดทางวิญญาณของสเตรทหนุ่มสาวโสด ขณะที่ข้าพเจ้าเข้ามาทางประตูด้านหลังของศูนย์สเตรท หญิงสาวอายุราว 30 ปีคนหนึ่งเข้ามาในอาคารในเวลาใกล้เคียงกัน แม้จะอยู่ท่ามกลางผู้คนที่กำลังมุ่งไปยังห้องนมัสการ แต่ไม่ยากที่จะสังเกตเห็นเธอ เท่าที่ข้าพเจ้านึกออก เธอมีรอยสักสองแห่ง ต่างหูกับห่วงร้อยจุกหลากหลายรูปแบบ ทรงผมตั้งแต่งแต้มสีเส้นสวาร์พัดสี กระโปรงสั้นเต่อ และเสื้อคอลึก

หญิงคนนี้เป็นจิตวิญญาณที่กำลังดิ้นรน ซึ่งไม่ใช่สมาชิกศาสนจักร เรามีคนชักนำ—หรือดียิ่งไปกว่านั้น มีคนพาเธอมา—ที่การให้ข้อคิดทางวิญญาณครั้งนี้ภายใต้การนำทางของพระเจ้าด้วยความพยายามจะช่วยให้เธอพบสันติสุขและการนำทางของพระกิตติคุณที่เธอต้องการในชีวิตหรือไม่ บางทีเธออาจเป็นสมาชิกที่พลัดหลงเล็กน้อยจากความคาดหวังและมาตรฐานบางอย่างที่ศาสนจักรกระตุ้นสมาชิก แต่ยั้งดีที่ยังคงแข็งขันอยู่บ้างและเลือกที่จะมากิจกรรมศาสนจักรในคืนนั้น

ไม่ว่าใครจะมีปฏิกิริยาต่อหญิงสาวผู้นั้นอย่างไร กฎนिरันดรคือเราต้องสะท้อนให้เห็นความเชื่อทางศาสนาและคำมั่นสัญญาในพระกิตติคุณของเราในสัมพันธภาพและการกระทำทั้งหมดของเรา ด้วยเหตุนี้ ปฏิกิริยาที่เรามีต่อสถานการณ์ใดก็ตามต้องทำให้สถานการณ์นั้นดีขึ้น ไม่ใช่แย่ลง เราไม่สามารถกระทำหรือตอบได้ในวิธีที่เราจะรู้สึกผิดกับการกระทำที่ผิดมากกว่า นั่นไม่ได้หมายความว่าเราไม่มีความคิดเห็น ไม่มีมาตรฐาน หรือไม่ใส่ใจเลยกับ

พระบัญชาจากเบื้องบนที่ว่า “เจ้าจะ” และ “เจ้าจะไม่” ในชีวิต แต่นี้หมายความว่าเราต้องดำเนินชีวิตตามมาตรฐานเหล่านั้นและปกป้อง “เจ้าจะ” และ “เจ้าจะไม่” เหล่านั้นด้วยวิธีที่ชอบธรรมอย่างสุดความสามารถ ในวิธีที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงดำเนินพระชนม์ชีพและทรงปกป้องมาตรฐานเหล่านั้น พระองค์ทรงทำสิ่งที่พึงทำเสมอเพื่อให้สถานการณ์ดีขึ้น—ตั้งแต่การสอนความจริง ไปจนถึงการให้อภัยคนบาป ไปจนถึงการชำระพระวิหารให้สะอาด การรู้วิธีทำสิ่งเหล่านี้ในวิธีที่ถูกต้องไม่ใช่ของประทานที่เล็กน้อยเลย!

ดังนั้น เกี่ยวกับคนที่เราเพิ่งพบเห็นผู้ซึ่งเสื้อผ้าการแต่งกายผิดแผกไปจากมาตรฐาน เห็นสิ่งอื่นใด เราเริ่มด้วยการระลึกว่าเธอคือบิดาของพระเจ้าและมีค่าในรันดร์ เราเริ่มโดยระลึกว่าเธอคือลูกสาวของใครบางคนบนแผ่นดินโลกและในสภาวาการณ์อื่น ๆ อาจเป็นลูกสาวของข้าพเจ้าก็ได้ เราเริ่มโดยขอบคุณที่เธอมาร่วมกิจกรรมศาสนจักร ไม่หลบเลี่ยง สรุปคือเราพยายามทำส่วน *ของเรา* ให้ดีที่สุดในสถานการณ์นี้โดยปรารถนาจะช่วยให้เธอทำส่วน *ของเธอ* ให้ดีที่สุดใน เราสวดอ้อนวอนในใจว่าจะทำอะไรดี และจะพูดอะไรดี สิ่งใดที่ *ในที่สุด* จะทำให้สถานการณ์นี้และเธอดีขึ้น การถามคำถามเหล่านี้และพยายามอย่างแท้จริงที่จะทำสิ่งที่พระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงทำ คือสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าพระองค์ทรงหมายถึงเมื่อพระองค์ตรัสว่า “อย่าพิพากษาตามที่เห็นภายนอก แต่จงพิพากษาอย่างยุติธรรมเถิด” (ยอห์น 7:24)

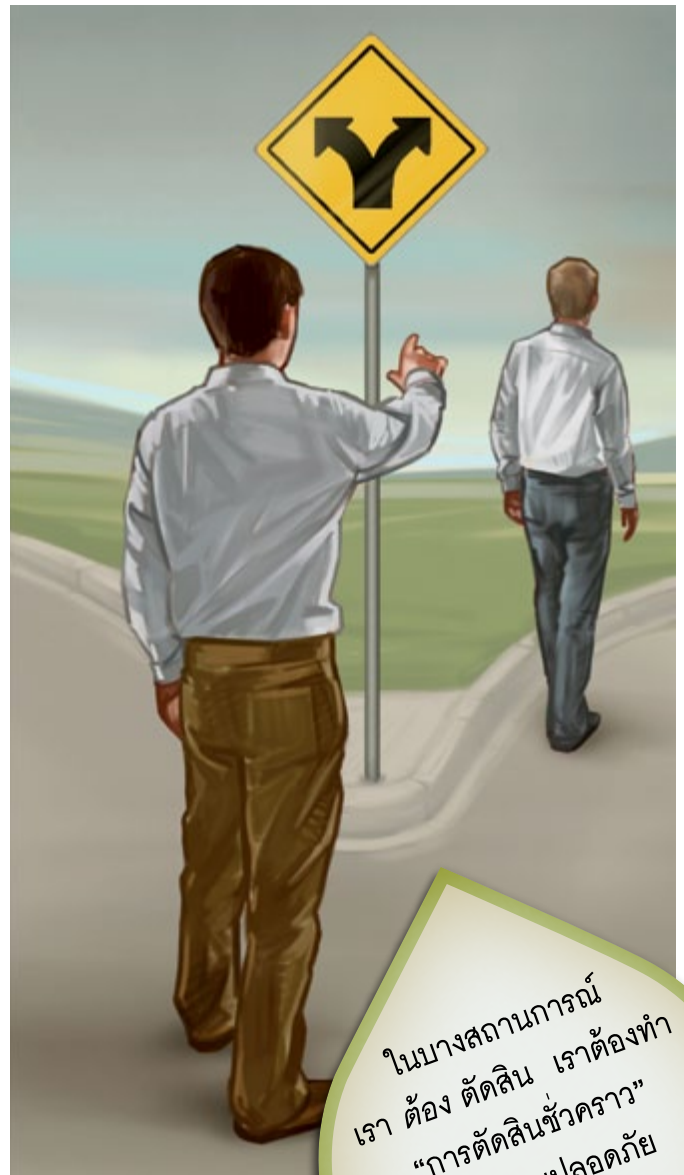
โดยที่กล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอเตือนเราทุกคนว่าขณะที่เราเอื้อมออกไปช่วยลูกแกะตัวหนึ่งที่พลัดหลงไปให้กลับมา เรามีความรับผิดชอบ

ผิดชอบอันลึกซึ้งซึ่งเช่นกันต่อแกะ 99 ตัวที่ไม่ได้พลัดหลง และต่อความปรารถนา กับพระประสงค์ของพระเมษโปดก มีคอกแกะ และเราทุกคนควรอยู่ในนั้น โดยที่ยังไม่ต้องพูดถึงความปลอดภัย และพรที่มาถึงเราเพราะอยู่ที่นั่น พี่น้องทั้งหลาย ศาสนจักรนี้จะไม่มีวัน “ลดระดับ” หลักคำสอนเพื่อให้ได้รับไม่ตรีจิตจากสังคม หรือเป็นที่ยอมรับทางการเมืองหรือเพื่อเหตุผลอื่นใด มีเพียงตำแหน่งเหนือกว่าของความจริงที่ได้รับการเปิดเผยเท่านั้นที่ให้ที่ยืนแก่เราเพื่อยกผู้อื่นที่อาจรู้สึกท้อใจหรือถูกทอดทิ้ง การอุทธรณ์และความรักของเรา—อันเป็นคุณลักษณะและข้อกำหนดพื้นฐานของความเป็นชาวคริสต์—ต้อง *ไม่* ถูกตีความว่าเป็นการรอมชอมพระบัญญัติ ดังที่จอร์จ แมคโดนัลด์เคยกล่าวไว้ในสถานการณ์เช่นนี้ว่า “เราไม่ได้มีหน้าที่จะต้องพูดทุกสิ่งที่เรา [เชื่อ] แต่เรามีหน้าที่จะต้องไม่เป็น [เหมือน] สิ่งที่เราไม่ [เชื่อ]”¹

เมื่อเราต้องตัดสินใจ

ในเรื่องนี้ บางครั้งอาจมีความเข้าใจผิดเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะในบรรดาคณานุ่มสาวผู้อาจคิดว่าเราไม่ควรตัดสินใจเรื่องใด ว่าเราต้องไม่ประเมินค่าในทุกรูปแบบ เราต้องช่วยกันในเรื่องนี้เพราะพระเจ้าช่วยให้รอดตรัสไว้อย่างชัดเจนว่าในบางสถานการณ์เราต้องตัดสินใจ เรามีหน้าที่ต้องตัดสินใจ—เช่นเมื่อพระองค์ตรัสว่า “อย่าให้ของบริสุทธิ์แก่สุนัข อย่าโยนไข่มุกให้แก่สุกร” (มัทธิว 7:6) สำหรับข้าพเจ้านั้นฟังเหมือนเป็นการตัดสินใจ ทางเลือกที่ไม่อาจยอมรับได้คือการยอมเป็นเหมือนโลกสมัยใหม่ที่มาตรฐานและศีลธรรมหย่อนยาน ซึ่งเมื่อถูกกดดันจนถึงจุดหนึ่งก็จะประกาศว่าสุดท้ายแล้ว *ไม่มีสิ่งใด* เป็นจริงชั่ววันรันดร์หรือศักดิ์สิทธิ์เป็นพิเศษ ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีจุดยืนของประเด็นใดสำคัญกว่าประเด็นอื่น ในพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์นั้นไม่จริงเลย

ในกระบวนการประเมินค่าที่วันนี้ไม่ได้เรียกร้องให้เรา *กล่าวโทษ* ผู้อื่น แต่เรียกร้องให้เราตัดสินใจทุกวันซึ่งสะท้อนให้เห็นวิจรรณญาณตัดสินใจ—และเราหวังให้เป็นการตัดสินใจที่ดี เอ็ดเดอร์ตัดสินใจ เอช. โอลด์ แห่งโครัมม์อัครสาวกสิบสอง เคยพูดถึงการตัดสินใจเหล่านี้ว่าเป็น “การพิพากษาชั่วคราว” ซึ่งเรามักจะต้องทำเพื่อความปลอดภัยของเราเองหรือความปลอดภัยของผู้อื่น ตรงข้ามกับสิ่งที่ท่านเรียกว่า “การพิพากษาสุดท้าย” ซึ่งทำโดยพระเจ้าเป็นเจ้าผู้ทรงทราบข้อเท็จจริงทั้งปวง² (พึงระลึกไว้ว่า ในพระคัมภีร์ที่

ในบางสถานการณ์ เราต้องตัดสินใจ “การตัดสินใจชั่วคราว” เพื่อความปลอดภัยของเราเองหรือเพื่อความปลอดภัยของผู้อื่น

ยกมากล่าวข้างต้น พระผู้ช่วยให้รอดตรัสว่านี่ต้องเป็น “การพิพากษาอย่างชอบธรรม” ไม่ใช่ การพิพากษาที่คิดว่าตนเป็นฝ่ายถูก ซึ่งแตกต่างกันอย่างมาก)

ตัวอย่างเช่น ไม่มีใครตำหนิบิดามารดาที่ห้ามลูกวิ่งออกไปที่ถนน ซึ่งมีการจราจรคับคั่ง แล้วเหตุใดจึงควรตำหนิบิดามารดาที่สนใจว่าลูกซึ่งอายุน้อยจะกลับบ้านก็โมงในตอนกลางคืน หรือพวกเขาควรออกเดทอายุเท่าใด หรือพวกเขาลองยาเสพติดหรือสู้อาเมก หรือล่องทะเลเมดิเตอร์เรเนียนหรือไม่ เรากำลังตัดสินใจ กำลังยืนหยัดและยืนยันคุณค่าของเราอีกครั้ง—สรุปคือ เราทำ “การพิพากษาชั่วคราว” —ตลอดเวลา หรืออย่างน้อยเราน่าจะเป็นเช่นนั้น

“คนอื่นไม่มีสิทธิ์เสรีอย่างนั้นหรือ”

คนหนุ่มสาวอาจสงสัยว่าจุดยืนนี้หรือนโยบายนั้นของศาสนจักรใช้ได้ในทุกกรณีหรือไม่ โดยกล่าวว่า “เรารู้ว่าเราควรปฏิบัติตัวอย่างไร แต่เหตุใดเราต้องบังคับให้คนอื่นยอมรับมาตรฐานของเรา พวกเขาไม่มีสิทธิ์เสรีอย่างนั้นหรือ เราไม่ได้กำลังคิดว่าตนเองชอบธรรมและดาวน์ตัดสิน โดยยึดยึดความเชื่อของเราให้ผู้อื่น เรียกร้องให้พวกเขา ทำเหมือนเราอยู่หรือ?” ในสถานการณ์เหล่านั้น ท่านจะต้องอธิบายโดยระวังความรู้สึกว่าเหตุใดจึงต้องปกป้องหลักการบางข้อและต่อต้านบาปบางอย่าง *ไม่ว่าจะพบสิ่งเหล่านี้ที่ใดก็ตาม* เพราะประเด็นและกฎเหล่านี้ไม่เพียงมีผลทางสังคมหรือการเมืองเท่านั้นแต่มีผลนิรันดร์ด้วย และแม้ไม่ประสงค์จะทำให้คนที่เชื่อต่างจากเราชุ่นเคือง แต่เราหวังยิ่งกว่านั้นคือจะไม่ทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าทรงชุ่นเคือง

คล้ายกับวัยรุ่นคนหนึ่งทีพูดว่า “ตอนนี้ฉันขับรถเป็นแล้ว ฉันรู้ว่าควรหยุดที่ไฟแดง แต่เราต้องดาวน์ตัดสินและพยายามทำให้ทุกคนหยุดที่ไฟแดงอย่างนั้นหรือ” ท่านต้องอธิบายต่อจากนั้นว่าเหตุใดเราจึงหวังให้ *ทุกคน* หยุดที่ไฟแดง ท่านต้องทำสิ่งนี้โดยไม่สับประมาทผู้ล่วงละเมิดหรือผู้ที่เชื่อต่างจากเราเพราะพวกเขามีสิทธิ์เสรีทางศีลธรรม แต่อย่าสงสัยเลยว่ามันอันตรายรอบด้านถ้าบางคนเลือกไม่เชื่อฟัง

เพื่อนหนุ่มสาวของข้าพเจ้า มีความเชื่อหลากหลายมากในโลกนี้ และมีสิทธิ์เสรีทางศีลธรรมสำหรับทุกคน แต่ไม่มีใครมีสิทธิ์กระทำประหนึ่งว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของไม่เคยตรัสเรื่องนี้ หรือประหนึ่งว่าพระบัญญัติจะมีความสำคัญก็ต่อเมื่อสาธารณชนเห็นชอบเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

ข้าพเจ้าทราบที่ไม่มีความสามารถใดสำคัญไปกว่า และไม่มี ความสุจริตใดยิ่งใหญ่สำหรับเรามากไปกว่าการเดินทางในเส้นทางที่ระมัดระวัง—โดยมีจุดยืนทางศีลธรรมตามสิ่งที่พระเจ้าทรงประกาศไว้และรักษากฎที่พระองค์ประทานไว้ แต่ทำสิ่งนี้ อย่างมีการอุทิศธรรม พร้อมด้วยความเข้าใจและจิตกุศลอันยิ่งใหญ่ นั่นเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก—คือแยกแยะโดยเด็ดขาดระหว่างบาปกับคนบาป! ข้าพเจ้ารู้จักการแยกแยะที่ทำได้ยากยิ่งกว่านี้ ไม่ก็อย่าง และแม้บางครั้งยากเกินกว่าจะอธิบาย แต่เราต้องพยายามทำให้ได้เช่นนั้นด้วยความรัก ■

ดัดแปลงจากการให้ข้อคิดทางวิญญาณซีอีเอสเมื่อวันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 2012 คู่มือปราศรัยฉบับเต็มเป็นภาษาอังกฤษเรื่อง “Israel, Israel, God Is Calling” ที่ cesdevotionals.lds.org

อ้างอิง

1. จอร์จ แม็คโดนัลด์, *The Unspoken Sermons* (2011), 264.
2. ดู คัลลิน เอช. โอ๊คส์, “‘Judge Not’ and Judging,” *Ensign*, ส.ค. 1999, 6–13.

“ฉันรู้ว่า ควรจะหยุดที่ไฟแดง แต่เราต้องดาวน์ตัดสิน และพยายามทำให้ทุกคนหยุดที่ไฟแดงอย่างนั้นหรือ”

โดย เดวิด ดิกสัน
นิตยสารศาสนจักร

ให้อภัย

คุณ
ใน
กระจก

ถ้าเรากลับใจแล้วและรู้สึกว่
พระเจ้าทรงให้อภัยเรา
เหตุใดบางครั้งเราจึง
ให้อภัยตัวเองได้ยาก

ปรับปรุงที่เสี้ยว

คนมากมายในยุคปัจจุบันนี้ภาพชีวิตที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ไม่ออก ห้องมืดสามารถสว่างจ้าได้ทันทีที่กดสวิตช์ งานง่าย ๆ ที่ไม่นานมานี้ต้องรอรุ่งสว่างหรือต้องทำใต้แสงเทียนหรือบัดนี้สามารถทำสำเร็จได้ง่ายด้วยความช่วยเหลือของสิ่งประดิษฐ์ที่สร้างได้ไม่ง่ายเลย

โรมัส เอดิสันทำงานหลายปีและลองใช้วัสดุต่าง ๆ กว่า 1,000 ชนิดก่อนจะพบเส้นใยที่เหมาะสม (หลอดเส้นบาง ๆ ที่อยู่ตรงใจกลางหลอดไฟ) ซึ่งสามารถให้แสงสว่างเป็นเวลานาน เอดิสันเป็นคนมองโลกในแง่ดี เขามองว่าวัสดุแต่ละอย่างที่ใช้ไม่ได้เป็นเพียงหินปูทางไปสู่การค้นพบสิ่งที่จะใช้ได้ และเมื่อเขาค้นพบ โลกจึงไม่เหมือนเดิมอีกเลย

มองหาตัวเอง

มีเรื่องราวที่สร้างแรงบันดาลใจอีกนับไม่ถ้วนเกี่ยวกับนักกีฬา นักคิด ศิลปิน และอีกหลายคนผู้วิริยวิธีเรียนรู้จากความผิดพลาดของตนและพยายามต่อไป พยายาม พยายาม แล้วจึงประสบความสำเร็จ—นี่เป็นโครงเรื่องที่ดูเหมือนเราจะฟังไม่เบื่อ เว้นเสียแต่ว่าวีรบุรุษของเรื่องนั้นบังเอิญเป็นตัวเราเอง

ในแง่ของการรักษาพระบัญญัติ พวกเรามากมายเหลือเกินเรียกร้องความดีพร้อมอย่างต่อเนื่องจากตัวเราเอง นี่เหมือนกับการคาดหวังว่าจะสร้างสิ่งประดิษฐ์หนึ่งล้านดอลลาร์ขึ้นต่อไปโดยไม่ต้องปรับแนวคิดเดิม หรือหวังจะได้ตำแหน่งชนะเลิศโดยไม่แพ้แม้แต่เกม

เดียวในช่วงฤดูการแข่งขัน เมื่อเราทำบาปและบกพร่อง บ่อยเหลือเกินที่เราให้อภัยตนเองไม่ได้และยังพยายามต่อไป

ประธานาธิบดีเทอร์ เอฟ. อุคท์ดอร์ฟ ที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุดสอนว่า “เมื่อพระเจ้าทรงเรียกร้องเราให้อภัยมนุษย์ทั้งปวง นั้นรวมถึงการให้อภัยตนเอง บางครั้งจากคนทั้งโลก คนที่ให้อภัยยากที่สุด—ซึ่งบางทีอาจเป็นคนที่ปรารถนาการให้อภัยของเรามากที่สุด—คือคนที่กำลังมองตอบเราในกระจกนั่นเอง”¹

จิตวิญญาณเปลี่ยนแปลง

แต่เราจะทำเช่นนั้นได้อย่างไร การศึกษาชีวิตของแอมันศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์สามารถเพิ่มมุมมองได้

ประสบการณ์เผยแผ่ศาสนาของแอมันในบรรดาชาวเลมันทั้งห้าอัครรย์และสร้างแรงบันดาลใจไม่ต่างกัน จากการปกป้องแกะของกษัตริย์ไปจนถึงการสั่งสอนกษัตริย์ลาโมโน ไปจนถึงการช่วยนำพระกิตติคุณไปให้คนทั้งประเทศ ชีวิตและการปฏิบัติศาสนกิจของแอมันยังคงเป็นเรื่องที่สร้างแรงบันดาลใจอย่างมากเรื่อง

หนึ่งในพระคัมภีร์ทั้งหมด

ทว่าแอมันผู้สั่งสอนชาวเลมันด้วยพลังไม่ได้เป็นคนชอบบรกรรมที่เปี่ยมด้วยศรัทธาตลอดเวลา เขาทำผิดพลาด—ผิดพลาดอย่างร้ายแรง ในฐานะบุตรคนหนึ่งของโมไซยาห์ แอมันเคยถูกขับอยู่ในบรรดาคนที่เที่ยว “หาทางทำลายศาสนจักร, เพื่อนำผู้คนของพระเจ้าให้หลงผิด, ทำตรงกันข้ามกับพระบัญญัติของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ” (โมไซยาห์ 27:10)

แอมันกับพี่น้องของท่านและแอลมาผู้บุตรทำลายงานของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากจนเทพของพระเจ้ามาปรากฏต่อพวกเขา โดยพูด “ประหนึ่งด้วยเสียงของฟ้าร้อง, ซึ่งทำให้แผ่นดินโลกที่พวกเขาอยู่นอยู่สั่นสะเทือน” (โมไซยาห์ 27:11) เพื่อขอให้พวกเขากลับใจ

เห็นชัดว่าแอมันกระทำการล่วงละเมิดร้ายแรงซึ่งเขาต้องกลับใจ และเขากลับใจทว่าจะเป็นอย่างไรถ้าเขาไม่ให้อภัยตนเองจะเป็นอย่างไรถ้าเขาไม่ไปทำงานเผยแผ่เพราะเชื่อว่าสายเกินไปสำหรับเขา ถ้าเขาไม่ไป เขาย่อมไม่สามารถชื่นชมยินดีพร้อมพี่น้องในอีกหลายปีต่อมากับความสำเร็จของพวกเขาในบรรดาชาวเลมัน “บัดนี้ดูเถิด, เราจะมองไปและเห็นผลการทำงานของเราได้; และมันน้อยหรือ?” แอมันถามพี่น้องของท่าน “ข้าพเจ้ากลัวแก่ท่าน, ไม่เลย, มันมาก; แท้จริงแล้ว, และเราเป็นพยานถึงความจริงใจของคนเหล่านั้น, เพราะความรักของพวกเขาที่มีต่อพี่น้องพวกเขาและต่อเราด้วย” (แอลมา 26:31) หลายคนมาสู่ความจริงเนื่องด้วยงานเผยแผ่ศาสนาของพวกเขา

ซ้าย: ภาพถ่าย © Thinkstock/Stockphoto; ขวา: ภาพถ่าย © Thinkstock/Hemera

กลับคืน

เอ็ลเดอร์เจ็ฟฟรีย์
เอ็ม. โฮเวิน แห่ง
สวากเจ็ดสิบ
สอนว่าการชดใช้

สามารถนำเอาชีวิตเรากลับคืนมาและ
ชำระชีวิตเราให้ศักดิ์สิทธิ์ได้ ชมวีดิทัศน์
“Reclaimed” ที่ [lds.org/pages/
mormon-messages#reclaimed](https://www.lds.org/pages/mormon-messages#reclaimed)

อันตรายของความท้อแท้

แม้จะมีคำแนะนำที่ชัดเจนเช่นนั้นจาก
ผู้นำศาสนจักรและแบบอย่างจากพระคัมภีร์
แต่พวกเราบางคนยังคงเชื่อว่าเราเป็นข้อ
ยกเว้นสำหรับการชดใช้ เราไม่มีทางได้รับ
การช่วยให้รอด เราไม่สามารถทิ้งภาระ
หนักของความรู้สึกผิดของเราได้ แม้จะ
กลับใจอย่างจริงใจแล้วก็ตาม บางคน
อาจจะเลิกพยายามไปเลย

แล้วเหตุใดจะต้องตั้งตัวเองขึ้นจากพื้น
ถ้ายังจะต้องล้มลงไปอีก อย่างน้อยนั่น
คือสิ่งที่ปฏิบัติขอยากให้ท่านคิด วิธีคิด
เช่นนั้นไม่เพียงทำให้วิญญาณและ
อารมณ์เสียหายเท่านั้นแต่เป็นเท็จ
อย่างสิ้นเชิงด้วย

พระคัมภีร์สอนเราว่าการชดใช้ของ
พระเจ้าช่วยให้รอดไม่มีขอบเขตและมี
ผลต่อทุกคน “[พระเจ้า] ตรัสว่า มา
เถิด ให้พวกเราสู่ความกัน

ถึงบาปของเจ้าเป็น
เหมือนสีแดงเข้ม ก็จะมี
ขาวอย่างหิมะ ถึง
มันจะแดงเหมือน
ผ้าแดงก็จะ
เป็นอย่าง
ขนแกะ”

(อิสยาห์ 1:18) เราสามารถ ประสบความสำเร็จได้ เราสามารถลองอีกครั้งได้ และ
เรามีความช่วยเหลือของพระเจ้าทุกก้าว
ระหว่างทาง

ไม่เคยสายเกินไป

เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่ง
โครัมมิอัครสาวกสิบสอง ให้คำแนะนำที่
ชัดเจนว่าอย่ายอมแพ้ “ไม่ว่าท่านจะ
พลาดโอกาสไปแล้วกี่ครั้ง ไม่ว่าท่านจะ
รู้สึกว่าการพลาดไปมากเพียงใด หรือ
พระสวรรคตที่ท่านคิดว่าไม่มี หรือไม่ว่าท่าน
จะรู้สึกว่าเดินทางออกมาไกลจากบ้าน
จากครอบครัวและพระเจ้าเพียงใด
ข้าพเจ้าเป็นพยานว่าท่านยังไม่ได้เดินทาง
ไปไกลเกินเอื้อมพระหัตถ์แห่งความรักของ
พระเจ้า เป็นไปไม่ได้ที่ท่านจะจมดิ่งลงไป
ลึกกว่าความสว่างอันไม่มีขอบเขตจาก
การชดใช้ของพระคริสต์จะส่องถึง”²

เอ็ลเดอร์ฮอลแลนด์สอนเราเพิ่มเติมให้
เพ่งมองไปที่พระคุณความดีของพระเจ้าเป็น
เจ้า “สูตรสำเร็จของศรัทธาคือดำเนินต่อ
ไป พยายามต่อไป ทำจนสำเร็จ และให้
ความวิตกกังวลก่อนหน้า—ไม่ว่าจะเกิด
ขึ้นจริงหรือคิดไปเอง—กลืนหายไปกับ
ความสิ้นเหลือของรางวัลสุดท้าย”³

ปากกาเคมีหมึกถาวร

โดย ดานี ดันอะเวย์ โรวัน

รอยความผิดพลาดของเราไม่ต้องคงอยู่ถาวร การมีมือสะอาด
ย่อมคุ้มค่า แม้จะเจ็บปวด

เปี่ยมด้วยความหวัง

แม้จะทำเล่นกับบาปไม่ได้ แต่การกลับใจทำได้จริง การชดใช้ของพระเจ้าช่วยให้รอดเปิดโอกาสให้เริ่มต้นใหม่ แจกเช่นแอมันที่พบการให้อภัย ท่านก็สามารถพบได้เช่นกัน

โดยแท้แล้วเราสามารถหวังวันที่สดใสกว่าได้ อัครสาวกเปาโลสอนว่า “ขอพระเจ้าแห่งความหวังโปรดให้ท่านบริบูรณ์ด้วยความชื่นชมยินดี และสันติสุขในความเชื่อเพื่อท่านจะได้เปี่ยมด้วยความหวังโดยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” (โรม 15:13)

เพราะของประทานแห่งการกลับใจ เราทุกคนจึงสามารถเชื่อในตนเองได้อีกครั้ง ■

อ้างอิง

1. ดู ดีเทอร์ เอฟ. อุลท์คอร์ท, “ผู้มีใจกรุณาอ้อมได้รับพระกรุณา,” *เล็ยโฮนา*, พ.ศ. 2012, 75.
2. ดู เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “คนงานในสวนองุ่น,” *เล็ยโฮนา*, พ.ศ. 2012, 33.
3. เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “คนงานในสวนองุ่น,” 32.

หนึ่งสัปดาห์หลังจากเรียนจบมัธยมปลาย ดิฉันย้ายไปอีกด้านหนึ่งของประเทศเพื่ออยู่กับครอบครัวของพี่สาวในช่วงฤดูร้อนก่อนเริ่มเรียนวิทยาลัยในฤดูใบไม้ร่วง

ดิฉันมีเพื่อนบ้าง ส่วนใหญ่เรียนวิทยาลัยและอายุมากกว่า คืนวันเสาร์วันหนึ่งเพื่อนใหม่สองคนมารับดิฉันไปฟังวงดนตรีมีชื่อเสียงวงหนึ่งมาเล่นที่สโมสรในท้องถิ่น

ขณะที่เราจอตริ ดิฉันเริ่มรู้สึกกังวลเล็กน้อยแต่ไม่ยอมท้วงและล้มเลิกค่านั้น เราเข้าไปในสโมสร ผู้ชายหลังเคาน์เตอร์ขอดูใบขับขี่ของดิฉัน เขาใช้ปากกาเคมีสีดำหมึกถาวรขีดพาดข้อนิ้วมือทั้งสองข้างของดิฉันโดยไม่บอกกล่าว

ดิฉันมองดูด้วยความประหลาดใจ ดิฉันรู้ว่าเขาขีดมือของดิฉันเพื่อแสดงให้เห็นว่าดิฉันอายุน้อยเกินกว่าจะซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เคาน์เตอร์เครื่องดื่ม

ดิฉันรู้สึกไม่สบายใจทันที คนที่นั่นทั้งดื่มและสูบบุหรี่

ดิฉันเสียใจที่ต้องบอกว่าดิฉันไม่กล้าออกจากที่นั่นตอนนั้น หลังจากนั้นประมาณ 30 นาที เพื่อนคนหนึ่งถามว่าดิฉันรู้สึกสบายดีหรือไม่ ดิฉันบอกเขาว่าดิฉันปวดศีรษะกับเสียงเพลงและควันบุหรี่ เขาเสนอตัวพาดิฉันกลับบ้านและดิฉันยอมรับด้วยความขอบคุณ

ดิฉันรีบเข้าห้องน้ำที่บ้านพี่สาวและถูรอยหมึกสีดำเหล่านั้นออกจนมือเจ็บ ดิฉันอยากล้างสีละลึกลงด้วยมือเหล่านั้น

ในวันรุ่งขึ้น และต้องการให้มือสะอาดจริงๆ แต่ยังเห็นเส้นสีดำจางๆ สองเส้นบนผิวสีชมพูที่ยังแสบๆ ของดิฉัน

ก่อนเข้านอน ดิฉันสวดอ้อนวอนทูลขออภัยที่ไม่กล้าพอจะออกมา—และยิ่งกว่านั้นคือ ไม่กล้าพอที่จะไม่เข้าไปในนั้นตั้งแต่แรก ดิฉันสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์ว่า จะไม่ยอมให้ตนเองตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้นอีก

เช้าวันรุ่งขึ้นดิฉันสามารถลบรอยที่เหลือได้เกือบหมด และมือเกือบสะอาดหมดจด เมื่อดิฉันรับศีลระลึก ดิฉันคิดว่าบาปก็เหมือนรอยสีดำเหล่านั้น เราต้องพยายามถึงแม้จะเจ็บปวด แต่เราสามารถกลับใจได้ และลบบาปของเราผ่านพลังการชดใช้และสะอาดจากรอยดำในชีวิตเรา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

ความซื่อสัตย์ & ความสุจริต

ในฐานะสานุศิษย์ของ
พระคริสต์ คุณลักษณะ
ส่วนตัวเหล่านี้แสดงให้เห็น
ตัวตนจริง ๆ ของเรา

โดย เอ็ลเดอร์
คริสทอฟเฟล
ไกลเด็น จูเนียร์
แห่งสวากเจ็ดสิบ

ที่ การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศของ
สมาคมอเมริกันฟุตบอล โจเซฟ
บี. เวิร์ธลิน มีสิ่งที่ท่านเรียกว่า
“ประสบการณ์นิยามชีวิต” ระหว่างการ
แข่งขันครั้งสำคัญมาก

“ในเกมซ้ำพเจ้าต้องอุ้มบอลวิ่งไปกลาง
สนามเพื่อทำคะแนนจากการทัชดาวน์”
ท่านกล่าว “ซ้ำพเจ้าอุ้มบอลและโผล่เข้าไป
ที่เส้น ซ้ำพเจ้ารู้ว่าซ้ำพเจ้าอยู่ใกล้เส้นชัย
แต่ไม่รู้ว่าใกล้ขนาดไหน ถึงแม้ว่าซ้ำพเจ้า
จะถูกทับบอยู่ใต้กองผู้เล่น แต่ซ้ำพเจ้ายืนนิ้ว
มือไปข้างหน้านิดเดียวก็สัมผัสได้ว่าเส้น
ชัยอยู่ห่างออกไปแค่สองนิ้ว (5 เซนติเมตร)

“ในตอนนั้น ซ้ำพเจ้าถูกล่อลวงให้ผลัก
บอลไปข้างหน้า ซ้ำพเจ้าทำได้ ... แต่
ซ้ำพเจ้านึกถึงคำพูดของคุณแม่ ‘โจเซฟ’
ท่านมักจะพูดกับซ้ำพเจ้า ‘ทำสิ่งที่ถูกต้อง
ไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไร ทำสิ่งที่ถูกต้อง
แล้วทุกอย่างจะดีเอง’

“ซ้ำพเจ้าต้องการคะแนนจากทัชดาวน์
นั้นมาก แต่นอกเหนือจากการเป็นวีรบุรุษ
ในสายตาเพื่อน ๆ แล้ว ซ้ำพเจ้าต้องการ
เป็นวีรบุรุษในสายตาของคุณแม่ด้วย ดัง
นั้นซ้ำพเจ้าจึงปล่อยบอลไว้ตรงนั้น—ห่าง
จากเส้นชัยสองนิ้ว”¹ เอ็ลเดอร์เวิร์ธลิน
(1917–2008) ต่อมารับใช้เป็นสมาชิก
โคออร์ดิเนเตอร์สวากสิบสอง

ทำสิ่งถูกต้อง

การตัดสินใจของเอ็ดเดอร์เวิร์ธลินเป็นแบบอย่างยอดเยี่ยมของคนที่ไม่ยอมเสียความสุจริตของตน ความซื่อสัตย์และความสุจริตทดสอบอุปนิสัยของเรา เรียกร้องให้เราทำหรือพูดสิ่งถูกต้องเสมอไม่ว่าสถานการณ์เป็นอย่างไรหรือคนอื่นจะคิดอย่างไร

มาตรฐานหนึ่งใน *เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* คือความซื่อสัตย์และความสุจริต ในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้ายและผู้ติดตามพระคริสต์ พระองค์ทรงคาดหวังให้เรา “ซื่อสัตย์ต่อตนเอง ผู้อื่น และพระเจ้า เป็นเจ้าตลอดเวลา การเป็นคนซื่อสัตย์หมายถึงการเลือกไม่พูดปด ไม่ลักทรัพย์ ไม่คดโกง หรือไม่หลอกลวงไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ...

“ความซื่อสัตย์สัมพันธ์แนบแน่นกับความสุจริต ความสุจริตหมายถึงการคิดและทำสิ่งถูกต้องตลอดเวลา ไม่ว่าจะส่งผลอย่างไรก็ตาม เมื่อท่านมีความสุจริต ท่านย่อมเต็มใจดำเนินชีวิตตามมาตรฐานและความเชื่อของท่านแม้ไม่มีใครเห็น”²

เป็นสานุศิษย์

จุดประสงค์ของเราในสภาพการทดลองของชีวิตมรรตัยคือเป็น “วิสุทธิชนผ่านการชดใช้ของพระคริสต์” (โมไซยาห์ 3:19) การเป็นวิสุทธิชนไม่มากหรือน้อยไปกว่าการเป็นสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระคริสต์ นี้ไม่ยากอย่างที่ท่านคิด ท่านอาจรู้อยู่แล้วว่าทำอย่างไร อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม และบางครั้งความพยายามดังกล่าวเรียกร้องจากเรามาก แต่เราทำได้

พระคัมภีร์มอรมอนสอนว่า “เพราะคุณเกิด, พระวิญญาณของพระคริสต์ประทานให้มนุษย์

ทุกคน, เพื่อเขาจะรู้ความดีจากความชั่ว; ดังนั้น, ข้าพเจ้าจึงแสดงวิธีตัดสินใจให้ท่าน; เพราะทุกสิ่งที่เชื่อเชิญให้ทำดี, และชักชวนให้เชื่อในพระคริสต์, ส่งมาโดยเดชานุภาพและของประทานของพระคริสต์; ดังนั้นท่านจะรู้ด้วยความรู้อันสมบูรณ์ว่านี่เป็นของพระเจ้า” (โมโรไน 7:16)

ในฐานะสานุศิษย์ของพระคริสต์ท่านจะค้นพบวิธีพูดและทำโดยถนอมตนเองว่า “พระเยซูจะทรงทำอะไร” ความรู้สึกนึกคิดจะตามมา และเมื่อท่านทำตามความรู้สึกเหล่านี้ ท่านจะได้รับพยานด้วยตนเองว่าท่านได้กระทำถูกต้องแล้ว แต่เป็นจริงเช่นกันที่บางครั้งท่านอาจต้องรอสักครู่เพื่อดูผลจริง ๆ และพรของการกระทำที่ซื่อสัตย์ของท่าน

เป็นคนซื่อสัตย์อย่างสมบูรณ์

เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน เตือนเราว่า “ความไม่ซื่อสัตย์ทำลายท่านและทำลายผู้อื่นเช่นกัน ถ้าท่านพูดปด ลักทรัพย์ ขโมยของตามร้าน หรือคดโกง ท่านทำลายวิญญาณของท่านและความสัมพันธ์ของท่านกับผู้อื่น การเป็นคนซื่อสัตย์จะเพิ่มโอกาสของท่านในอนาคตและเพิ่มความสามารถที่จะรับ การนำทางจากพระวิญญาณ

การสวดอ้อนวอนทุกวัน ศึกษาพระคัมภีร์ และประยุกต์ใช้คำสอนของศาสดาพยากรณ์ที่มีชีวิตสร้างความซื่อสัตย์และความสุจริตในตัวเรา

บริสุทธิ์”³

วิธีวัดความสุจริตใจและความซื่อสัตย์โดยสมบูรณ์คือสิ่งที่ท่านทำเมื่อไม่มีใครแกล้งรู้ว่าท่านคิด พูด หรือทำอะไร ในฐานะสานุศิษย์ที่แท้จริงของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เราไม่สามารถเป็นหรือทำน้อยกว่าที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงแสดงให้เราเห็น เรามีของประทานอันหาได้เทียบได้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนว่า “แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้นจะทรงสอนพวกท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เรากล่าวกับท่านแล้ว” (ยอห์น 14:26)

พระผู้ช่วยให้รอดประทานพลังยิ่งใหญ่ให้เราซึ่งมาจากการสวดอ้อนวอนทุกวัน ศึกษาพระคัมภีร์ อ่านถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์และอัครสาวกที่มีชีวิต การปฏิบัติประจำวันเหล่านี้สร้างความซื่อสัตย์และความสุจริตในตัวเรา ฟังจดจำว่า ในฐานะสานุศิษย์ของพระคริสต์และสมาชิกศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ความซื่อสัตย์ของท่านคือการแสดงให้เห็นความสุจริตของท่านและตัวตนจริง ๆ

ของท่าน ■

อ้างอิง

- ดู โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน, “บทเรียนชีวิตที่เรียนรู้,” *เลียโฮนา*, พ.ศ. 2007, 58.
- เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน* (จุลสาร, 2011), 19.
- เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน*, 19.

คืนให้ ด้วยความภูมิใจ

ดิฉันไม่อยากเป็นขโมย แม้ไม่ตั้งใจก็ตาม

โดย วาเลรี เบสต์

หลังเลิกเรียนตอนเย็น ดิฉันแวะที่ร้านวัตถุโบราณร้านเล็กๆ ก่อนกลับบ้าน—กระทู้ที่ดิฉันอยากทำให้เสร็จแม้ฝนจะตกหนักขึ้นเรื่อย ๆ ดิฉันเป็นคนเดียวในร้าน และผู้หญิงที่ทำงานในนั้นช่วยดิฉันเรื่องตะเกียงที่ดิฉันหมายตาไว้

ขณะที่เธอเปิดดูใส่สินค้า ดิฉันสังเกตเห็นสร้อยข้อมือสีสังสไตต์ตั้งโชว์บนเคาน์เตอร์ ดิฉันเอื้อมไปหยิบมาหนึ่งเส้น ขณะที่เธอยกตะเกียงใส่ดู เธอปิดไปถูกสร้อยข้อมือที่ตั้งโชว์ และประมาณครึ่งหนึ่งกระจายเกลื่อนพื้น เธอไม่สบอารมณ์นัก แต่ก็คิดค่าตะเกียงที่ดิฉันซื้อจนเสร็จ ดิฉันออกจากร้าน ถือร่มข้างหนึ่ง อีกข้างหนึ่งถือถุงตะเกียง

ดิฉันเดินกลับบ้าน ถอดรองเท้าบูทที่เปียกและเปิดเพลงฟัง ขณะตั้งตะเกียงออก ดิฉันสังเกตเห็นของบางอย่างอยู่ก้นถุง สร้อยข้อมือสีแดงนั่นเอง จะต้องหล่นจากที่ตั้งโชว์ลงมาในถุงของดิฉันแน่เลย ดิฉันยิ้ม พลังคิดว่านี่เริ่มจะคล้ายกันมากกับเรื่องหนึ่งจากคู่มือเยาวชนหญิงเล่มเก่า “ต่อจากนั้นวาเลรีก็นึกถึงบทเรียนที่เธอเพิ่งเรียนในชั้นเรียนกุสสตรี”

ดิฉันโยนสร้อยข้อมือไปบนเตียงและ

เสียบปลั๊กตะเกียง ซึ่งให้แสงสีแดงเรื่อในยามบ่ายครึ้ม ดิฉันมองออกนอกหน้าต่างฝนตกหนักขึ้นเรื่อย ๆ และหิมะบนพื้นเปลี่ยนเป็นโคลนสกปรก

ดิฉันมองดูสร้อยข้อมือ สีของมันแดงเหมือนเซอร์ ดิฉันสวมสร้อยข้อมือ ป้ายราคาแกว่งไปมา—20 ดอลลาร์ ดิฉันจะนำไปคืนแน่นอน ดิฉันไม่เคยคิดว่าจะไม่คืน ดิฉันถอดสร้อยข้อมือวางไว้บนกองหนังสือที่คิดจะเอาเก็บเข้าที่ ดิฉันเดินไปอีกห้องหนึ่งเพื่อชงช็อกโกแลตร้อน

จากนั้นก็เดินกลับเข้ามาในห้องนอน ดิฉันผัดเวลาเก็บหนังสือเข้าที่นานเท่าใดแล้ว พักหนึ่งแล้ว สร้อยข้อมือจะอยู่ที่นั่น นานเท่าใดกว่าดิฉันจะนำไปคืน

ดิฉัน ตั้งใจ จะนำไปคืน แต่จะคืนเมื่อใด ดิฉันจะรอจนกว่าจะรู้สึกไม่กล้านำไปคืนอย่างนั้นหรือ ดิฉันจะลืมนำไปคืนหรือไม่

ดิฉันดั่งเล็กรุ่นหนึ่ง มองออกนอกหน้าต่างอีกครั้ง ดิฉันนึกถึงเท้าที่เพิ่งอุ่นขึ้น ดิฉันนึกถึงช็อกโกแลตร้อนอร่อย ๆ

จากนั้นก็คว้าสร้อยข้อมือ หยิบรองเท้าบูทมาสวม และกลับไปร้าน

เมื่อมาถึงร้าน ผู้หญิงคนนั้นกำลังช่วยคนอื่นอยู่ ดิฉันยืนรอ เมื่อเธอเสร็จแล้ว ดิฉันดึงสร้อยข้อมือออกจากกระเป๋าเสื้อกันหนาว อธิบายว่าสร้อยเส้นนั้นมาอยู่

กับดิฉันได้อย่างไร เธอมองด้วยความ
ประหลาดใจ งงเล็กน้อย กล่าวขอบคุณ
และนั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้น เธอไม่ได้ให้รางวัล
ตอบแทนความซื่อสัตย์ของดิฉัน เธอไม่ได้
กล่าวขอบคุณมากเกินความจำเป็น และ
ไม่มีใครมองเห็น

ขณะเดินกลับบ้าน ดิฉันคิดว่าดิฉัน
ถือว่าตนเองเป็นคนซื่อสัตย์เสมอมา นั่น
เป็นคุณสมบัติที่ดิฉันเห็นค่าและมองหาใน
ผู้อื่น แต่ความซื่อสัตย์ที่แท้จริง เหมือนรัก
แท้และจิตกุศลที่แท้จริง เป็นคุณลักษณะ
ที่ต้องกระทำ ไม่ว่าจะความตั้งใจของดิฉัน

จะน่ายกย่องและจริงใจเพียงใด แต่ดิฉัน
เป็นคนซื่อสัตย์ก็ต่อเมื่อสวมรองเท้าบูท
เดินตากฝนไปทำตามที่ตั้งใจไว้เท่านั้น
ดิฉันรู้สึกถึงข้อมือที่ว่างเปล่าในเสื้อ
คลุมกันหนาวของตนเองและยิ้มบาง ๆ ■
ผู้เขียนอาศัยอยู่ในนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา

พลังในพันธสัญญา

เมื่อท่านได้ยินคำว่า **พันธสัญญา** ท่านนึกถึงอะไร ถ้าท่านบอกว่า “สัญญาสองทางกับพระเจ้า” ท่านพูดถูก แต่พันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์เป็นยิ่งกว่านั้น ในสัญญาศักดิ์สิทธิ์ดังกล่าวมีอำนาจ พลัง ความปลอดภัย และสันติสุข เมื่อท่านใช้เวลาไตร่ตรองพันธสัญญาที่ท่านทำไว้และจะทำในชีวิตท่าน เมื่อท่านรักษาพันธสัญญาในส่วนของท่าน ท่านเริ่มรู้สึกและดำเนินชีวิตต่างจากเดิม พันธสัญญามีอิทธิพลต่อวิถีที่ท่านกระทำและจิตใจท่านในการเลือกของท่าน

พันธสัญญาสร้างสรรคี่สิ่งพิเศษในชีวิตเยาวชนดังนี้

“พันธสัญญาทำให้คุณอยู่บนทางคับแคบและแคบ ช่วยให้คุณดำเนินชีวิตดีขึ้น และมีความเข้าใจมากขึ้น”

มาร์คส์ เอ. อายุ 17 ปี, ยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

“การที่ผมได้ทำพันธสัญญากับพระบิดาบนสวรรค์เปิดโอกาสให้ผมเติบโตทางวิญญาณและเป็นสมาชิกที่ซื่อสัตย์มากขึ้น ทุกครั้งที่ผมจะทำงานอย่าง ผมจะนึกถึงพันธสัญญาที่ท่านทำไว้กับพระบิดาบนสวรรค์และถามตนเองว่าผมกำลังรักษาสัญญาที่ท่านทำไว้กับพระองค์เมื่อครั้งรับบัพติศมาและเมื่อครั้งรับฐานะปุโรหิตหรือไม่ พันธสัญญาที่ผมทำกับพระบิดาบนสวรรค์ช่วยให้ผมอยู่อย่างเข้มแข็ง

ในพระกิตติคุณและวันหนึ่งจะกลับไปหาพระองค์”

อีเฟรน วี. อายุ 14 ปี, นิวซีแลนด์

“ผมจำได้เมื่อรับบัพติศมา—นั่นเป็นความสุขที่สุดที่ผมเคยรู้สึก เพราะนั่นเป็นพันธสัญญาครั้งแรกของผม ครั้งต่อมาคือเมื่อผมได้รับฐานะปุโรหิต นั่นเป็น

ความรู้สึกแบบเดียวกัน ผมยิ้มกว้างเมื่อตระหนักว่าผมได้ทำพันธสัญญากับพระเจ้า เมื่อผมได้ยินเพื่อน ๆ หัวเราะเยาะศาสนจักร ผมจะนึกถึงความสุขนั้นและระลึกว่านั่นคือพันธสัญญากับพระเจ้า ไม่ใช่กับผู้คน”

แบรดฟอร์ด เอ. อายุ 16 ปี, แอริโซนา สหรัฐอเมริกา

“การทำพันธสัญญาทำให้เรากับครอบครัวเราได้รับพรมากมาย ตัวอย่างเช่น การรับบัพติศมาทำให้เราสามารถเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้น พันธสัญญาที่เราทำกับพระบิดาบนสวรรค์สร้างศรัทธาที่เราจำเป็นต้องมีเพื่อจะแน่วแน่ในพระกิตติคุณต่อไป”

เนโอมิ เอ. อายุ 15 ปี, กัวกวาตาลาซารา เม็กซิโก

“ฤดูร้อนที่ผ่านมาดิฉันไปพระวิหารบ่อย ๆ เพื่อรับบัพติศมาแทนคนตาย การรักษาพันธสัญญาโดยไปพระวิหารและทำสิ่งถูกต้องทำให้ดิฉันได้รับพร

ดิฉันเครียดมากกับการสอบไล่ ดิฉันไปพระวิหารและนั่นทำให้ทุกอย่างดีขึ้น การรักษาพันธสัญญาทำให้ชีวิตดิฉันง่ายขึ้นมากและมีความสุขขึ้นมาก”

แม็คเคนนา เอ็ม. อายุ 18 ปี, แคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

“วันแรกของผมเมื่อเป็นมัคนายกส่งผ่านศีลระลึก ผมประหม่ามาก จากนั้นผมก็นึกถึงวันที่ผมรับบัพติศมา ผมรู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมรู้สึกสงบมากขึ้นโดยอัตโนมัติและสามารถส่งผ่านได้ดี”

เชอ เอ. อายุ 12 ปี, เม็กซิโกซิตี เม็กซิโก

บทเรียนวันอาทิตย์
หัวข้อประจำเดือนนี้:
ศาสนพิธีและพันธสัญญา

พันธสัญญา คือสัญญา และเป็นมากยิ่งขึ้นกว่านั้น

ร่วมวงสนทนา

ตลอดเดือนกรกฎาคมท่านจะได้ศึกษาเกี่ยวกับศาสนพิธีและพันธสัญญาในชั้นเรียนโครัมฐานะปุโรหิตเยาวชนหญิง และโรงเรียนวันอาทิตย์ของท่าน เขียนพันธสัญญาที่ท่านทำไว้และหวังว่าจะทำออกมาเป็นข้อ ๆ สิ่งที่ท่านเขียนบอกอะไรเกี่ยวกับวิธีที่ท่านต้องการดำเนินชีวิต ท่านอาจแบ่งปันความคิดของท่านกับคนอื่น ๆ โดยเป็นพยานที่บ้าน ที่โบสถ์ หรือผ่านสื่อสังคม

พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ทำให้ชาวคริสต์เข้มแข็ง
“ข้าพเจ้าขอให้ทุกท่านปฏิบัติตนให้คู่ควรและ

รับศาสนพิธีฐานะปุโรหิตทั้งหมดแล้วรักษาสัญญาที่ท่านทำโดยพันธสัญญา ในยามยากลำบากจงให้พันธสัญญาของท่านมาเป็นอันดับหนึ่งและเชื่อฟังอย่างเคร่งครัด ท่านจึงจะสามารถทูลขอด้วยศรัทธาอันไม่หวั่นไหวตามความจำเป็นของท่าน และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของจะทรงตอบ พระองค์จะทรงค้ำจุนท่าน”

เอ็ลเดอร์ ดี. ทอดด์ คริสทอฟเฟอร์สัน แห่งโครัมมัคร์สาวกสิบสอง, “พลังแห่งพันธสัญญา,” *เสี้ยวสนทนา*, พ.ศ. 2009, 27.

“ผมได้รับพรมากจากการรักษาพันธสัญญาของผม เพราะพันธสัญญาบัพติศมาพระวิญญูณบรสิฐที่จริงทรงช่วยผมตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ พันธสัญญาเมื่อคุณรับฐานะปุโรหิตเป็นการให้คำมั่นว่าจะใช้ฐานะปุโรหิตช่วยคนอื่น ๆ และรับใช้ นั่นช่วยให้ประจักษ์พยานของคุณเติบโตเมื่อคุณรับใช้”
เอริก เอ็น. อายุ 15 ปี, แอลเบอร์ตา แคนาดา

“คุณไม่สามารถทำอะไรตามใจและคาดหวังให้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของรักษาสัญญาของพระองค์ พระองค์ทรงคาดหวังมากจากคุณเพราะพระองค์ทรงทราบถึงศักยภาพที่คุณมี นั่นดึงดูดฉันให้สูงขึ้น”
เจ็ลลี เอช. อายุ 15 ปี, โคโลราโด สหรัฐอเมริกา

จากซ้าย: ภาพถ่ายประกอบโดย คริสตินา สมิธ และเดกรา โดมอนด์ © IRI; ส่วนหนึ่งจากภาพ พระคริสต์ทรงเรียกเปโตรและอันดรูว์, โดย แฮร์ริย์ แอนเดอร์สัน © IRI

การสั่งสิทธิ์
ในครอบครัว
สุดโหด

M

ระวัง

ยอดมนุษย์ทางวิญญาณ

ปีนียอดมนุษย์มาเยี่ยมบ้านเราในคืนวันจันทร์! ยอดมนุษย์แต่ละคนคล้ายกับสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัว มีพลังพิเศษเหนือมนุษย์ และสอนบทเรียนสำคัญที่เสริมสร้างประจักษ์พยานซึ่งกระตุ้นเราให้ปรับปรุงความสัมพันธ์ต่อกัน

ตัวอย่างเช่น สัปดาห์หนึ่ง ยอดมนุษย์สี่สหายสอนเราให้รู้วิธีป้องกันดวงตาของเราจากภาพยนตร์ รายการทีวี และนิตยสารที่ไม่เหมาะสม อีกสัปดาห์หนึ่ง ยอดมนุษย์หญิงทรงพลังอธิบายวิธีที่เราจะพัฒนาพลังเหนือมนุษย์โดยออกกำลังกายเป็นประจำ ผีเสื้อน้อยเจียบบบ ยอดมนุษย์ที่แต่งกายเหมือนผีเสื้อตัวยักษ์ สอนเราให้รู้วิธีหยุดกระซิบกระซาบและมีความคารวะที่โบสถ์และที่บ้าน หนูน้อยพุดไฟเราจะอธิบายว่าเราจะกล่าวชมกันมากขึ้นได้เมื่อไรและอย่างไร หนูน้อยสำนึกคุณ หนูน้อยดีใจอวย ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ ยอดหญิงพิทักษ์ความสุภาพ ยอดมนุษย์สอนศาสนา และยอดมนุษย์คนอื่น ๆ เข้าร่วมบทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัวของเราเช่นกัน

ผมรู้สึกขอบคุณที่สมาชิกในครอบครัวผมคิดอย่างละเอียดลึกซึ้งเกี่ยวกับปัญหาในครอบครัวที่พวกเขาต้องการแก้ไขในฐานะยอดมนุษย์ เราทุกคนตั้งตารอการสังสรรค์ในครอบครัว และเรามีเวลาที่พิเศษมากระหว่างยอดมนุษย์มาเยี่ยม ผมรู้สึกซาบซึ้งที่แต่ละครั้งเมื่อเราไตร่ตรองปัญหา

ในครอบครัว พระบิดาบนสวรรค์ทรงดลบันดาลให้เราเกิดแนวคิดที่จะสอนกันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นี่เป็นความทรงจำเกี่ยวกับยอดมนุษย์ที่เราจะจดจำไว้ตลอดไป ■

ริคเตอร์ ดับเบิลยู., สหรัฐอเมริกา

ประจักษ์พยานของพี่ชาย

คณแม่ของดิฉันทำงานทุกเย็นตั้งแต่ 9 ป้ายสามโมงจนถึงห้าทุ่ม แม้ว่าท่านจะไม่ได้กลับบ้านในคืนวันจันทร์ แต่ดิฉันกับพี่ชายตัดสินใจว่าเราจะจัดสังสรรค์ในครอบครัวด้วยตนเอง—สองคนพี่น้อง พี่ชายดิฉันไม่แข่งขันเป็นเวลาแปดปี แต่ระยะนี้เขาไปเรียนสถาบันและตัดสินใจเป็นผู้ให้ข่าวสารในคืนวันจันทร์ เขาแบ่งปันข้อคิดทางวิญญาณจากพระคัมภีร์ มอรมอนที่ดิฉันไม่เคยนึกถึงมาก่อน แม้ว่าจะเคยเรียนเซมินารีสี่ปีและทำความก้าวหน้าส่วนบุคคลมาแล้วก็ตาม พระวิญญาณที่ดิฉันรู้สึกเวลานั้นเป็นเหมือนกับที่ดิฉันหวังไว้เมื่อถึงเวลาที่ดิฉันจะมีผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควรวินบ้าน

ดิฉันซาบซึ้งใจที่พระบิดาบนสวรรค์ประทานโอกาสให้ดิฉันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวทุกสัปดาห์ผ่านการสังสรรค์ในครอบครัว ดิฉันรักพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ และดิฉันดีใจที่มีประสบการณ์สังสรรค์ในครอบครัวเรียบง่ายเช่นนี้กับพี่ชาย ■

อิชาดรา เอ., บราซิล

สว่างในความมืด

ดิฉันจะไม่มีวันลืมบทเรียนสังสรรค์ในครอบครัวที่เรามีในช่วงไฟดับ หากไม่มีแสงไฟเราจะอ่านอะไรไม่ได้ และดิฉันคิดว่า การสังสรรค์ในครอบครัวคงจะยุติกลางคืน

“เราจะสังสรรค์ในครอบครัวอย่างไรถ้าไม่สามารถอ่านข่าวสารจาก *เลียวไฮนา* หรือเราจะร้องเพลงจากเพลงสวดโดยไม่มีแสงไฟได้อย่างไร” ดิฉันนึกในใจ

โชคดีที่พี่สาวของดิฉันมาช่วยไว้ เธอมีความคิดที่ดีมากกว่าให้เราร้องเพลงสวดที่เราจำเนื้อร้องได้ขึ้นใจ จากนั้นแบ่งปันสิ่งที่เราเรียนรู้ในวันอาทิตย์ที่ผ่านมา เราทุกคนแบ่งปันหลักธรรมและเรียนรู้จากกัน ในความเห็นของดิฉัน การเรียนรู้ด้วยกันเป็นจุดประสงค์ของการสังสรรค์ในครอบครัว ดิฉันแน่ใจว่าพระเจ้าพอพระทัยมากที่เรารักษาพระบัญญัติเรื่องการสังสรรค์ในครอบครัว แม้ไม่มีแสงไฟ

ดิฉันทราบว่าพระเจ้าไม่ทรงต้องการให้เรากลับไปที่ประทับของพระองค์คนเดียว พระองค์ทรงต้องการให้เรากลับไปกับครอบครัว และทรงต้องการให้เราทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อให้สิ่งนี้เกิดขึ้น รวมทั้งจัดสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ด้วย ■

เอริกา เอส., บราซิล

ประสบการณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นว่าจะทำให้การสังสรรค์ในครอบครัวยกระดับจิตใจ

และสนุกสนานได้อย่างไร!

ฤดูร้อนของผมข้าง พระวิหาร

พรมากมายเกิดขึ้นเมื่อครอบครัวผมใช้เวลาช่วงปิดภาคเรียนไปพระวิหาร
ทุกฤดูร้อน

โดย เดวิด ไอแซคเซ็น

ผมเติบโตในนอร์เวย์ พระวิหาร
ใกล้ที่สุดอยู่ในสตอกโฮล์ม
สวีเดน ขับรถไปประมาณ 8 ถึง
10 ชั่วโมง การเดินทางไปพระวิหารจึง
ต้องวางแผนอย่างดีและใคร่ครวญอย่าง
รอบคอบ สเตคของเราวางแผนให้
เยาวชนไปพระวิหารปีละสองครั้ง หลาย
วอร์ดเช่ารถบัสไปพระวิหารในวันหยุดสุด
สัปดาห์ การไปกับเยาวชนคนอื่นๆ นับ
ว่าสนุกแต่ผมกับครอบครัวต้องการไป
พระวิหารด้วยกันบ้าง

ด้วยเหตุนี้ปีหนึ่งเราจึงตัดสินใจไป
สตอกโฮล์มในช่วงปิดภาคเรียนฤดูร้อน
นั่นเป็นประสบการณ์ที่ดีมาก และไม่นาน
ก็กลายเป็นธรรมเนียมปฏิบัติสำหรับฤดู
ร้อนของเรา เราจะพักแรมที่บริเวณพัก
แรมใกล้กับพระวิหาร ทุก ๆ เช้าเราตื่นแต่
เช้าไปเช้าช่วงบัพติศมากับครอบครัวอื่น
จากนอร์เวย์ที่มาพระวิหาร หลังจากนั้น
เราจะเล่นฟุตบอลและไปว่ายน้ำที่บริเวณ
พักผ่อน

ฤดูร้อนเหล่านี้เป็นความทรงจำอันศักดิ์-
สิทธิ์สำหรับผมเวลานี้ ถึงแม้เราไม่ได้อยู่
ใกล้พระวิหารมากพอจะไปที่นั่นทุกเดือน
แต่นั้นเป็นโอกาสพิเศษเสมอเมื่อเราได้ไป

ถึงแม้ต้องขับรถย่นตีไปไกลและน่าเบื่อ แต่
พระเจ้าประทานพรสำหรับการเสียสละของ
เรา ประสบการณ์ทางวิญญาณที่พระวิหาร
ช่วยให้ผมรักพระวิหารและศาสนพิธีในนั้น
มากขึ้น และทำให้ครอบครัวเราสนิทกัน
มากขึ้นด้วย

ประสบการณ์พิเศษครั้งหนึ่งที่ผมจำได้
คือเมื่อผมอยู่ในช่วงกระต๊อกระต๊องเล็ก
น้อย รู้สึกคล้ายกับที่ผมได้เห็นข้อบกพร่อง
มากมายของคุณพ่อคุณแม่ และรู้สึกว่า
พวกท่านไม่มีสิทธิ์มาแนะนำผมว่าจะดำเนิน
ชีวิตอย่างไร ถึงแม้ผมจะดำเนินชีวิตอย่าง
มีค่าควรในการไปพระวิหาร แต่ผมกำลัง
สงสัยบทบาทหัวหน้าครอบครัวของคุณ
พ่อ แต่เมื่อเราไปพระวิหารด้วยกันเพื่อทำ
บัพติศมาและการยืนยัน ผมรู้สึกว่ามี
วิญญาณที่งดงามอยู่ในนั้น ขณะคุณพ่อ
วางมือบนศีรษะผมเพื่อยืนยันผมในนาม
ของผู้วายชนม์ ผมรู้สึกว่าพระวิญญาณ
ยืนยันกับผมว่าท่านกำลังกระทำโดยสิทธิ
อำนาจที่แท้จริงของฐานะปุโรหิต นี่ทำให้
ผมตระหนักว่าถึงแม้คุณพ่อไม่ดีพร้อม แต่
ท่านก็ยังเป็นพ่อที่ดีและผมได้รับพรที่เป็น
ลูกชายท่าน ผมรู้สึกว่าต้องกลับไปจาก

ความกระต๊อกระต๊องของผมและพยายาม
มองเห็นปัญญาและความรักจากคำตัก
เตือนของท่าน

หลายปีมานี้ฤดูร้อนเหล่านั้นที่พระวิหาร
ยังคงส่องสว่างในความทรงจำของผม
พระวิหารกลายเป็นสถานที่สวยงามอย่าง
แท้จริงแห่งหนึ่งของโลก เหมือนผืนน้ำ
แห่งมอรมอนสำหรับผู้คนของแอลมา
“มันสวยงามเพียงใดในสายตาของพวกเขา
เขาซึ่งมาสู่ความรู้ถึงพระเจ้าผู้ไถ่ของตนที่นั่น”
(โมไซยาห์ 18:30) ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

พรของพระวิหาร

ท่านเคยประสบพบใดบ้างเมื่อท่านไป
พระวิหาร ท่านอาจแบ่งปันความ
รู้สึกกับสมาชิกคนหนึ่งในการครอบครัวหรือ
เขียนลงในบันทึกส่วนตัวของท่าน

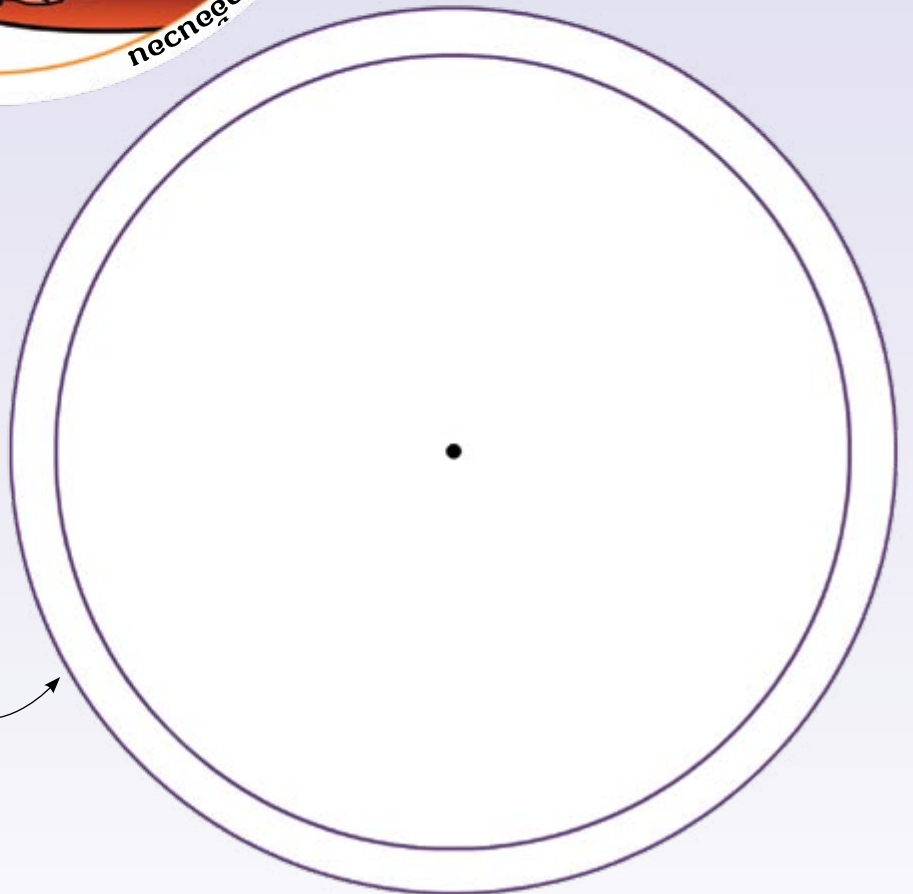
วงล้อการสร้างสรรค์ในครอบครัว

ท่านสามารถทำกล่องงานมอบหมายไว้ช่วยวางแผนการสร้างสรรค์ในครอบครัวได้ ติดวงกลมทั้งสองอันบนกระดาษแข็งและหมุดโลหะยึดตรงกลาง เขียนชื่อสมาชิกครอบครัวแต่ละคนไว้รอบนอกวงกลมหมุนวงล้อเพื่อเปลี่ยนงานมอบหมายในแต่ละสัปดาห์

เขียนชื่อคนในครอบครัวไว้รอบขอบนอก

ช่วยเธอด้วย!

โดย ไฮดี เอส. สวินตัน

ทุกฤดูร้อนครอบครัวมอนสันจะใช้เวลาสองเดือนที่กระท่อมครอบครัวริมแม่น้ำไพรวี ทอมมี มอนสันฝึกว่ายน้ำในกระแสน้ำเชี่ยวกรากของแม่น้ำแห่งนั้น บ่ายที่อบอุ่นวันหนึ่งเมื่อทอมมีอายุประมาณ 13 ปี เขาคว่ายางในอันใหญ่ที่สูญลมแล้วและไปลอยอยู่ในแม่น้ำ

วันนั้นคนกลุ่มใหญ่มารวมกันบริเวณปิกนิกริมแม่น้ำเพื่อรับประทานอาหารและเล่นเกม ทอมมีกำลังลอยผ่านช่วงน้ำเชี่ยวที่สุดเมื่อได้ยินเสียงร้องด้วยความตื่นกลัวว่า “ช่วยเธอด้วย! ช่วยเธอด้วย!” เด็กผู้หญิงคนหนึ่งติดอยู่ในน้ำวนที่อันตราย ไม่มีใครบนฝั่งสามารถว่ายน้ำไปช่วยเธอได้

ทอมมีปรากฏตัวตรงที่เกิดเหตุและเห็นศีรษะเด็กผู้หญิงหายไปใต้น้ำ ทอมมีเหยียดแขนออกไปคว้าผมของเด็กผู้หญิงแล้วยกเธอ

ขึ้นมาพาดบนขอบยาง จากนั้นทอมมีก็พ่นน้ำเข้าหาฝั่ง แรกสุดครอบครัวโอบกอดเด็กหญิง จูบเธอและร้องไห้ จากนั้นพวกเขาาก็เริ่มกอดและจูบทอมมี เขารู้สึกชื่นที่ทุกคนสนใจ และรีบกลับไปหาห่วงยางของเขา

ขณะที่ทอมมียังคงลอยในแม่น้ำ เขาเปี่ยมไปด้วยความรู้สึกอบอุ่น เขาตระหนักว่าเขาได้ช่วยชีวิตคนหนึ่งไว้ พระบิดาบนสวรรค์ทรงได้ยินเสียงร้องว่า “ช่วยเธอด้วย! ช่วยเธอด้วย!” พระองค์ทรงทำให้ทอมมีลอยไปตรงจุดนั้น ณ เวลาที่มีคนต้องการเขาพอดี วันนั้นทอมมีเรียนรู้ว่าความรู้สึกงดงามที่สุดคือการตระหนักว่าพระเจ้าเป็นเจ้าพระบิดาบนสวรรค์ของเราทรงรู้จักเราแต่ละคนและทรงยอมให้เราช่วยพระองค์ช่วยชีวิตคนอื่น ๆ ■

ทำหน้าที่ของท่าน

เมื่อทอมมีอายุ 11 ขวบ เขามีหน้าที่พิเศษในการช่วยเพื่อนร่วมชั้นข้ามถนน ดูภาพด้านล่าง ท่านสามารถหาของสองสิ่งที่ทอมมีใช้ช่วยทำหน้าที่นี้ได้หรือไม่

วงล้อมปลอดภัย

เมื่อทอมมีฝึกว่ายน้ำในแม่น้ำโพรวุ ครูบครวัเขาล้อมเขาไว้เพื่อว่าเขาจะต้องการความช่วยเหลือ มีคนอยู่ใกล้ ๆ บริเวณนั้นเสมอ ท่านสามารถเป็นเหมือนทอมมีและเล่นเกมวงล้อมปลอดภัยได้

สิ่งที่ท่านต้องมี:

ผู้เล่นสี่คนหรือมากกว่านั้น
บริเวณโล่งกว้าง

วิธีเล่น:

จับมือกันเป็นวงกลม ผู้เล่นคนหนึ่งยืนอยู่กลางวง ผู้เล่นที่อยู่ตรงกลางมีผ้าปิดตาและเดินไปรอบ ๆ ซ้ำ ๆ ทั่ววงกลม –ทุกที่ซึ่งเขาอยากไป คนในวงกลมต้องจับมือกันไว้ แต่พยายามอย่าให้ผู้เล่นที่อยู่ตรงกลางถูกตัว ผลัดกันยืนอยู่ตรงกลาง

ถ้อยคำจากประธานมอนสัน

“โอกาสให้เราสะท้อนเองนั้นไร้ขีดจำกัดอย่างแท้จริง ... มีใจหลายดวงต้องทำให้เบิกบาน มีมธุรสวาจาให้เอื้อนเอ่ย มีของขวัญต้องมอบให้ มีคุณงามความดีให้กระทำ และมีจิตวิญญาณต้องช่วยให้รอด”

จาก “First Presidency Christmas Devotional,” *Ensign*, ก.พ. 2001, 73.

ครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งในแผนของพระบิดาบนสวรรค์

ท่านสามารถใช้บทเรียนและกิจกรรมนี้เพื่อเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับสาระสำคัญของปฐมวัยเดือนนี้

พระคัมภีร์มอรมอนเล่าเรื่องราวชายชู้ร้ายคนหนึ่งชื่ออแมลิโคยาห์ เขาต้องการทำลายศาสนจักรและเป็นกษัตริย์ปกครองชาวนีไฟ

แม่ทัพโมโรไนเป็นผู้ที่เข้มแข็งและชอบธรรมของกองทัพชาวนีไฟ แม่ทัพโมโรไนต้องการเตือนผู้คนให้นึกถึงความสำคัญของการปกป้องครอบครัวและศาสนาของพวกเขา ท่านฉีกเสื้อคลุมทำเป็นธง และเขียนถ้อยคำเหล่านี้ไว้บนธง

“ในความระลึกถึงพระผู้เป็นเจ้าของเรา ศาสนาของเรา อิสรภาพ และสันติภาพของเรา ภรรยาของเรา และลูกหลานของเรา”

ท่านเรียกธงผืนนี้ว่า “ธงแห่งเสรีภาพ”

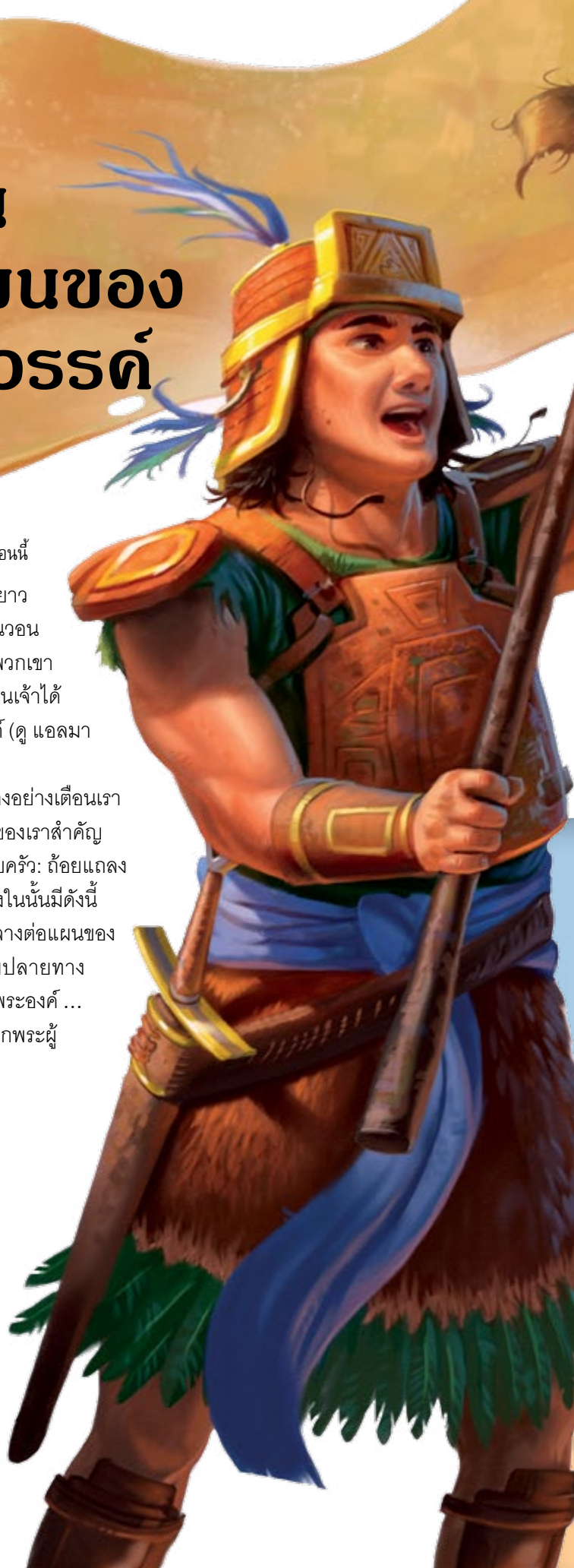
ท่านมัดธงไว้กับปลายไม้ยาว จากนั้นจึงคุกเข่าสวดอ้อนวอนขอให้ผู้คนเป็นอิสระเพื่อพวกเขาจะยังคงนมัสการพระผู้เป็นเจ้าได้ และได้รับพรจากพระองค์ (ดู แอลมา 46:3–18)

ทุกวันนี้เรามีบางสิ่งบางอย่างเตือนเราว่าครอบครัวและศาสนาของเราสำคัญเพียงใด สิ่งนั้นคือ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ถ้อยคำส่วนหนึ่งในนั้นมีดังนี้

“ครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระผู้สร้างเพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของบุตรธิดาของพระองค์... ครอบครัวได้รับแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า” ■

แนวคิดสำหรับการพูดคุยในครอบครัว

ท่านสามารถอ่าน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ด้วยกันกับครอบครัว ท่านอาจจะพูดถึงบางวิธีที่ท่านสามารถทำด้วยกันได้ เพื่อให้ครอบครัวเข้มแข็ง จากนั้นท่านอาจจะเลือกมาหนึ่งวิธีและวางแผนทำให้เกิดผล

ซ้าย: ภาพประกอบโดยแบรนดั้น คอร์ทเนย์;
ขวา: ภาพประกอบโดย
ราเชล ฮอฟฟ์แมน-บียาส

เพลงและพระคัมภีร์

- “ครอบครัวสามารถอยู่ด้วยกัน
ชั่ววันจันทร์,” หนังสือเพลงสำหรับเด็ก,
หน้า 98
- แอลมา 46:3-18

กิจกรรมรณรงค์ครอบครัว

ใช้กระดาษแผ่นหนึ่งหรือผ้าผืนหนึ่งทำ
เป็นธงซึ่งเป็นตัวแทนครอบครัวของท่าน
ใช้สีเมจิกหรือสีเทียนวาดสิ่งที่สำคัญต่อ
ครอบครัวท่านลงไป เพิ่มข้อความ
อ้างอิงหรือคำกล่าวที่แสดงให้เห็น
ว่าสมาชิกในครอบครัวท่านรู้สึก
อย่างไรเกี่ยวกับศรัทธาที่พวกเขา
มีต่อพระเยซูคริสต์และพระบิดาบน
สวรรค์หรือเกี่ยวกับพรของการอยู่เป็น
ครอบครัว

การทำทนายในมิสซูรี

โดย เจนนิเฟอร์ แมตติย์

มาสำรวจสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งในประวัติศาสตร์จักรพรรดิของเรา!

สำหรับโจเซฟ สมิท การเดินทางจากเคิร์ทแลนด์ โอไฮโอไปอินดีเพนเดนซ์ มิสซูรีนั้นยาวไกลและยากลำบาก ท่านเดินทางด้วยเกวียน เรือสำหรับแล่นในคลอง และรถม้าโดยสาร สำหรับ 250 ไมล์สุดท้าย (402 กิโลเมตร) ท่านต้องเดิน! แต่พระเจ้ารับสั่งให้ท่านไปมิสซูรีเพื่อสถาปนาเมืองแห่งไซอัน ดังนั้นโจเซฟ สมิทจึงเชื่อฟัง

สมาชิกคนอื่นๆ ของศาสนจักรเริ่มมาถึงมิสซูรีในปี ค.ศ. 1831 พวกเขาไถดิน สร้างบ้าน และเก็บเกี่ยวพืชผล

ขณะที่สมาชิกศาสนจักรย้ายมาอินดีเพนเดนซ์ มิสซูรีมากขึ้นเรื่อยๆ บางคนซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่นมาก่อนเริ่มหวาดระแวงและโกรธ กลุ่มคนร้ายบุกบ้านของวิสุทธิชนและสั่งให้พวกเขาออกจากบ้าน ■

ภาพนี้ที่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวในอินดีเพนเดนซ์แสดงให้เห็นว่าวิสุทธิชนกำลังวุ่นอยู่กับการสร้างกระท่อมไม้ซุงของพวกเขา

วิลเลียม ดับเบิลยู. เฟลพส์ ตั้งโรงพิมพ์ในอินดีเพนเดนซ์เพื่อพิมพ์หนังสือพิมพ์ เขาพิมพ์หนังสือพระบัญญัติหลายหน้าด้วย ซึ่งในนั้นมีการเปิดเผยของพระเจ้าต่อศาสดาพยากรณ์โจเซฟ สมิธ ปัจจุบันการเปิดเผยเหล่านี้อยู่ในหลักคำสอนและพันธสัญญา

คูกลิเบอร์ตี้

ในฤดูหนาว ค.ศ. 1838 โจเซฟ สมิธ และผู้นำศาสนจักรอีกห้าคนถูกจับด้วยข้อกล่าวหาเท็จและถูกนำไปซึ่งคูกลิเบอร์ตี้ คุณดังกกล่าวมีด สกปรก และหนาวเย็น นักโทษไม่มีผ้าห่มที่อุ่นพอหรือไม่ได้กินอาหารที่มีคุณภาพ คูกลิเบอร์ตี้มีผนังหินแน่นหนา ห้องชั้นบนมีไว้สำหรับผู้คุมและครอบครัวของเขา ส่วนห้องชั้นล่าง—“คุกใต้ดิน”—มีไว้สำหรับนักโทษ ประตูกลเป็นทางเข้าออกชั้นล่างเพียงทางเดียว

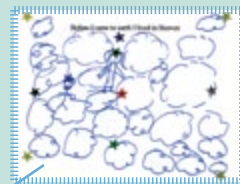
ขณะที่ท่านศาสดาพยากรณ์อยู่ในคุกพระเจ้ารับสั่งกับท่านว่า “อย่ากลัวสิ่งที่มีมนุษย์จะทำได้, เพราะพระเจ้าเป็นเจ้าของทรงอยู่กับเจ้าตลอดกาลและตลอดไป” (คพ. 122:9)

ศาสนจักรสร้างคุกบางส่วนขึ้นใหม่จากหินที่มีอยู่เดิมและหินที่ทำขึ้นใหม่ จากนั้นก็สร้างศูนย์บริการนักโทษที่ยาวไว้รอบ ๆ ปัจจุบันนักโทษที่ขังจำนวนมากมาเยี่ยมชมสถานที่ซึ่งศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้าเป็นผู้ได้รับการเปิดเผยเพื่อปลอบโยนท่านขณะอยู่ในคุก

หน้านี้ของหนู

ริชาร์ด โอ. อายุ 3 ขวบจากเม็กซิโกชอบรับใช้ทุกวันเสาร์ เขากับโอเลนน้องสาวจะช่วยคุณพ่อคุณแม่กวาดอาคารที่สาขาของเขาใช้ประชุมศิษรล็ก เขารับใช้ด้วยรอยยิ้ม—ไม่เฉพาะที่โบสถ์เท่านั้นแต่ที่บ้านด้วย

เด็ก ๆ จากปฐมวัยสาขาจิงซัน ท้องถิ่นแมนเดอวิลล์จาเมกา เวสต์อินดีส กำลังเรียนเรื่องพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและพยายามทำตามแบบอย่างของพระองค์โดยการรับใช้บิดาและเตรียมเข้าพระวิหาร

ลอย พี. อายุ 7 ขวบ, กัมพูชา

งูเยน แอล. อายุ 7 ขวบ, กัมพูชา

มาเรีย ซี. อายุ 4 ขวบ จากบราซิลเป็นผู้พูดในการประชุมศิษรล็กซึ่งเธอทำให้ทุกคนประหลาดใจเมื่อเธอท่องหลักแห่งความเชื่อ 13 ข้อโดยไม่ตกหล่นแม้แต่คำเดียว ประธานปฐมวัยของมาเรียกล่าวว่ามาเรียตั้งใจสวดอ่อนนออนและเป็นพยานถึงพระเจ้าเยซูคริสต์

หนูชอบไปโบสถ์และเข้าชั้นเรียนปฐมวัย หนูกำลังหัดอ่านและหนูชอบเรื่องราวในพระคัมภีร์มอรมอน หนูกับน้องสาวชอบช่วยคุณแม่ของเรา เราชอบอ่านหมวดเด็กใน *เลียวโซนา* เราสองคนสวดอ่อนนออนให้ประธานมอนสันและซิสเตอร์มอนสัน

อาลิสัน เอ. อายุ 6 ขวบ และฮันนา เอ. อายุ 3 ขวบ, อาร์เจนตินา

เรนาโตกับครอบครัวที่พิธีบัพติศมาของเขา

วันหนึ่งปฐมวัยของเราไปพระวิหารเขาเปาลู บราซิลส่วนที่นั่นสวยกว่าที่ผมเคยเห็น เราเรียนรู้ว่าโดยผ่านพันธสัญญาที่เราทำในพระวิหาร เราสามารถอยู่กับครอบครัวได้ชั่ววันจันทร์ ประธานพระวิหารพูดกับเราในห้องนั่งรอ ที่นั่นเราเห็นภาพวาดสวยงาม

ผมรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขมาก คุณแม่บอกผมว่าพระวิญญานบริสุทธิ์ก็กำลังเป็นพยานต่อผมว่าสิ่งที่ผมกำลังเรียนรู้เป็นความจริง ผมได้รับประจักษ์พยานว่าพระวิหารเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า

เรนาโต บี. อายุ 8 ขวบ, บราซิล

พระวิหารด้านนอกสวยงามมาก—มีดอกไม้มากมาย แต่เมื่อผมได้รับการฝึกกับครอบครัว ผมเห็นว่าด้านในสวยกว่ามาก

นิโคลัส เอ็ม. อายุ 5 ขวบ, โคลอมเบีย

พยานพิเศษ

โดย เอ็ดเดอร์
เดวิด เอ. เบดนาร์
แห่งโครัม
อัครสาวกสิบสอง

สมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง
เป็นพยานพิเศษของพระเยซูคริสต์

เหตุใดงาน ประวัติครอบครัว จึงสำคัญมาก

คาสตาพยากรณ์โจเซฟ สมธิประกาศว่า
“ความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงที่สุด
[ของเรา] ในโลกนี้... คือเสาะหาคน
ตายของเรา”¹

ประวัติครอบครัวเป็นส่วนสำคัญยิ่งในงานแห่ง
ความรอดและความสูงส่ง

เรามีความรับผิดชอบตามพันธสัญญาในการ
ค้นหาบรรพชนของเราและประกอบศาสนพิธี
แห่งความรอดของพระกิตติคุณให้ท่านเหล่านั้น

ข้าพเจ้าเชื่อเชิญเยาวชนของศาสนจักรให้เรียน
รู้และมีประสบการณ์กับวิญญาณของเอลียาห์²

ข้าพเจ้ากระตุ้นท่านให้ศึกษา ค้นหาบรรพชน
ของท่าน และเตรียมตนเองให้พร้อมประกอบพิธี
บังเกิดมาแทนญาติพี่น้องผู้วายชนม์ของท่านใน
พระวิหาร

เมื่อท่านขานรับคำเชิญนี้ด้วยศรัทธา ใจของ
ท่านจะหันไปหาบรรพบุรุษ

ความรักและความกตัญญูที่ท่านมีต่อบรรพชน
จะเพิ่มพูน

ท่านจะได้รับความคุ้มครองในวัยเยาว์และตลอด
ชีวิตของท่าน

ประจักษ์พยานของท่านและการเปลี่ยนใจ
เลื่อมใสพระผู้ช่วยให้รอดจะลึกซึ้งและยั่งยืน ■

คัดแปลงจาก “ใจของลูกหลานจะหันไป,” เลียโฮนา,
พ.ศ. 2011, 29–33.

อ้างอิง

1. ดู คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ สมธิ (2007), 511.
2. ดู หลักคำสอนและพันธสัญญา 2:1–2

**แม่
เบื้องหลัง
พรม
ผืนเล็ก**

ใครจะรู้ว่าเรามีเรื่องราวมากมายแฝงอยู่ในพรหมผืนเล็กผืนหนึ่ง

โดย เคย์ ทิมพ์สัน

เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“เด็กทั้งหลายจะได้ค้นหาคำบรรณานามและความทรงจำของผู้ที่เราแสนรัก อาลัย” (“ความจริงจากเอลิซาเบธ,” เลียโฮนา, ต.ค. 2001, พ10-พ11)

เคทีกระโดดไปตามทางเท้าตรงไปที่ต้นโอ๊กต้นใหญ่ตรงมุมถนน ต้นไม้เก่าแก่ทำให้หาบ้านของคุณยายได้ง่าย

ปกติคุณยายจะนั่งอยู่ในห้องรับแขก ถักและเย็บแถบผ้าสีสดใสอยู่เงียบ ๆ พื้นไม้เงาวับของบ้านคุณยายตกแต่งด้วยพรหมสวยผืนเล็กที่คุณยายทำเอง

“สวัสดีค่ะหลานรัก” คุณยายพูดกับเคที ขณะที่เธอเดินเข้ามา ไม่นานพวกเขาก็คุยกันเกี่ยวกับสิ่งที่คุณยายเรียกว่า “วันเก่า ๆ” พวกเขาดูรูปขาวดำด้วยกัน เคทีชอบเป็นพิเศษที่จะดูเสื้อผ้าและทรงผมของญาติ ๆ สมัยพวกเขาอายุยังน้อย

“สมัยนั้นต่างจากสมัยนี้มาก” คุณยายพูดพร้อมกับถอนหายใจ “เราไม่มีรถยนต์หรือทีวีหรือโทรศัพท์มือถือ”

เคทีนึกภาพการที่ต้องเดินไปทุกที่ไม่ออก “คุณยายมีอะไรสนุก ๆ ทำไหมคะ” เคทีถาม

“เราชอบร้องเพลงด้วยกัน เราจะมารวมกันรอบเปียโนตอนเย็นและร้องเพลงโปรด

ของเรา บางครั้งร้องกันจนเสียงแหบ! นั่นเป็นเวลาสนุกมาก”

คุณยายมองไปที่ลานบ้านพลางนึกถึงอดีตคล้ายกับจะย้อนภาพกลับมาดูอีกรอบ เคทีนั่งชิดกับพรหมลายซดที่แฝงมาจากตักคุณยาย เธอเอนตัวไล่ไปตามรอยตะเข็บที่เย็บอย่างประณีต

“ยายคิดมาตลอด” คุณยายพูดซ้ำ ๆ

“ว่าอยากจะสอนหนูถึงกรรมของหนูเอง”

เคทีกระโดดตัวลอยและปรบมือ

“หนูอยากจะทำคะคุณยาย! เราจะเริ่มวันนี้ได้ไหมคะ”

คุณยายหัวเราะเบา ๆ “มีบางอย่างที่หนูต้องทำก่อน กลับไปบ้านและรวบรวมเสื้อผ้าเก่า ๆ ที่เราสามารถตัดเป็นแถบยาว ๆ ได้”

ดวงตาเธอฉายแววความสุขขณะโน้มตัวลงมาหาเคที เธอพูดเบา ๆ ประหนึ่งกำลังบอกความลับ

“นั่นคือสิ่งที่ทำให้พรมมีความพิเศษ เพราะมันทำจากเสื้อผ้า พรมสามารถบอกเล่าเรื่องราวชีวิตของหนูได้ แต่ละเกลียวเป็นเหมือนบทหนึ่งในหนังสือชีวิตของหนู การมองดูเศษผ้าของชุดเก่า ๆ ช่วยให้หนูจดจำสถานที่ต่าง ๆ ที่เคยสวมชุดนั้น และสิ่งที่หนูเคยทำเมื่ออยู่ในชุดนั้น”

เคทีเบิกตาโต เธอชี้พรมที่คุณยายกำลังถัก

“คุณยายจำทั้งหมดเกี่ยวกับผ้าในพรหมผืนนี้ได้ไหมคะ”

คุณยายยิ้ม “จำได้สิจ๊ะ! ขึ้นสีแดงนี้มาจากชุดที่ยายสวมตอนหนูเกิด ยายจำได้ว่ายายแนบจมูกกับหน้าต่างกระจกในห้องบริบาลเพื่อจะได้เห็นหน้าหนูชัด ๆ หนุยังไม่มีวิธีชมพู่น ๆ อยู่เลย”

เคทีกับคุณยายหัวเราะด้วยกันขณะที่คุณยายยังคงเล่าเรื่องต่าง ๆ จากพรมให้เคทีฟัง ทันทีที่เคทีกลับถึงบ้านคืนนั้น เธอกับคุณแม่ก็แยกเสื้อผ้าเก่า ๆ ออกมาไว้ให้เคทีใช้

วันรุ่งขึ้น เคทีนำผ้าไปที่บ้านคุณยาย คุณยายสอนเคทีตัดผ้าเป็นแถบยาว ๆ ถักเป็นเกลียว แล้วเย็บเข้าด้วยกัน

ทุกวันนี้หลังเลิกเรียน เคทีจะไปทำพรมที่บ้านคุณยาย

พรมเริ่มเป็นผืนขึ้นมาทีละน้อย หลายวันผ่านไป เคทีเรียนรู้เรื่องราวมากมายของคุณยายจนจำขึ้นใจ บางวันเธอเป็นคนเล่าหลาย ๆ เรื่องให้คุณยายฟัง

วันหนึ่ง หลังจากเพิ่มผ้าสีฟ้าที่เคยใช้เป็นกางเกงยีนตัวโปรด เคทีลูบฝ่ามือไปบนเกลียวผ้าหลากสี

“หนูคิดว่าพรมจวนเสร็จจริงๆจ๊ะ” คุณยายถาม พลางเงยหน้าจากงานของเธอ

“ยังคะ” เคทีตอบด้วยรอยยิ้ม เธอไม่ต้องการให้เวลาอยู่กับคุณยายสิ้นสุดลง ■

แลกเปลี่ยนเรื่องราวครอบครัว

พรมหลากหลายของคุณยายช่วยเธอเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้เคทีฟัง (ดูหน้า 66-67) ต่อไปนี้เป็นเกมที่จะช่วยสมาชิกครอบครัวของท่านเล่าเรื่องราวต่าง ๆ สู้กันฟัง!

ท่านจะต้องมี:

- ของชิ้นเล็ก ๆ ที่มีสีล้วนหลายอัน พยายามหาให้ได้อย่างน้อยหกสี ท่านอาจจะใช้กระดาษ ก้อนกรวด ระบายสี หรือลูกอมสีต่าง ๆ
- ถุงใส่ของเหล่านั้น

สิ่งที่ต้องทำ:

1. เติมแผนภูมิที่อยู่ด้านล่างของหน้านี้ โดยระบุสีของสิ่งของไว้ตามข้อความเตือนความจำแต่ละข้อ
2. ให้สมาชิกครอบครัวนั่งเป็นวงกลม นำสิ่งของชิ้นเล็ก ๆ เหล่านั้นใส่ถุง

3. ส่งถุงไปรอบ ๆ วงกลม ให้ทุกคนผลัดกันหยิบออกมาหนึ่งชิ้นและตอบข้อตรงกับสีที่พวกเขาเลือก ทำต่อไปจนกว่าจะไม่มีสิ่งของให้เลือก

แผนภูมิแลกเปลี่ยนเรื่องราวครอบครัว

ท่านจำเรื่องราวต่าง ๆ ที่คนอื่นเล่าในแต่ละสีได้หรือไม่

สี:

ข้อความเตือนความจำ:

	เล่าเรื่องเพื่อนสนิทที่สุดของคุณให้เราฟัง
	เมื่อใดคือเวลาที่您需要กล้าหาญ
	เล่าเรื่องเป็น ๆ หรือซุ่มซำมที่คุณเคยทำ
	พระคัมภีร์เรื่องโปรดของคุณคือเรื่องใด เพราะเหตุใด
	เล่าให้เราฟังเกี่ยวกับโครงการโรงเรียนที่คุณทำแล้วสนุก
	ถ้าคุณเปลี่ยนเป็นสัตว์ได้ คุณอยากเป็นสัตว์อะไรและเพราะเหตุใด

สวัสดีค่ะ หนูชื่อเอริกา จากเอลซัลวาดอร์

หนูชื่อเอริกา ซี.,
อายุ 11 ขวบ หนูอยู่
ในเมืองซานซัลวาดอร์
ในเอลซัลวาดอร์ หนู
ชอบเตรียมรายชื่อ
สำหรับศาสนพิธี
พระวิหาร

พี่น้องสตรีสมาคมสงเคราะห์ใน
สาขาของหนูถามว่าหนูอยากเรียน
ทำดัชนีรายชื่อโดยใช้โปรแกรม
FamilySearch หรือไม่ หนูอยากช่วย
คุณแม่เองก็ต้องการให้หนูช่วยด้วย
เราจึงเริ่มเรียนรู้วิธีทำดัชนีด้วยกัน

เมื่อเริ่มครั้งแรก หนูใช้เวลาทั้งวันทำดัชนีเก้าชื่อ
แต่ตอนนี้หลังจากพยายามฝึก หนูทำดัชนีได้วันละ
300 ชื่อ

หลังจากทำการบ้านเสร็จ บางครั้งหนูใช้
เวลาทำดัชนีรายชื่อหลายชั่วโมง สำหรับหนู
แล้ว การทำดัชนีสนุกเท่า ๆ กับการเล่นหรือดู
ทีวี แต่หนูทราบว่านี่มีจุดประสงค์สำคัญกว่านั้น

หนูทราบว่าพระบิดาบนสวรรค์
ประทานพรให้หนูมีโอกาสช่วย
เตรียมรายชื่อสำหรับศาสนพิธี
พระวิหารให้บรรพชนชาวซัลวา-
ดอร์มากกว่า 2,000 ชื่อในโลก
วิญญาณ

พระเยซูทรงเรียกสานุศิษย์ของพระองค์

โดย มาร์โก เม
จาก ลูกา 5:1-11

ซีโมนกับอันดรูว์สองพี่น้องเป็น
ชาวประมง คีนหนึ่งซีโมนกับ
อันดรูว์หาปลาทั้งคืนแต่จับปลา
ไม่ได้เลย

พระเยซูทรงอยู่บนเรือของซีโมน พระองค์รับสั่ง
ให้สองพี่น้องหย่อนอวนลงในทะเลอีกครั้ง
เมื่อพวกเขาดึงอวนขึ้นมา พวกเขาได้ปลา
เต็มอวน!

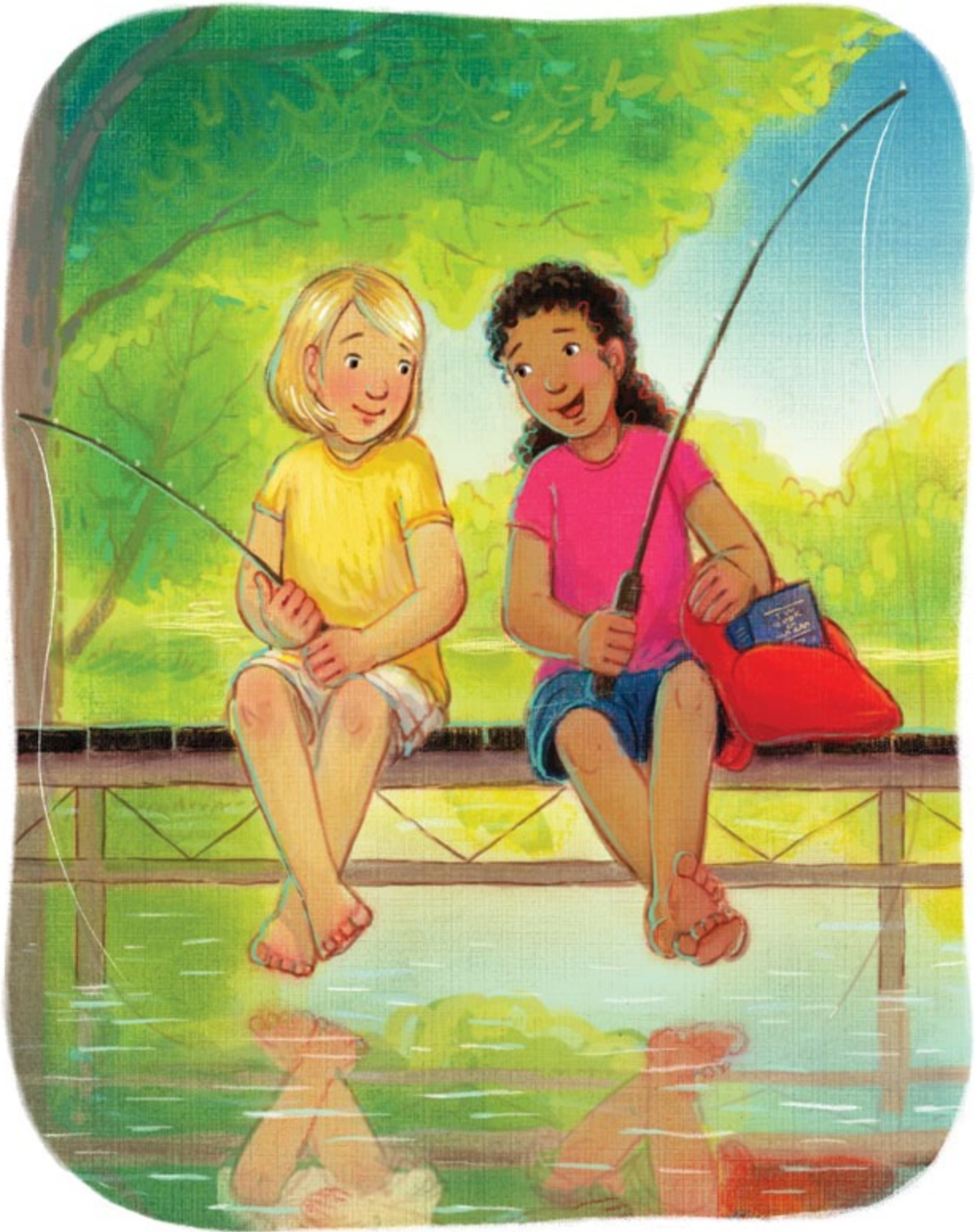

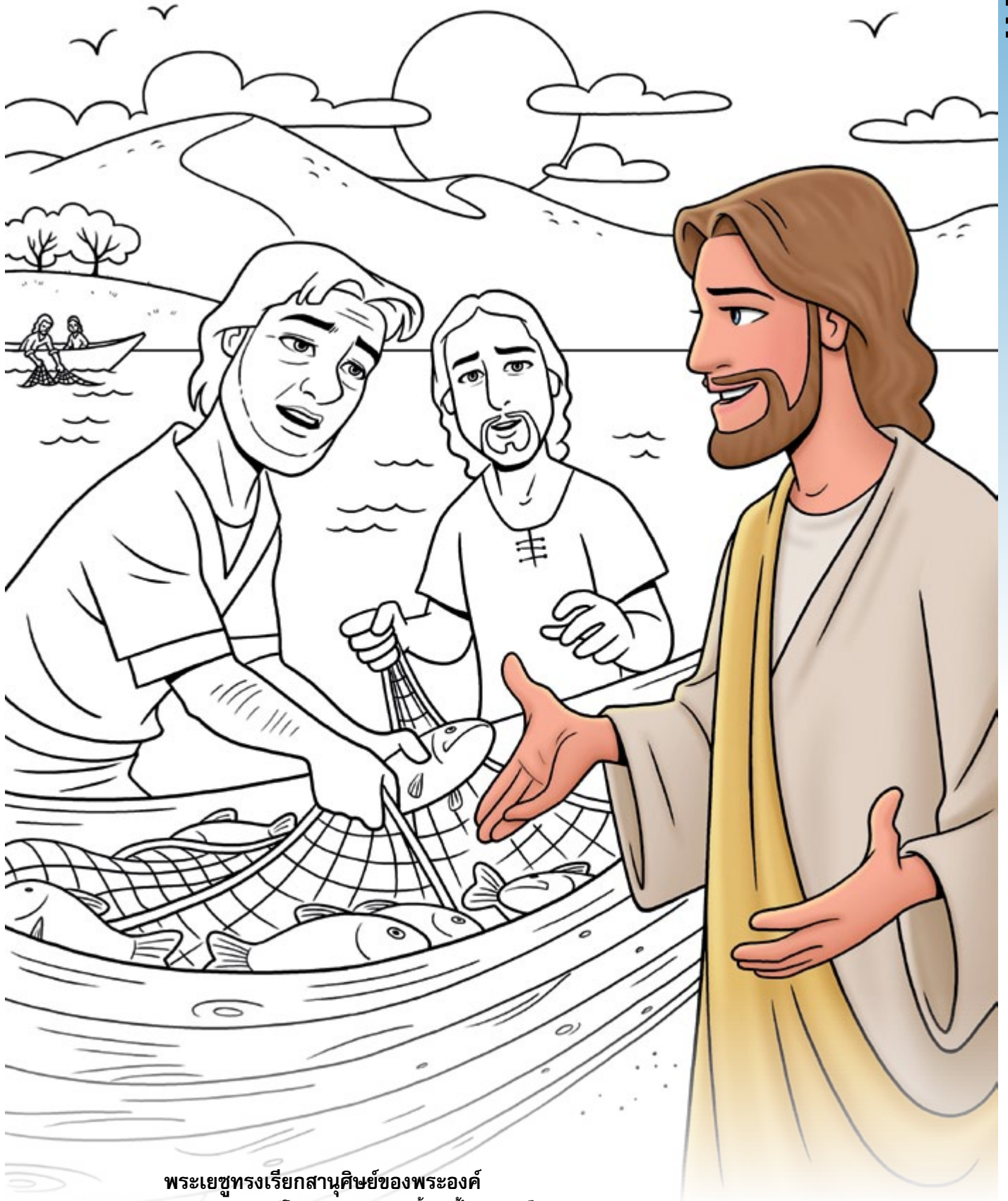
ซีโมนกับอันดรูว์เรียกยากอบและยอห์นเพื่อน ๆ ของพวกเขา มาช่วยกันลากอวนขึ้นเรือ มีปลา มากจนเต็มเรือทั้งสองลำ! พระเยซูรับสั่งกับพวกเขาว่า ถ้าพวกเขาติดตามพระองค์ พวกเขาจะหาบาง อย่างได้ดียิ่งกว่าหาปลา พวกเขาจะเป็นผู้หาคน

ซีโมน อันดรูว์ ยากอบ และ ยอห์น ละทิ้งทุกอย่าง รวมทั้งเรือ ของพวกเขา พวกเขาเป็น ศาสนุศิษย์ของพระเยซู พวกเขา ติดตามพระเยซู และช่วยพระองค์ สั่งสอนพระกิตติคุณให้ทุกคน

เช่นเดียวกับชาวประมงทอดอวนหาปลา เราสามารถช่วยนำผู้คนมาสู่พระกิตติคุณได้
โดยเป็นแบบอย่างที่ดีและสอนพวกเขาเกี่ยวกับพระเยซู เราสามารถเป็นผู้หาคนได้
เช่นกัน! ■

พระเยซูทรงเรียกสานุศิษย์ของพระองค์

“พระเยซูตรัสกับซีโมนว่า อย่ากลัวเลย ตั้งแต่นี้ไปท่านจะเป็นผู้จับคน
“... พวกเขาก็สละทิ้งทุกอย่างทุกอย่าง และตามพระองค์ไป” (ลูกา 5:10-11)

ข่าวสารนจักร

ดูข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสารนจักรเพิ่มเติมที่ news.lds.org

เรียกประธานคณะเผยแผ่ คนใหม่ให้รับใช้

สารนจักรเรียกประธานคณะเผยแผ่คนใหม่ดังรายชื่อ
โดยจะเริ่มรับใช้ในเขตที่ได้รับมอบหมายเดือนนี้

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
กัวเตมาลา โคปาน	จอห์น เอฟ. เคอร์ติสส์
กัวเตมาลา ริทัสสุเลอู	จอห์นนี่ เอฟ. วูอิช
กานา อักกราเวสต์	นอร์แมน ซี. ฮิลล์
เกาหลี โซลเซาท์	มาร์แชลล์ อาร์. มอร์ไรส์
เกาหลี แดจ็อน	ยองอิน เอส. ซิน
คณะเผยแผ่แซมเบีย	ลูซาคา ลาลิฟ เจ. อีริคสัน
เคนยา ไนโรบี	แกรีซี ซี. ฮิกกิน
แคนซัส วิชิตอ	ไมเคิลแอล. เบลล์
แคนาดา มอนทรีออล	วิกเตอร์ พี. แพทริก
แคนาดา เอดมันตัน	แลร์รี่ จี. แมเนียน
แคลิฟอร์เนีย คาร์ลสแบด	ฮัล ซี. เคนดริก
แคลิฟอร์เนีย เบเกอร์สฟีลด์	เจมส์ เอ็ม. วิลสัน
แคลิฟอร์เนีย เรดแลนด์	แดเนียล เจ. แวน คอตต์
แคลิฟอร์เนีย แรนโซคูคามองกา	บรูซ อี. ฮอบส์
แคลิฟอร์เนีย ลองบีช	ไวอัน เอ็ม. ทิว
แคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส	เดวิด เอ็น. วีตแมน
แคลิฟอร์เนีย เออร์ไวน์	วอน ดี. ออร์กิลล์
โคลอมเบีย บาร์รันเกีย	เคนท์ อาร์. เซิร์ล
โคโลราโด เดนเวอร์เซาท์	เจ เบลค เมอร์ดอค
โคโลราโด ฟอर्टคอลลินส์	เคลลี ดับเบิลยู. บราวน์
จอร์เจีย แมคคอน	เบรนต์ ที. คอตเทิล
จามาิกา คิงส์ตัน	เควิน จี. บราวน์
ชิลี กอนเซปซ็อน	เคนท์ เจ. อาร์ริงตัน
ชิลี ซานเตียโกเซาท์	เดวิด แอล. คูก
ชิลี ซานเตียโกเวสต์	ไฮเซ เอ. บาร์เรียโรส
ชิลี รันกากวา	โธมัส อาร์. วาร์น
ชิลี อันโตฟากัสตา	เครก แอล. ดัลตัน
เช็ก/สโลวัก	เจมส์ ดับเบิลยู. แมคคองกีที่สาม
เชียร์ราลีโอน ฟริทาวน์	เดวิด บี. ออสต์เลอร์

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
ญี่ปุ่น โตเกียวเซาท์	ทากาชิ วาดะ
ญี่ปุ่น นาโกยา	คาซึฮิโกะ ยามาซึตะ
ตองกา หนูกะโลฟา	ลาอิตนี่ เอ็ม. ตูโปอู
ไต้หวัน ไตซุง	เคิร์ท แอล. บลิกเกินสตาฟฟ์
เทกซัส แซนแอนโทนีโอ	เจมส์ อี. สลัฟเทอร์
เทกซัส ฟอर्टเวิร์ท	รอนนีย์ เอ. เอเมส
เทกซัส แมกแอลเลน	เฟอร์นันโด มาลานดา
นาการากัว มานากัวเซาท์	ไบรอัน จี. รัสเซลล์
นิการากัว มานากัวนอร์ท	มอนโซป คอลลาโด
นิวซีแลนด์ แฮมิลตัน	ชาร์ลส์ เอ. รัตต์
นิวเม็กซิโก แอลบูเคอร์คี	สตีเฟน เจ. มิลเลอร์
นิวยอร์ก รอเชสเตอร์	อาเธอร์ อาร์. ฟรานซิส
นิวแฮมป์เชียร์ แมนเชสเตอร์	ฟิลิป เอ็ม. สโตเกอร์
เนวาดา ลาสเวกัสเวสต์	ไมเคิล บี. อาห์แลนเดอร์
ไนจีเรีย เบนินซิตี	อากิงบาดี เอ. โอโค
ไนจีเรีย เลกอส	ริชาร์ด เค. อาฮาดจี
ไนจีเรีย เอนูกุ	ฟริบอดี เอ. เมนซาห์
บราซิล กอยยาเนีย	เดวิด กูเชก
บราซิล กูรีตีบา	แอนเดอรัสน์ เอ็ม. มอนเตียโร
บราซิล กูรีตีบาเซาท์	ลีโอนเอล อาร์. เฟอร์นันเดส
บราซิล โจอาเปสโซอา	อิชัสส์ พี. โนกูเอียรา
บราซิล ชวีซีตีฟอรา	ลูซีโย คัสคาร์ดี
บราซิล ซานตามาเรีย	เอดัลตัน พี. พาเรลา
บราซิล ซานตูล	เซลโซ บี. คาบรัล
บราซิล เซาเปาลูเวสต์	ไฮเซ ลูอิซ เดล กูเอร์โซ
บราซิล นาทาล	เซาลู ซอเรส
บราซิล ปิราซีกาบา	เคนเนดี เอฟ. คาญูโต
บราซิล โพรตาเลซาอีสต์	คาร์ลอส ฟุสโก
บราซิล รีเบย์เราเปรตดู	มาอูโร ที. บรัม
บราซิล โลนดรีนา	ซี. อัลเบอร์โต เด เจนาโร
บอตสวานา กาโบโรเน	เมอร์ริลล์ เอ. วิลสัน
โบลิเวีย ซานตาครูซ	เจสัน เอ. วิลลาร์ด
โบลิเวีย ซานตาครูซนอร์ท	ริชาร์ด ซี. แซมบราโน
โบลิเวีย ลาปาซ	ลูเลียน เอ. ปาลาซิโอ
ปานามา ปานามาซิตี	เคอร์ติส คาร์แม็ค
ปาปัวนิวกินี ลาเอ	มาร์ก พี. เปตรู
ปารากวัย อาซุนซ็อนนอร์ท	การ์น เอช. แมคมุลลิน

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
เปรู ชุสโก โรเบิร์ต	ซี. ฮาร์เบอร์ตัน
เปรู ตรูฮิโย	ดี. เคิร์ท มาร์เลอร์
เปรู ลิมานอร์ท	จอห์น อาร์. เอริคสัน
เปรู ลิมาเวสต์	เบลค ดี. อาร์ชิบาลด์
เปรู อวงโกโย	เดวิด วาย. เฮนเดอร์สัน
เปรู อาเรกิปา	ริชาร์ด โซบรีสต์
เปรู อิกโตส	อเลสซานโดร โกเมซ
เปรู ตรีโก ซานฮวน	พี. นอกซ์ สมาร์ตต์ที่สาม
โปแลนด์ วอร์ซอ	สตีเวน ซี. เอ็ดจเร็น
เพนซิลเวเนีย พิลาดิเฟีย	ที. แกร์รี่ แอนเดอร์สัน
ฟลอริดา แจ็กสันวิลล์	พอล ดับเบิลยู. เครก
ฟลอริดา แทมปา	มาร์ก ดี. คูซิก
ฟลอริดา แทลลาแฮสซี	แบรดลีย์ เจ. สมิธ
ฟลอริดา ออร์แลนโด	ไมเคิล เจ. เบอร์รี่
ฟิลิปปินส์ กากายันเดโอโร	อัลเบอร์โต ซี. บัลเชโค
ฟิลิปปินส์ กาวายัน	จอร์จ อาร์. ราล์ฟ
ฟิลิปปินส์ กาวีเต	ดักลาส ซี. ทาย
ฟิลิปปินส์ เกซอนซิตี	คาร์ลอส เรปีโย
ฟิลิปปินส์ เซบูซิตี	ริชาร์ด แอล. แทนเนอร์
ฟิลิปปินส์ นากา	แอล. แบร์รี่ รีดเดอร์
ฟิลิปปินส์ บาเกียว	แอนโธนี่ จอห์น บายโดส
ฟิลิปปินส์ บุตวน	ปาสเตอร์ บี. ตอร์เรส
ฟิลิปปินส์ เลแกซปี	โจเบนซิโอ เอ. กวนซอน
ฟิลิปปินส์ อีโลอีโล	เจม อาร์. อากวิโน
ฟิลิปปินส์ อูดาเนตา	วิลเลียม เจ. โมนาฮาน
มองโกเลีย อูลานบาตอร์	โจเซฟ พี. เบ็นสัน
มิชิแกน ดิทรอยต์	โนแลม ดี. เกอร์เบอร์
มิสซูรี เซนต์ลูอิส	โธมัส ดับเบิลยู. มอร์แกน
เม็กซิโก กูเลียกัน	เฮซู เวเลส
เม็กซิโก เกเรตาโร	ฌานัวร์ แอล. เมโคราดา
เม็กซิโก แกนกัน	เดลบี. เคิร์กแฮมจูเนียร์
เม็กซิโก ซิวาวา	ยูลิเชส ซาเวซ
เม็กซิโก ซัลตีโย	แอล. เฟอร์นันโด โรดริเกซ
เม็กซิโก ซิวัดดีโอเบรกอน	แมริเชียส มูนิเบ
เม็กซิโก ซิวัดดีฮัวเรซ	โรดัลโฟ เดอร์เบซ
เม็กซิโก บียาเออร์โมซา	อิสราเอล จี. มอเรลล์
เม็กซิโก ปาซูกา	แอนดรูว์ อี. เอ็กเบิร์ด

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
เม็กซิโก มอนเตเรย์อีสต์	แลร์รี่ ซี. เบิร์ด
เม็กซิโก เม็กซิโกซิตีซัลโก	เจราลด์ ดี. คริกมอร์
เม็กซิโก เม็กซิโกซิตีนอร์ทเวสต์	แบรด เอช. ฮอลล์
เม็กซิโก เม็กซิโกซิตีเวสต์	จอร์จ เอฟ. ไวท์เฮด
เม็กซิโก เม็กซิโกซิตีอีสต์	เซอร์จีโอ เอ็ม. อุนายา
เม็กซิโก เมรีดา	เซอร์จีโอ เอ. การ์เซีย
เม็กซิโก เรย์โนซา	อาเบลาร์โด มอเรลล์
เม็กซิโก อากวัสกาเลียนเตส	ฮวน บียาร์เรียล
ยูกันดา กัมปาลา	โรเบิร์ต เอฟ. แซตฟีลด์
ยูเครน ลวีฟ	ดาเนียล อี. แลตติน
ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตี	สตีเฟน ดับเบิลยู. แซนเซ็น
ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตีเซาท์	โรเบิร์ต อี. แซมเบอร์
ยูทาห์ ซอลท์เลคซิตีอีสต์	จอห์น ซี. อีเบอร์ฮาร์ดต์
ยูทาห์ เซนต์จอร์จ	จอห์น อาร์. เซ็นเตอร์
รัสเซีย ซามารา	ไมเคิล แอล. ซวอบ
รัสเซีย มอสโก	แกร์รี่ อี. บอร์เดอส์
รัสเซีย เยคาเตรินบวร์ก	วัล เจ. คริสเต็นเซ็น
ไลบีเรีย มอนโรเวีย	โรเจอร์ แอล. เคิร์กแฮม
วอชิงตัน เคนเนวิก	บอยด์ เอส. แวร์
วอชิงตัน ซีแอตเทิล	ยูน ฮวาน ฮอย
วอชิงตัน ดีซีนอร์ท	ปีเตอร์ เอส. คูก
วอชิงตัน เพเดอร์ลเวย์	โรเบิร์ต ไอ. อีตัน
วอชิงตัน แวนคูเวอร์	เดอริลลิน ซี. เทเลอร์
วอชิงตัน เอเวอเรสต์	มาร์ก บอนแฮม
วิสคอนซิน มิลวอกี	เรมอนด์ เอ. คัตเลอร์
เวเนซุเอลา บาเลนเซีย	กวิลเลร์โม ไอ. กั้วเดีย
เวอร์จิเนีย เซสพิค	อลัน เจ. เบเกอร์
เวอร์จิเนีย ริชมอนด์	อี. แบรดลีย์ วิลสัน
สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก กินชาซา	ดับเบิลยู. ไบรซ์ คูก
หมู่เกาะมาร์แชล มาจูโร	โธมัส แอล. เวียร์
ออริกอน ซาเลม	ไมเคิล อาร์. ซามูเอเลียน
ออสเตรเลีย ซิดนีย์เซาท์	แลร์รี่ เจ. ลูว์
ออสเตรเลีย ซิดนีย์นอร์ท	ฟิลิป เอฟ. ไฮวส
ออสเตรเลีย บริสเบน	ลอน อี. เฮนเดอร์สัน
ออสเตรเลีย เมลเบิร์น	คอรีย์ เอช. แม็กซ์เวลล์
อังกฤษ ลีดส์	เกรแฮม พิลคิงตัน

คณะเผยแผ่	ประธานคนใหม่
อาร์เจนตินา กอร์โดบา	รูเบน วี. อัลลีย์ด
อาร์เจนตินา โกโมโดโรริวาดาเวีย	มาร์ก เอฟ. โรเจอร์ส
อาร์เจนตินา บัวโนสไอเรสเซาท์	แลร์รี่ แอล. เฮอร์กูต
อาร์เจนตินา บัวโนสไอเรสนอร์ท	เดวิด เอส. ฮาย์
อาร์เจนตินา ปาซาดัส	ลี อาร์. ลาเพียร์
อาร์เมเนีย เยเรวาน	เจ. สตีเวน คาร์ลสัน
อิตาลี มิลาน	บรูซ แอล. ดิบบ์
อิตาลี โรม	ไมเคิล วัตคูบส์
อินดีแอนา อินเดียนแนพอลิส	สตีเวน ซี. คลีฟแลนด์
อินเดีย บังคาลอร์	เดวิด เอ็ม. เบอร์เร็ดด์
อินโดนีเซีย จาการ์ตา	คริสโตเฟอร์ แอล. โดแนลด์
อิสลินอยส์ ชิคาโก	พอล เอส. วูดเบอร์รี่
อิสลินอยส์ ชิคาโกเวสต์	เจอร์รี่ ดี. เฟินน์
อูรุกวัย มอนเตวิเดโอเวสต์	โรมัส เอ. สมิธ
เอกวาดอร์ กีโตนอร์ท	ไบรอัน เอ. ริชาร์ดสัน
เอกวาดอร์ ไกวยากิลเซาท์	แมกซ์ซีโม ซี. ตอร์เรส
เอกวาดอร์ ไกวยากิลเวสต์	ฮอว์ก เดนนิส
เอลซัลวาดอร์ ซานซัลวาดอร์เวสต์/เบลีซ	คาอี ดี. ฮินด์เซ
เอลซัลวาดอร์ ซานซัลวาดอร์อีสต์	เดวิด แอล. กลาเซียร์
แองโกลา ลูอันดา	แดนนี่ แอล. เมอร์ริลล์
แอฟริกาใต้ เดอร์บัน	จอห์น เอ. แซครีสัน
แอริโซนา กิลเบิร์ต	เค. เบรตต์ แนตเทอร์ส
แอริโซนา เทมพี	เจมส์ แอล. ทูม
แอริโซนา เมซา	เคิร์ก แอล. เจนกินส์
แอริโซนา สกอตต์เดล	คาร์ล อาร์. สวีเนีย
แอลละแบมา เบอร์มิงแฮม	ริชาร์ด ดี. แสงส์
โอคลาโฮมา โอคลาโฮมาซิตี	สจ๊วต อาร์. วอลเกินฮอร์สต์
โอไฮโอ ซินซินแนติ	จอห์น พี. พอร์เทอร์
โอไฮโอ ทวินพอลส์	เกล็น อาร์. เคอร์ติส
โอไฮโอ แนมปา	สตูอาร์ท บี. แคนนอน
โอไฮโอ บอยซี	จอห์น วินเดอร์
โอไอวา ดิมอยน์	จอห์น อาร์. เจนเซ็น
ฮอนดูรัส ซานเปโตรซูลาเวสต์	เจมส์ เอ็ม. เดสเตอร์
ฮอนดูรัส ซานเปโตรซูลาอีสต์	นอร์แมน เอส. เคลน
ฮาวาย โฮโนลูลู	สตีเฟน อาร์. วอร์เนอร์

เอ็ลเดอรัคูกกล่าวคำปราศรัยต่อสมาชิกและผู้สนใจในไอวอรีโคสต์

โดย อาร์.สก็อตต์ ลอยด์
Church News

เอ็ลเดอรัคูกเวนนิน แอล. คุก แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเดือนทางไปอาบีจาน ประเทศโกตดิวัวร์ (ไอวอรีโคสต์) ในเดือนกุมภาพันธ์ 2013 ระหว่างการไปเยือนครั้งนี้ ท่านเป็นประธานควบคุมในการประชุมใหญ่ผู้นำฐานะปุโรหิต จัดการประชุมพิเศษกับสมาชิกและผู้สนใจ และไปเยี่ยมสถานที่ราชการสำคัญ ๆ หลายแห่ง

เอ็ลเดอรัคูกเดินทางไปพร้อมกับเอ็ลเดอรัคูกแอล.วิทนีเย์ เคลย์ตัน ในฝ่ายประธานโครัมสาวกเจ็ดสิบ, เอ็ลเดอรัคูกจอห์น บี. ดิคสัน แห่งสาวกเจ็ดสิบ, ประธานภาคแอฟริกาตะวันตก, และเอ็ลเดอรัคูกโจเซฟ ดับเบิลยู. ซิตาติ แห่งสาวกเจ็ดสิบ ที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานภาคแอฟริกาตะวันตก

ผู้เข้าร่วมประชุมที่การประชุมใหญ่ผู้นำฐานะปุโรหิตและการประชุมสมาชิกกับผู้สนใจมีจำนวน 9,693 คน โดยมีผู้สนใจ 619 คนเข้าร่วมการประชุมด้วย สมาชิกหลายคนเสียสละอย่างมากเพื่อมาเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ เวิร์จินี โออุลาอีตองโก จากสาขามีเอกูย คณะเผยแผ่โกตดิวัวร์ อาบีจาน กล่าวว่าการครบครันของเธอเก็บเงินเพื่อเดินทางมาพบกับอัครสาวก “เราเดินทางมา 12 ชั่วโมง แต่ดิฉันก็มีความสุข” เธอกล่าว

ผู้คนจำนวนมากที่เข้าร่วมการประชุมกล่าวถึงพระวิญญูญาณอันแรงกล้าจนน่าทึ่งที่สัมผัสได้ในการประชุม อธิการลีองโดอัวดิโอ จากวอร์ดโดกูย สเตคโกโกติกกล่าวว่า “ผมทราบว่าเรามีผู้รับใช้คนพิเศษของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอยู่ท่ามกลางพวกเรา” สมาชิกศาสนจักรในโกตดิวัวร์เติบโตจากหนึ่งครอบครัวในปี 1984 จนมีห้าสเตคและหนึ่งท้องถิ่นในปัจจุบัน

ช่วงหลายปีที่ผ่านมา ความซื่อสัตย์ของวิสุทธิชนชาวไอวอรีได้แสดงให้เห็นประจักษ์ในงานประวัติครอบครัวและงานพระวิหาร

เอ็ดเดอร์เคนทิน แอล. คุก แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองพูดกับหลายพันคนที่มาร่วมตัวกันในอาบิจาน โกตดิวัวร์เมื่อเดือนกุมภาพันธ์

ของพวกเขา สหประชาชาติในตำแหน่งในโกตดิวัวร์มีเปอร์เซ็นต์ของผู้ใหญ่ที่ส่งรายชื่อครอบครัวไปประกอบศาสนพิธีพระวิหารอยู่ใน 25 อันดับแรกของศาสนจักรระหว่างปี 2012 จากบรรดาประเทศทุกแห่งของศาสนจักร สหประชาชาติมีเปอร์เซ็นต์สูงสุดของจำนวนผู้ใหญ่ที่ส่งรายชื่อไปทำงานพระวิหารช่วงใดช่วงหนึ่ง

เยาวชนทำส่วนของตนเองเช่นเดียวกัน เยาวชนชาวไอวอรีที่ทำงานดัชนีมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่าอัตราเฉลี่ยของศาสนจักรมากกว่าสองเท่า แม้ว่าข้อเท็จจริงคือเยาวชนเหล่านี้ไม่มีใครมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัวและอินเทอร์เน็ต แต่ต้องไปที่ศูนย์ประวัติครอบครัวสวดเพื่อทำงานนี้

สมาชิกได้รับการสอนว่างานประวัติครอบครัวเป็นส่วนสำคัญของการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ พวกเขาทำงานหนักเพื่อให้มีรายชื่อพร้อมก่อนขึ้นรถโดยสารเดินทางไกลไปยังพระวิหารอัครกานา—และโดยปกติแล้วไม่ได้นำไปเพียงไม่กี่รายชื่อ แต่เป็นจำนวนมาก

เอ็ดเดอร์คุกและเอ็ดเดอร์เคลย์ตันกระตุ้นให้วิสุทธิชนพัฒนาในด้านสำคัญสี่ด้าน ได้แก่ เพิ่มพูนศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์ เสริมสร้างครอบครัวตนเอง แบ่งปันพระกิตติคุณกับผู้อื่นอย่างแข็งขัน ตลอดจนงานพระวิหารและประวัติครอบครัวให้สอดคล้องเช่นนี้ต่อไป

ฟรานเชส เจ. มอนสัน ถึงแก่กรรมเมื่อเร็ว ๆ นี้

“วันแรกที่ข้าพเจ้าเห็นฟรานเชส ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าเจอคนที่ใช่” ประธานโรมัส เอส. มอนสันกล่าวถึงความรักของพวกเขา ท่าน! ความรู้นั้นได้รับการยืนยันครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดชีวิตของฟรานเชส เบเวอร์ลีย์ จอห์นสัน มอนสันในการรับใช้ร่วมกันและสนับสนุนสามีของเธอ

ชีวิตมรตัยของซิสเตอร์มอนสันสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ. 2013 เมื่อเธอจากไปอย่างสงบเนื่องจากชราภาพ

ถึงแม้ซิสเตอร์มอนสันจะไม่เคยทำให้ตนเองเป็นที่สนใจของผู้คน แต่เธอมักจะร่วมเดินทางไปกับประธานมอนสันเพื่อเยี่ยมเยียนผู้สูงอายุและผู้มีสุขภาพทรุดโทรมอยู่บ่อย ๆ เธอเป็นขุมพลังให้แก่ประธานมอนสันเมื่อท่านได้รับเรียกเป็นอธิการตั้งแต่วัยหนุ่ม และรับใช้เคียงคู่กับท่านเมื่อท่านเป็นประธานดูแลคณะเผยแผ่แคนาดาช่วงปี 1959 ถึงปี 1962 เธอรับใช้ด้วยการสนับสนุนต่อไปเมื่อ “ทอมมี” ที่รักของเธอได้รับเรียกเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่รับใช้ในควอรัมอัครสาวกสิบสอง ในฝ่ายประธานสูงสุด และเป็นประธานศาสนจักร

“คุณแม่อีกคนพ่อสุดหัวใจ ท่านรู้จักพรสวรรค์ของคุณพ่อและของประธานที่คุณพ่อได้รับ ท่านมีความสุขกับการสนับสนุนคุณพ่อและช่วยเหลือคุณพ่อพัฒนาพรสวรรค์ที่ท่านมีอยู่” แอน เอ็ม. ดิบบ์ บุตรสาวของท่านทั้งสองกล่าว²

ฟรานเชสเกิดเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม ค.ศ. 1927 เป็นบุตรสาวของฟรานซ์ อี. จอห์นสัน และฮิลเดอรั บูธ จอห์นสัน เธอแต่งงานกับโรมัส เอส. มอนสันในพระวิหารซอลท์เลคเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 1948 เธอรับใช้การเรียกในสมาคมสงเคราะห์และปฐมวัย เธอเป็นนักดนตรีที่มีพรสวรรค์ มีอารมณ์ขันที่ดี และเหนือสิ่งอื่นใดคือเธอรักการเป็นภรรยา มารดา คุณย่าคุณยาย และคุณทวด

ซิสเตอร์ดิบบ์อธิบายถึงมารดาของเธอว่าเป็น “ผู้ที่คอยรับฟังเสมอและอาจจะบอกไม่ถนัดว่าท่านจะทำอย่างไรถ้าตกอยู่ในสถานการณ์เดียวกันนั้น... แบบอย่างที่เหมาะสมต่อปลายของ ท่าน... กลายเป็นอิทธิพลสำคัญที่สุดในชีวิตดิฉัน ไม่เคยมีข้อ

ประธานและซิสเตอร์มอนสัน หลังจากภาคการประชุมใหญ่สามัญเดือนเมษายน 2010

สงสัยเลยว่าท่านเชื่ออะไร ท่านจะทำอะไร ท่านคาดหวังให้ผู้อื่นทำอะไร ท่านเป็นแบบอย่างของสิ่งที่คุณควรเป็นในฐานะวิสุทธิชนยุคสุดท้าย ในฐานะชาวคริสต์³

“ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นฟรานเชสบ่นสักครั้งเรื่องงานรับผิดชอบของข้าพเจ้าในศาสนจักร” ประธานมอนสันกล่าว ท่านอธิบายว่าเธอเป็น “สตรีผู้มีศรัทธาเฉียบ ๆ ว่าทรงพลังยิ่ง”⁴ ■

อ้างอิง

1. โรมัส เอส. มอนสัน “พรอันมากมาย” *เลียโฮนา* พ.ศ. 2008, 136.
2. แอน เอ็ม. ดิบบ์, ใน “Frances J. Monson, Wife of President Thomas S. Monson, Passes Away” (17 พฤษภาคม 2013), mormonnewsroom.org.
3. แอน เอ็ม. ดิบบ์, ใน “Frances Monson: Through the Eyes of Daughter, Ann Monson Dibb” (Mormon Times video, 12 พฤษภาคม 2013), ksl.com.
4. ดู โรมัส เอส. มอนสัน, อ้างอิงใน เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์, “ประธานโรมัส เอส. มอนสัน: ในรอยพระบาทของพระอาจารย์,” ส่วนแทรกใน *เลียโฮนา*, มิถุนายน 2008, 8.

ภาพถ่ายโดยภาคเคิร์ชเชียนและ Church News

เอ็ดเดอร์นีล แอล. แอนเดอร์เซ็น (กลาง) แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเป็นประธานพิธีเปิดผ้าคลุมแผ่นป้ายอนุสรณ์ฉลอง 30 ปีของศาสนจักรในเฮติ

เฮติฉลอง 30 ปีของศาสนจักร

สามทศวรรษที่ผ่านมา ประธานโธมัส เอส. มอนสัน—ซึ่งเวลานั้นเป็นสมาชิกโครัมอัครสาวกสิบสอง—เดินทางมาเฮติและอุทิศแผ่นดินนี้เพื่อการสั่งสอนพระกิตติคุณที่ได้รับการฟื้นฟู เอ็ดเดอร์นีลแอล. แอนเดอร์เซ็น แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองไปเยือนเฮติเมื่อไม่นานมานี้เพื่อฉลองวาระครบรอบดังกล่าว เอ็ดเดอร์เซ็นเป็นประธานพิธีเปิดผ้าคลุมแผ่นป้ายอนุสรณ์ซึ่งจะเป็นเครื่องเตือนใจถึงการเริ่มต้นของศาสนจักรในเฮติตลอดไป สมาชิกที่มาร่วมพิธีเปิดผ้าคลุมชมข่าวสารผ่านโทรทัศน์จากประธานมอนสันซึ่งมีการบันทึกไว้ก่อนหน้านี้

ศาสนจักรรับมือภัยพิบัติกว่า 100 เหตุการณ์ในปี 2012

แต่ละปีศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนแก่ผู้คนทั่วโลกที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ สงคราม และภาวะอดอยาก ระหว่างปี 2012 นี้ ศาสนจักรช่วยเหลือผู้เคราะห์ร้ายจากภัยพิบัติ 104 เหตุการณ์ใน 52 ประเทศ ด้วยอาหาร น้ำ เสื้อผ้า เวชภัณฑ์ ชุดสุขอนามัย และสิ่งของบรรเทาทุกข์อื่น ๆ เป็นจำนวนหลายแสนปอนด์ นอกเหนือจากนั้น สมาชิกที่เป็นอาสาสมัครหลายพันคนยังอุทิศเวลากว่า 1.3

ล้านชั่วโมงในการบำเพ็ญประโยชน์ด้วยกัน การบรรเทาทุกข์ภัยพิบัติครั้งใหญ่ที่สุดของศาสนจักรในปี 2012 มอบให้แก่ผู้เคราะห์ร้ายจากเฮอริเคนแซนดี้ในชายฝั่งตะวันออกของสหรัฐ นอกเหนือจากพายุแซนดี้ ศาสนจักรยังให้ความช่วยเหลือครั้งใหญ่ที่สุดในปี 2012 เมื่อเกิดภัยพิบัติที่ญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ รวมทั้งพื้นที่อื่น ๆ ในสหรัฐและซีเรียอีกด้วย

FamilyTree เปิดให้สาธารณชนทั่วไปใช้งาน

FamilyTree การปรับปรุงที่ผู้คนรอคอยมานานในเว็บไซต์อินเทอร์เน็ต FamilySearch.org ของศาสนจักร เปิดให้สาธารณชนทั่วไปใช้งานได้ในเดือนมีนาคม 2013 ที่ผ่านมา เข้าไปใช้งานได้ที่ FamilySearch.org

FamilyTree เป็นเว็บไซต์ที่จะมาแทน New FamilySearch ในที่สุด ก่อนหน้านี้สามารถใช้งานได้ด้วยชื่อผู้ใช้และรหัสผ่านของสมาชิกภาพในศาสนจักรเท่านั้น

เวลานี้ผู้เยี่ยมชม FamilySearch.org “จะสามารถเริ่มสร้างสาหร่ายครอบครัวของตนเองทั้งหมดได้ทางออนไลน์ โดยเริ่มจากตนเองแล้วขยายต่อไปยังรุ่นก่อน ๆ” พอล เอ็ม. นาอูตา ผู้จัดการฝ่ายการตลาดของ FamilySearch กล่าว

ช่วยให้ดิฉันพยายามมากขึ้น

ดิฉันรัก เลียโฮนา! ดิฉันรู้สึกดีมากเมื่อได้อ่าน ดิฉันชอบนำเลียโฮนาไปที่มหาวิทยาลัยด้วยและมอบให้เพื่อน ๆ บทความในนิตยสารช่วยให้ดิฉันเป็นคนดีขึ้น ทำงานเผยแผ่ศาสนา และเลือกสิ่งที่ดีถูกต้อง เมื่อดิฉันศึกษาในนิตยสารเล่มนี้ ดิฉันพบว่าตนเองพยายามเป็นคนดีขึ้นทุกวันและพยายามมากขึ้นที่จะติดตามพระเยซูคริสต์

อนาตาเซีย นาปราสนีโควา, ยูเครน

เข็มทิศทางโลกและทางวิญญาณ

เลียโฮนา เสริมสร้างประจักษ์พยานของผม เป็นเข็มทิศ—ทั้งทางวิญญาณและทางโลกในเวลาเดียวกัน การอ่านคำพูดของเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ช่วยให้ผมเข้าใจพระเยซูคริสต์มากขึ้น และในฐานะผู้สอนศาสนา การอ่านประจักษ์พยานของวิสุทธิชนผู้เปลี่ยนใจเลื่อมใสจำนวนมากทำให้ผมสบายใจและช่วยให้ผมเป็นคณงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในสวนองุ่นของพระอาจารย์ เอ็ดเดอร์โกมัน, คณะเผยแผ่เบเนน โกโตนู

แก้ไขข้อผิดพลาด

หน้า 27 ของ เลียโฮนา ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ระบุว่าตีมา อิวานอฟอาศัยอยู่ในเวลาตีวอสตอค รัสเซีย แต่ที่ถูกต้องคืออาศัยอยู่ในอูลัน-อูเต รัสเซีย

เดินไปตาม เส้นทางแห่ง ความหวัง—ด้วยกัน

โดย ลารีน พอร์เตอร์ กอนต์
นิตยสารศาสนาจักร

๕ ฤดูใบไม้ผลิในนอวู ดิฉันเดินไปตามเส้นทางแห่งความหวังเป็นครั้งแรก แสงสว่างมีสีทองสดใสและร่มเงาให้ความอบอุ่นขณะเดินไปตามทางที่มีต้นไม้เรียงรายสองข้างทาง ดิฉันเป็นช่างภาพที่สนใจแต่เรื่องความเร็วของชัตเตอร์ รูรับแสง และแสงสวย ๆ ที่เข้ามาในเลนส์

จากนั้นใจดิฉันเริ่มนึกถึงบรรพชนของดิฉันผู้เดินตามเส้นทางนี้ คนแรกที่นึกถึงคือจาเร็ดและคอร์นี่—เดียวกับลูกชายวัยสองขวบของพวกเขา ดิฉันรู้สึกถึงความเย็นยะเยือกในอากาศ แต่ความเย็นยะเยือกนั้นเทียบไม่ได้กับสภาพหนาวจัดที่จาเร็ดกับครอบครัวเล็ก ๆ ของเขาประสบในช่วงการอพยพ คอร์นี่เสียชีวิตที่ใดที่หนึ่งระหว่างนอวูกับซอลท์เลค ดิฉันนึกเห็นภาพจาเร็ดกำลังร้องไห้ขณะหอบหิ้วลูกชายเดินต่อไป

ด้วยเกรงว่าความรู้สึกที่มีพวกเขาอยู่เบื้องหน้าจะหายไป ดิฉันจึงไม่หยุดถ่ายภาพขณะนำตาทำการมองเห็นพรม้า จากนั้นดิฉันก็นึกถึงเด็กสาวซาราห์ผู้ถูกทิ้งให้อยู่กับมารดาเลี้ยงที่เต็มไปด้วยความรักในวิสคอนซินกลุ่มสุดท้ายที่จะออกจากนอวู ช่วงหนึ่งพระบิดาบนสวรรค์ผู้ทรงรักเราทรงทำให้ค่ายพักแรมของพวกเขาเต็มไปด้วยนกคุ่มเพื่อดูพวกเขา พวกเขามูมานะต่อไปหลังจากนั้นด้วยใจกตัญญู

ใจดิฉันเริ่มพองโตด้วยความตื่นเต้น รู้สึกประหนึ่ง

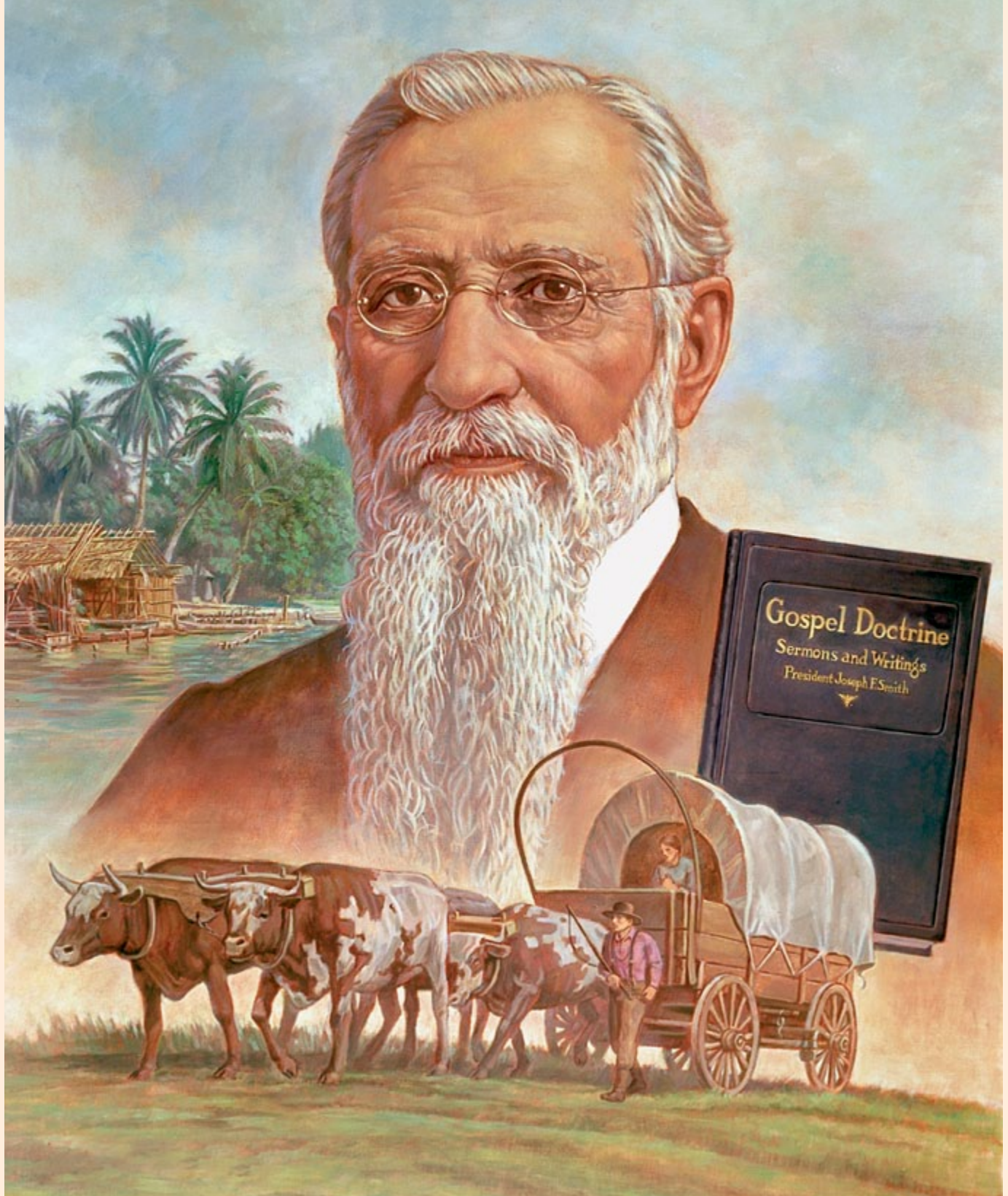

ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1846 ผู้บุกเบิกวิสคอนซินยุคสุดท้ายถูกไล่ออกจากนอวู พวกเขาเปี่ยมด้วยความหวังว่าจะพบสันติสุขในไซออน พวกเขาจึงเดินไปตามถนนพาร์ลีย์—ปัจจุบันเรียกว่าเส้นทางแห่งความหวัง—และข้ามแม่น้ำมิสซิสซิปปีไป

ซาราห์มาสมทบกับดิฉัน จาเร็ดและคอร์นี่เดียวกับลูกชายตัวน้อยอยู่กับดิฉันด้วย เราเดินไปด้วยกันท่ามกลางแสงสว่างและร่มเงา อดีตและปัจจุบันผสมผสานกันบนเส้นทางนี้—เส้นทางแห่งความหวัง เส้นทางแห่งน้ำตา มีอยู่หลายส่วนที่ดิฉันไม่สามารถอธิบายได้ แต่พวกเขาอยู่กับดิฉันและความรักที่พวกเรามีต่อพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ที่สถิตในตัวของดิฉัน ดิฉันทราบดีว่าประจักษ์พยานลูกใหม่ในดิฉันเพราะเคยลูกใหม่ในพวกเขามาแล้ว—ผ่านจากรุ่นสู่รุ่น—แต่ละรุ่นวางรากฐานให้รุ่นต่อไป ดิฉันหลังน้ำตาด้วยความสำนึกคุณ

ไม่นานสามิฉันซึ่งไปถ่ายภาพที่อื่นก็ตามมา ดิฉันยืนชิดกับเขาขณะเล่าประสบการณ์ของดิฉันให้เขาฟัง เขาเหมือนวิสคอนซินนอวูเหล่านั้นคือเป็นคนแรกในครอบครัวที่เชื่อพระกิตติคุณ และเขาเหมือนคนที่เคยเดินในเส้นทางนี้เมื่อ 150 กว่าปีก่อน ซึ่งจะไม่เป็นคนสุดท้ายที่เชื่อ ประจักษ์พยานของเขาและดิฉันบำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานที่เวลานี้ลูกใหม่ในใจลูก ๆ ของเรา เจกเช่นประจักษ์พยานของจาเร็ดกับคอร์นี่เสียและซาราห์บำรุงเลี้ยงประจักษ์พยานของลูกหลานพวกเขาหลายพันคน

ดิฉันกับสามิฉันมีสิ่งเรื่องการถ่ายภาพของเราไปเลย เราเดินอย่างช้า ๆ เยียบ ๆ ไปตามทางที่เหลือของเส้นทางแห่งความหวังด้วยกันพลางระลึกถึงคนเหล่านั้นที่มาก่อนเรา ■

ภาพประกอบโดย โจเซฟ ที. บาร์เรตต์

โจเซฟ เอฟ. สมิธ

โจเซฟ เอฟ. สมิธ อายุเจ็ดขวบเมื่อท่านขับ **รถเทียมวัว** ของครอบครัวออกจากนอวอฮิลลินอยส์ไปซอลท์เลคซิตี ยูทาห์ เมื่อท่านอายุ 15 ปีท่านรับใช้งานเผยแผ่ใน **ฮาวาย** ต่อมาในฐานะประธานศาสนจักร ท่านอุทิศสถานที่สร้างพระวิหารลาอีย์ ฮาวาย โจเซฟเชื่อว่าผู้คนที่ชมเห็นศาสนจักรน้อยลงถ้าพวกเขาเข้าใจความเชื่อของวิสุทธิชนยุคสุดท้าย คำสอนบางอย่างของท่านที่อธิบายความเชื่อของศาสนจักรรวบรวมไว้ในหนังสือเล่มหนึ่งเรียกว่า ***Gospel Doctrine***

มือพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นเจ้ายืนยัน
ความเชื่อของเราต่อจิตวิญญาณเรา”
เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ดแห่ง
โครัมมิอัครสาวกสิบสองเจียน “ศรัทธาจะกลายเป็นพลังที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา ผลักดันความคิด คำพูด และการกระทำทุกอย่างขึ้นสู่สวรรค์ เราสวดอ้อนวอนด้วยความวางใจเพื่อขอพลัง และการนำทาง—เช่นเดียวกับ [ผู้บุกเบิก] นั่นคือความหมายของการดำเนินด้วยศรัทธาในทุกย่างก้าว เป็นฉันใดกับบรรพชนผู้บุกเบิกของเรา ย่อมต้องเป็นฉันนั้นกับเราในปัจจุบัน” ดู “ศรัทธาและความทรหดของผู้บุกเบิก—สมัยนั้นและสมัยนี้” หน้า 16

ศาสนจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย

10787425